

ЗАКОН

О ОСНОВАМА БЕЗБЈЕДНОСТИ САОБРАЋАЈА НА ПУТЕВИМА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

J.D.e-mail:guzadj@yahoo.com

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом утврђују се: основни принципи међусобних односа и понашања учесника у саобраћају и других субјеката у саобраћају, основни услови које морају да задовоље путеви у погледу безбједности саобраћаја на путевима, вођење Централног регистра возача и возила, правила саобраћаја на путевима, систем саобраћајних знакова и знакова које дају овлашћена лица, дужности у случају саобраћајне несреће, оспособљавање кандидата за возача, услови за стицање права на управљање моторним возилима, полагање возачких испита, услови за уређаје и опрему возила, димензије, укупна маса и осовинско оптерећење возила, основни услови које морају да задовољавају возила у саобраћају, рад струковних организација у Босни и Херцеговини, те друга питања из области безбједности саобраћаја на путевима која су јединствена за цијелу територију Босне и Херцеговине.

Члан 2.

Органи Босне и Херцеговине, ентитетски и кантонални органи и органи Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине и органи локалне самоуправе и локалне управе у градовима и општинама (у даљњем тексту: надлежни органи) обезбиједиће спровођење овог закона и у оквиру своје надлежности доносиће прописе и предузимаће друге потребне мјере за његово досљедно спровођење.

Члан 3.

(1) Учесници у саобраћају дужни су да поштују одредбе овог закона и друге прописе из области безбједности саобраћаја на путевима, развијају хумане односе међу људима ради заштите здравља и живота других лица, а нарочито дјеце, инвалида, старих и немоћних лица, и старају се о заштити животне средине.

(2) Учесници у саобраћају не смију да ометају саобраћај, оштећују пут, објекте и опрему на путу.

Члан 4.

(1) Путеви намијењени за саобраћај морају да буду изграђени за безбједан и несметан саобраћај и да одговарају основним условима прописаним овим законом, а предузећа и јавне службе које одржавају јавне путеве или им је повјерено одржавање јавних путева морају да их одржавају тако да на њима у свим условима може да се одвија безбједан и несметан саобраћај.

(2) Предузећа, јавне службе и други органи који се брину о путевима и одржавају их дужни су да организују и трајно контролишу стање и одржавање јавних путева, објеката, саобраћајне сигнализације и опреме на путевима ради безбједног и несметаног саобраћаја.

(3) Предузећа и јавне службе из става (1) овог члана дужни су да благовремено отклањају све недостатке усљед којих на одређеним мјестима долази до саобраћајних несрећа.

(4) У случају претрпљене штете усљед неодговарајућег одржавања јавних путева, повјерилац се намирује у складу са Законом о путевима.

Члан 5.

Предузећа, образовне организације, установе и друга правна или физичка лица која школују или обучавају кандидате за возаче моторних возила дужни су да изводе обуку на начин који ће обезбиједити да кандидати науче и усвоје правила саобраћаја и етику у саобраћају, овладају техником управљања возилом и стекну остало знање и вјештине потребне за безбједно учествовање у саобраћају на путевима.

Члан 6.

(1) Предузећа, установе и друга правна или физичка лица, када производе, одржавају, поправљају или преправљају возила и пуштају у саобраћај возила, уређаје и резервне дијелове и опрему за возила, дужни су да возила, уређаје, дијелове и опрему производе, пуштају у саобраћај, одржавају, односно поправљају према условима прописаним за безбједно учествовање возила у саобраћају на путевима.

(2) Појединачно произведена, преправљана или у већем обиму поправљана возила прије пуштања у саобраћај морају да буду сертификована у овлашћеној организацији која обавља сертификавање возила.

(3) Ближе одредбе о начину и поступку сертификавања и условима које морају да испуњавају организације за сертификавање возила правилником прописује министар комуникација и транспорта Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: министар), у сарадњи с органом надлежним за унутрашње послове.

Члан 7.

Предузећа, установе, правна или физичка лица и други органи који посједују властита возила дужни су да се брину о томе да возачи њихових возила испуњавају прописане здравствене и друге услове за безбједно управљање возилима и да обезбиједи да њихова возила буду исправна, те да имају прописане уређаје и опрему.

Члан 8.

(1) Саобраћај на јавном путу може да се ограничи или забрани само када је то неопходно ради: спречавања или отклањања опасности за учеснике у саобраћају, спречавања оштећења јавног пута или извођења радова на јавном путу.

(2) Поступак и услове за ограничење и забрану из става (1) овог члана утврдиће надлежни органи, у складу с важећим прописима.

Члан 9.

Прједини изрази који се користе у овом закону имају следећа значења:

1) **аутобус** је моторно возило намијењено за превоз лица које, осим сједишта за возача, има више од осам сједишта;

2) **аутопут** је јавни пут посебно изграђен и намијењен искључиво за саобраћај моторних возила, који је као аутопут означен прописаним саобраћајним знаком, који има двије физички одвојене коловозне траке за саобраћај из супротних смјерова, са по најмање двије саобраћајне траке и траком за принудно заустављање возила, без укрштања с попречним путевима и жељезничким или трамвајским пругама у истом нивоу и у чији саобраћај може да се укључи, односно искључи само одређеним и посебно изграђеним прикључним јавним путевима на одговарајућу коловозну траку аутопута;

3) **бицикл** је возило које има најмање два точка и које се покреће искључиво снагом возача;

4) **бицикл са мотором** је возило на моторни погон са два или три точка, чија радна запремина мотора није већа од 50 cm^3 и које на равном путу не може да развије брзину већу од 50 km на час;

5) **лаки мотоцикл** је возило на моторни погон с два или три точка, чија запремина мотора не прелази 125 cm^3 а снага мотора не прелази 11kW;

6) **бициклистичка стаза** је изграђена саобраћајна површина намијењена за саобраћај бицикала и лаких мотоцикала с мотором, која се протеже уздуж коловоза и која је од њега одвојена и обиљежена прописаним саобраћајним знаком;

7) **бициклистичка трака** је дио коловоза намијењен за саобраћај бицикала и бицикала са мотором, која се протеже уздуж коловоза и која је означена уздужном линијом на коловозу;

8) **брзи пут** је јавни пут намијењен за саобраћај искључиво моторних возила, с једном или двије развојене коловозне траке, који има све раскрснице у два или више нивоа с попречним путевима и другим саобраћајницама (жељезничким или трамвајским пругама), у правилу, нема зауставних трака и који је као такав означен прописаним саобраћајним знаком;

9) **Централни регистар** је евиденција о свим возачима и возилима;

10) **пут** је сваки јавни пут и некатегорисани пут на којем се одвија саобраћај;

11) **пут резервисан за саобраћај моторних возила** је јавни пут по којем могу да саобраћају само моторна возила и који је као такав означен прописаним саобраћајним знаком;

12) **страна возачка дозвола** је возачка дозвола коју је издао надлежни орган стране државе;

13) **јавни пут** је површина од општег значаја за саобраћај, коју свако може слободно да користи под условима одређеним законом и коју је надлежни орган прогласио јавним путем, као и улица у насељу;

14) **колона** је низ од најмање три возила (осим бицикла, трактора, радне машине и запрежног возила) која су заустављена на путу, или се на блиском међусобном растојању крећу истом саобраћајном траком у истом смјеру, при чему су брзина кретања возила и поступања возача међусобно условљени и између којих, без ометања, не може да уђе друго возило;

15) **коловоз** је дио површине пута намијењен првенствено за саобраћај возила;

16) **коловозна трака** је уздужни дио коловоза намијењен за саобраћај возила у једном смјеру с једном или више саобраћајних трака;

17) **комбиновано возило** је моторно возило намијењено за превоз лица и терета, чија највећа дозвољена маса не прелази 3.500 kg ;

18) **лака приколица** је прикључно возило чија највећа дозвољена маса није већа од 750 kg ;

19) **лаки трицикл или четвороцикл** је моторно возило с три односно четири точка, које на равном путу може да развије брзину већу од 45 km на час, чија радна запремина мотора није већа од 50 cm^3 и ако његова маса није већа од 350 kg а снага мотора не прелази 4kW;

20) **лиценца** је јавна исправа коју је издао надлежан орган и којом се доказује испуњавање прописаних услова и оспособљености за обављање одређених послова из области безбједности саобраћаја;

21) **локални пут** је јавни пут који повезује насеља на територији општине, или који је значајан за саобраћај на територији општине;

22) **магистрални пут** је јавни пут који повезује веће градове и важнија привредна подручја у Босни и Херцеговини и који се надовезује на мрежу одговарајуће категорије путева са сусједним државама;

23) **мања материјална штета** је штета у саобраћајној несрећи настала на возилу на којем нису оштећени витални дијелови и склопови и које може самостално да се креће на путу;

24) **маса возила** је маса празног возила с пуним резервоаром горива и прибором и опремом предвиђеним за возило;

25) **међународна возачка дозвола** је јавна исправа коју издаје овлашћена организација на основу националне возачке дозволе те државе;

26) **мимолажење** је пролажење возилом поред другог возила које се по истом коловозу креће из супротног смјера;

27) **мотоцикл** је моторно возило с два точка, с бочном приколицом или без ње, као и моторно возило на три точка, ако његова маса није већа од 400 kg ;

28) **мотокултиватор** је возило на моторни погон с једном или двије осовине и погонским мотором до 12kW, конструисано да вуче, потискује или носи оруђа за разне пољопривредне радове;

29) **мијењање саобраћајне траке** је прелажење возилом из једне у другу саобраћајну траку за саобраћај у истом смјеру ради престројавања или дозвољеног бржег кретања;

30) **моторно возило** је возило на моторни погон које је првенствено намијењено за превоз лица или терета на путевима или које служи за вучу прикључних возила намијењених за превоз лица или терета, осим возила за превоз лица или терета која се крећу по шинама, лаких мотоцикала, трактора и других возила на моторни погон која нису првенствено намијењена за превоз лица или терета;

31) **највећа дозвољена маса** је маса возила заједно с његовом носивошћу;

32) **насеље** је простор на којем се редови или групе зграда налазе с једне или с обје стране пута дајући му изглед улице, чије границе одређује надлежни орган саобраћајним знаковима за обиљежавање насељених мјеста;

33) **некатегорисани пут** је површина која се користи за саобраћај по ма ком основу и који је доступан већем броју разних корисника (сеоски, пољски и шумски путеви, путеви на насипима за одбрану од поплава, простори око бензинских пумпи, паркиралишта и сл.);

34) **носивост** је дозвољена маса до које возило смије да се оптерети према декларацији произвођача возила;

35) **обилажење** је пролажење возилом поред заустављеног или паркираног возила или другог објекта који се налази на саобраћајној траци којом се возило креће;

36) **обиљежени пјешачки прелаз** је дио површине коловоза намијењен за прелажење пјешака преко коловоза,

означен ознакама на коловозу и одговарајућим саобраћајним знаком;

37) **орган надлежан** за је орган надлежан за одређене послове утврђен Уставом и законом Босне и Херцеговине, ентитета, кантона и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине;

38) **осовинско оптерећење** је дио укупне масе којим осовина возила оптерећује коловоз на путу у стању мировања возила;

39) **паркирање возила** је прекид кретања возила дужи од пет минута осим прекида који се прави да би се поступило по знаку или правилу којим се регулише саобраћај;

40) **пјешачка зона** је уређена саобраћајна површина намијењена за кретање пјешака, у којој је дозвољено кретање моторних возила с посебним одобрењем;

41) **пјешачко острво** је уздигнута или на други начин обиљежена површина која се налази на коловозу и која је одређена за привремено задржавање пјешака који прелазе преко коловоза, или улазе у возило и излазе из возила јавног саобраћаја;

42) **пјешак** је лице које учествује у саобраћају а не управља возилом, нити се превози у возилу или на возилу, лице које властитом снагом гура или вуче возило, ручна колица, дјечије превозно средство, бицикл, бицикл са мотором или покретна колица за немоћна лица, лице у покретној столици за немоћна лица коју покреће властитом снагом или снагом мотора, ако се при томе креће брзином човјечијег хода, као и лице које клизи клизачкама, скијама, санкама или се вози на котураљкама;

43) **полукружно окретање** је окретање возила за 180 степени у односу на дотадашњи смјер кретања, ради укључења у супротни саобраћајни ток;

44) **полуприколица** је прикључно возило без предње осовине, конструисано тако да се својим предњим дијелом ослања на вучно возило;

45) **потврда о регистрацији** је јавни документ који за регистровано возило издаје надлежни орган;

46) **прегледност** подразумијева простор који учесник у друмском саобраћају може да види с мјеста на којем се налази;

47) **претицање** је пролажење возилом поред другог возила које се креће у истој саобраћајној траци и у истом смјеру;

48) **саобраћајна дозвола** је јавна исправа коју је издао надлежни орган и којом се доказују власништво одређеног возила, његове техничке и друге особине и карактеристике;

49) **потврда о власништву возила** је јавни докуменат који је издао надлежни орган и којим се доказују власништво одређеног возила, његове техничке и друге карактеристике;

50) **посебни објекат на путу** је опрема на путу постављена ради смањења брзине кретања возила на мјестима гдје је посебно угрожена безбједност учесника у саобраћају;

51) **престројавање** је заузимање таквог положаја возилом на саобраћајној траци и на таквој удаљености од раскрснице или другог мјеста на путу из којег на безбједан начин може да се изведе слједећа допуштена радња возилом (скретањем, окретањем, заустављањем и сл.);

52) **прикључно возило** је возило намијењено да буде вучено возилом на моторни погон, било да је конструисано као приколица или као полуприколица;

53) **саобраћајна трака за возила јавног градског превоза** је обиљежени уздужни дио коловоза намијењен за возила јавног градског превоза путника, кад су у возилу путници;

54) **пропуштање возила** је радња коју је у одређеним случајевима возач дужан да изврши заустављањем возила, смањивањем брзине кретања или прекидањем радње коју

изводи возилом, и то на начин који не приморава возача другог возила да нагло мијења правац или брзину кретања;

55) **путнички аутомобил** је моторно возило намијењено за превоз лица које, осим сједишта за возача, има највише осам сједишта;

56) **саобраћајна несрећа** је несрећа на путу у којој је учествовало најмање једно возило у покрету и у којој је једно или више лица погинуло или повријеђено или је изазвана материјална штета;

57) **саобраћајна трака** је обиљежени или необиљежени уздужни дио коловоза чија је ширина довољна за несметан саобраћај једног реда возила;

58) **саобраћајна трака за принудно заустављање возила** је обиљежени уздужни дио коловоза на аутопутевима и на одређеним мјестима на путевима вишег ранга, као и у тунелима и галеријама;

59) **саобраћајна трака за спора возила** је уздужни дио коловоза намијењен за возила која спором возњом смањују одвијање саобраћаја;

60) **саобраћајна трака за убрзавање** је дио коловоза намијењен за укључивање возила у саобраћај са споредног пута, односно других прилазних путева с објеката поред путева;

61) **саобраћајна трака за успоравање** је дио коловоза намијењен за искључивање возила из саобраћаја на путу;

62) **радња машина** је возило на моторни погон намијењено за вршење одређених радова властитим уређајима и опремом, које по конструкционим особинама не може да развије брзину већу од 30 км на сат;

63) **раскрсница** је површина на којој се укрштају или спајају два пута или више путева, као и шира саобраћајна површина која настаје укрштањем, односно спајањем путева;

64) **регионални пут** је јавни пут који повезује важнија привредна подручја у Босни и Херцеговини и који обезбјеђује најрационалнију везу између општина;

65) **у сарадњи с надлежним органом** значи да је орган који доноси подзаконски акт обавезан да обезбиједи учествовање у изradi или давању мишљења надлежног органа о подзаконском акту;

66) **скуп возила** чине возило на моторни погон и прикључна возила која у саобраћају на путевима учествују као цјелина;

67) **смањена видљивост** постоји када, због неповољних атмосферских или других прилика, возач не може јасно да уочи друге учеснике у саобраћају на удаљености од најмање 200 м на путу изван насеља, односно од најмање 100 м у насељу;

68) **стајалиште** је дио површине пута намијењен за заустављање аутобуса, тролејбуса или трамваја ради уласка и изласка путника и које је обиљежено саобраћајним знаком;

69) **стикер наљепница** је доказ о регистрацији возила;

70) **теретно возило** је свако моторно возило које је намијењено за превоз терета;

71) **трактор** је возило на моторни погон конструисано да вуче, потискује или носи измјењива оруђа, односно да служи за погон таквих оруђа или за вучу прикључних возила;

72) **трамвај** је возило на шинама с електричним погоном, намијењено за јавни превоз путника и које је, ради напајања мотора електричном енергијом, везано за електрични вод;

73) **тролејбус** је моторно возило намијењено за јавни превоз путника које, осим сједишта за возача, има више од осам сједишта и које, ради напајања мотора електричном енергијом, има контакт с електричним проводником;

74) **тротоар** је посебно уређена саобраћајна површина намијењена за кретање пјешака, која није у истом нивоу с коловозом пута, или је од коловоза одвојена на други начин;

75) **трицикл или четвороцикл** је моторно возило с три, односно четири точка, које на равном путу може да развије брзину већу од 50 км на час, чија је радна запремина мотора већа од 50 цм³ и ако његова маса није већа од 550 кг а снага мотора не прелази 15kW;

76) **учесник у саобраћају** је лице које у саобраћају на путу управља возилом, или се налази у возилу или на возилу, које тјера, води или јаше животињу која се креће по путу, као и пјешак или лице које своје послове и радне задатке обавља на путу;

77) **укупна маса** је маса возила заједно са масом терета који се превози на возилу, укључујући и масу лица која се налазе у возилу, као и масу прикључног возила са теретом, ако је оно придодато возилу;

78) **улица** је дио пута у насељеном мјесту, са тротоаром и ивичњаком, поред које се најмање са једне стране налазе редови кућа или групе зграда;

79) **возач** је лице које на путу управља возилом;

80) **возачка дозвола** је јавна исправа коју је издао надлежни државни орган и којом се доказује право управљања одређеном категоријом или врстом возила;

81) **возило** је свако превозно средство намијењено за кретање по путу, осим покретних столица без мотора за немоћна лица и дјечијих превозних средстава;

82) **возило на моторни погон** је свако возило које се покреће снагом властитог мотора, осим покретних столица с мотором за немоћна лица и возила која се крећу по шинама;

83) **запрежно возило** је возило које вуче упрегнута животиња;

84) **заустављање возила** је сваки прекид кретања возила на путу у трајању до пет минута, осим прекида који се прави да би се поступило по знаку или правилу којим се регулише саобраћај;

85) **земљани пут** је пут без изграђеног коловоза и коловозног застора, па и кад на прикључку на јавни пут има изграђен коловоз;

86) **зона смиреног саобраћаја** је подручје у насељу, обиљежено прописаним саобраћајним знаком, у којем возила не смију да се крећу брзином већом од брзине хода пјешака због дозвољеног кретања пјешака и дјечије игре.

Члан 10.

(1) Ради повећања ефикасности у спровођењу овог закона и испуњавања услова и обавеза на међународном плану, државне институције надлежне за вођење централних евиденција успоставиће Централни регистар.

(2) Органи који воде евиденцију дужни су да редовно достављају одговарајуће податке Централном регистру.

(3) Одговарајућим подзаконским актом ближе ће се уредити вођење Централног регистра.

II - ПУТЕВИ

Члан 11.

(1) Путеви, као основ на којем се одвија саобраћај, морају се пројектовати, изграђивати, опремати и одржавати тако да одговарају својој намјени и захтјевима безбједности саобраћаја.

(2) Ближе одредбе о основним условима које путеви, њихови елементи и објекти на њима морају да испуњавају са гледишта безбједности саобраћаја правилником прописује министар, у сарадњи са надлежним органом.

Члан 12.

Јавни путеви, њихови поједини дијелови и објекти на њима могу да се пуне у саобраћај тек након што се утврди

да испуњавају прописане техничке нормативе у погледу безбједности саобраћаја.

Члан 13.

(1) Мрежу јавних путева, зависно од њиховог друштвеног и привредног значаја, чине магистрални, регионални и локални путеви, као и улице у насељима и градовима.

(2) О јавним путевима и објектима на њима води се евиденција.

(3) Ближе одредбе о начину вођења евиденције о јавним путевима и објектима на њима правилником прописује министар у сарадњи са надлежним органом.

Члан 14.

Јавни пут чине: доњи и горњи строј пута, друмски грађевински објекти, саобраћајни знакови и опрема, објекти за потребе пута, а јавни пут изван насеља и земљишни појас с обје стране пута ширине најмање један метар, рачунајући од крајње тачке попречног профила пута, и ваздушни простор изнад коловоза у висини од седам метара, рачунајући од највише тачке коловоза.

Члан 15.

(1) Јавни путеви морају да имају најмање двије саобраћајне траке и двије ивичне траке или ивичњаке у равни коловоза, а улице тротоаре с ивичњацима.

(2) Изузетно од одредаба става (1) овог члана, локални пут може да има само једну саобраћајну траку с тим што, зависно од прегледности пута, на растојању од највише 500 м, има одговарајуће проширење, а улица само једну саобраћајну траку без проширења.

Члан 16.

(1) Јавни путеви морају да буду оспособљени да поднесу осовинско оптерећење од најмање 10 тона по осовини.

(2) Изузетно од одредаба става (1) овог члана, локални путеви и улице, одређене одлукама надлежних органа, морају да буду изграђени тако да поднесу осовинско оптерећење од најмање шест тона.

(3) Пројектовањем и градњом нових јавних путева, осим локалних, мора да се обезбиди да поднесу осовинско оптерећење од најмање 11,5 тона по осовини.

Члан 17.

Изнад коловоза јавног пута мора да постоји слободан простор у висини од најмање 4,5 м од највише тачке коловоза.

Члан 18.

(1) На мостовима, у тунелима, галеријама и другим објектима на јавном путу ширина коловоза не смије да буде мања од ширине коловоза на јавном путу.

(2) Аутобуска стајалишта на јавном путу изван насеља, као и на дијелу магистралног пута у насељу морају да буду ван коловоза.

Члан 19.

(1) На јавним путевима забрањено је подизати објекте, уређаје или постројења, садити саднице или постављати предмете којима се умањује прегледност путева и железничке пруге с којом се пут укршта у истом нивоу, као

и прегледност на раскрсници, или обављати било какве радње које би могле да угрожавају или ометају саобраћај на јавном путу или оштећују јавни пут и објекте на њему.

(2) На јавном путу и његовом заштитном појасу забрањено је подизати споменике и постављати друга спомен-обилежја, продавати производе и сл.

(3) У заштитном појасу јавног пута ван насеља могу се постављати натписи за рекламе, и то поред аутопута и пута резервисаног за саобраћај моторних возила на раздаљини од најмање 12 метара, магистралног и регионалног од 10 метара и локалног пута - 3 метра, рачунајући од крајње тачке попречног профила, уз дозволу надлежне институције која управља јавним путем.

Члан 20.

Предузећа и други субјекти који изводе радове на јавном путу, прије почетка извођења радова дужни су да обезбиједе мјесто на којем се радови изводе и да за вријеме трајања радова организују безбједан саобраћај на мјесту извођења радова, те да послјије завршетка радова уклоне с јавног пута остатке материјала, средства за рад, саобраћајне знакове, бранике и друге предмете које су поставили за вријеме извођења радова.

Члан 21.

(1) Надлежни органи који управљају путевима дужни су да предузимају практичне мјере ради отклањања одређених недостатака на путу гдје је пут узрок саобраћајних несрећа.

(2) Органи надлежни за унутрашње послове дужни су да најмање два пута годишње доставе податке институцијама из става (1) овог члана о врстама, мјестима и времену догађања саобраћајних несрећа.

Члан 22.

У случају прекида или угрожавања саобраћаја на јавном путу због наноса, одрона или клизања терена или других узрока, као и у случају оштећења коловоза која у већој мјери угрожавају безбједност саобраћаја, надлежна институција која управља путевима одмах по сазнању мора да предузме мјере за отклањање сметњи и успостављање безбједног саобраћаја.

Члан 23.

(1) Надлежне институције које одржавају и управљају путевима дужне су да благовремено и тачно обавјештавају јавност о ограничењу и забрани саобраћаја на јавним путевима и о ванредним условима и посебним мјерама за саобраћај на њима, као и о проходности јавних путева у зимском периоду и у случају елементарних непогода или ванредних догађаја због којих је настао прекид саобраћаја, односно због чега су знатно отежани услови за одвијање саобраћаја.

(2) Надлежне институције које одржавају и управљају путевима, истовремено с информисањем јавности, дужне су да достављају ауто-мото клубовима/савезима информације о проходности јавних путева, које су им потребне за примјењивање њихових јавних овлашћења.

Члан 24.

Јавни путеви ван насеља морају да имају, на погодним растојањима, посебне површине за задржавање возила изван коловоза, а на дијеловима са већим уздужним нагибом и посебну траку за кретање спорих возила у случају врло густог саобраћаја.

III - САОБРАЋАЈНА ПРАВИЛА

1. Опште одредбе

Члан 25.

(1) Учесници у саобраћају дужни су да поступају у складу с прописима о правилима саобраћаја, саобраћајним знаковима постављеним на путу и знацима и наредбама које дају овлашћена лица.

(2) Учесници у саобраћају дужни су да поступају у складу са саобраћајним знаковима постављеним на путу и кад се тиме одступа од саобраћајних прописа. Учесници у саобраћају дужни су да поступају према свјетлосном саобраћајном знаку и кад се тај знак разликује од правила о првенству пролаза израженом на истом мјесту другим саобраћајним знаком.

(3) Учесници у саобраћају дужни су да поступају према захтјевима израженим помоћу знакова или по наредбама које дају овлашћена лица и кад се тиме одступа од прописаних саобраћајних правила или значења саобраћајних знакова постављених на путу.

Члан 26.

(1) Забрањено је на путу, паркинг-простору, тротоару и другим саобраћајним површинама остављати оштећена, дотрајала или нерегистрована возила, наносити блато на пут са савременим коловозом или остављати или бацати отпатке или предмете и материје који могу да ометају или угрожавају саобраћај или загађују околину.

(2) Лице које поступи супротно ставу (1) овог члана сноси трошкове уклањања возила, отпадака, предмета и материја које је оставило, нанијело блато или бацило отпатке или предмете на пут, паркинг-простор или неку другу саобраћајну површину.

(3) Возач је дужан да уклони с коловоза предмете и материје које са његовог возила падну на пут, као и предмете које је приликом заустављања возила ставио на пут.

(4) Ако је у могућности и ако тиме не омета безбједност саобраћаја, возач је дужан да уклони с коловоза и предмете на које наиђе током војње, а ако није у могућности, дужан је да о томе обавијести надлежну институцију која управља путем или полицијску управу, односно предузеће које се брине о одржавању пута.

Члан 27.

Возач је дужан да држи возило на таквом растојању од других возила у саобраћају да, с обзиром на брзину кретања возила и друге околности у саобраћају, не изазива опасност и не омета друге учеснике у саобраћају.

Члан 28.

(1) Возач је дужан да током управљања возилом обрати пажњу на пјешаке који се налазе на коловозу или ступају на коловоз.

(2) Кад прилази обилеженом пјешачком прелазу, возач мора да управља возилом с нарочитом опрезношћу и да вози таквом брзином да у случају потребе може да заустави возило испред пјешачког прелазу.

(3) На дијелу пута по којем се крећу дјеца, или на којем су постављени саобраћајни знаци о учешћу дјеце у саобраћају, возач је дужан да вози с нарочитом опрезношћу и таквом брзином да може да заустави возило у случају потребе.

Члан 29.

(1) Слијепа лица, кад самостално учествују у саобраћају, морају да носе бијели штап као знак распознавања.

(2) Возило које је подешено да њиме управља лице којем су оштећени екстремитети битни за управљање возилом мора да буде обиљежено посебним знаком.

(3) Ближе одредбе о начину обиљежавања возила којим управља лице с оштећеним екстремитетима правилником прописује министар, у сарадњи са надлежним органом.

Члан 30.

(1) Возач возила које се креће поред возила јавног превоза путника или поред аутобуса којим се обавља превоз путника, заустављеног на стајалишту, мора да се креће смањеном брзином тако да не угрожава лица која улазе или излазе из тог возила.

(2) Лица из става (1) овог члана, кад ради уласка у возило или по изласку из возила морају да пређу преко коловоза, дужна су да то учине на начин прописан у чл. 108, 109. и 110.

(3) Возач мора да заустави возило иза возила из става (1) овог члана када лица, улазећи или излазећи из тог возила, морају да пређу преко саобраћајне траке и бициклистичке стазе или траке којом се возило креће.

(4) Возач возила које се креће иза возила којим се превозе дјеца, као и возач возила који том возилу долази у сусрет на путу с двије саобраћајне траке, дужан је да се заустави кад је возило којим се превозе дјеца заустављено на коловозу, док дјеца улазе или излазе из возила.

(5) Ако се возилом обавља организован превоз дјеце, возило мора да буде обиљежено посебним знаком.

Члан 31.

(1) За вријеме вожње у насељу возач је дужан да возилу јавног градског превоза путника или посебно обиљеженом возилу којим се обавља организовани превоз дјеце омогући укључивање у саобраћај када та возила излазе са стајалишта која се налазе ван коловоза, односно с проширења саобраћајне траке које се користи за стајалиште.

(2) Возач возила јавног градског превоза путника или посебно обиљеженог возила којим се обавља организовани превоз дјеце дужан је да помоћу показивача правца најави своју намјеру да се укључи у саобраћај и да то укључивање обави на начин којим се не угрожавају други учесници у саобраћају.

Члан 32.

Лице које се превози возилом не смије ни на који начин да омета возача у управљању возилом, нити да утиче на њега да управља возилом на начин којим се умањује безбједност саобраћаја.

Члан 33.

(1) За вријеме кретања возила у саобраћају на јавном путу возач не смије да користи мобилни телефон, осим у случају да је мобилни телефон прилагођен употреби у возилу.

(2) Кретањем возила у смислу става (1) овог члана сматраће се и случај када је возило заустављено ради поступања по саобраћајном знаку, поступања по знаку и наредби овлашћеног лица, пропуштања возила која имају право првенства пролаза и у другим случајевима када је возач дужан или принуђен да заустави возило на коловозу, према одредбама овог закона.

Члан 34.

(1) Возач моторног возила и лица која се превозе тим возилом дужна су да користе безбједносне појасеве за вријеме док се возило креће у саобраћају на јавном путу.

(2) У путничком аутомобилу на предњем сједишту до возача не смије да се превози лице које је очигледно под утицајем алкохола или опојних средстава, као ни дијете млађе од 12 година, нити на задњем сједишту дијете млађе од пет година, осим у случају када на задњем сједишту има причвршћену дјечију столицу, у којој дијете мора да буде везано, или да поред дјетета сједи пунољетно лице.

Члан 35.

(1) Возила не смију на предњој страни да имају свјетлосне, свјетлосно-сигналне или рефлектујуће уређаје или материје који дају свјетла црвене боје, а на задњој страни уређаје или материје који дају свјетла бијеле боје.

(2) Одредба става (1) овог члана у погледу свјетала бијеле боје не односи се на свјетло за освјетљавање пута при вожњи уназад, покретно свјетло за истраживање (рефлектор), свјетло за освјетљавање задње регистарске таблице и регистарску таблицу пресвучену бијелом рефлектујућом бојом.

(3) Одредба става (1) овог члана не односи се на црвено трепћуће свјетло на посебним моторним возилима која прате возила под пратњом.

2. Радње возилом у саобраћају

Члан 36.

(1) Возач који намјерава да обави неку радњу возилом на путу (помјерање возила удесно или улијево, мијењање саобраћајне траке, претицање, обилажење, заустављање, скретање удесно или улијево, полукружно окретање, вожња уназад и сл.) смије да почне такву радњу само ако се претходно увјерио да то може учинити без опасности за друге учеснике у саобраћају или имовину, водећи при томе рачуна о положају возила и правцу и брзини кретања.

(2) Возач је дужан да поступа према одредбама става (1) овог члана и када се укључује у саобраћај из гараже, паркиралишта, дворишта или других сличних површина, а ако му је видик заклоњен или му је видљивост знатно смањена због временских или других прилика, дужан је да на мјесту на којем се укључује постави лице које ће омогућити безбједан излазак возила на пут или да на други начин обезбједи безбједно укључење на пут.

(3) Забрањено је отварање врата на моторном возилу на коловозу када је возило у кретању или мировању и у свим другим случајевима када може да се угрози безбједност других учесника у саобраћају.

Члан 37.

(1) Прије обављања радњи возилом из члана 36. овог закона, возач је дужан да јасно и благовремено обавијести о својој намјери друге учеснике у саобраћају, дајући знак помоћу показивача правца или, ако они не постоје, одговарајућим знаком руком.

(2) Ако знак из става (1) овог члана возач даје помоћу показивача правца, мора да га даје све вријеме док обавља радњу возилом, а по извршеној радњи мора престати да га даје.

(3) Изузетно од одредаба ст. (1) и (2) овог члана, након извршеног претицања другог возила возач није дужан да даје знак о намјери да се врати на саобраћајну траку којом се кретао прије претицања.

3. Кретање возила по путу

Члан 38.

Возач мора за кретање возила да користи искључиво пут, односно коловоз или саобраћајну траку, односно стазу намијењену за саобраћај оне врсте возила којој припада, осим у случају опасности.

Члан 39.

(1) Возач је дужан да се креће возилом десном страном коловоза у смјеру кретања.

(2) Возач је дужан да држи возило у кретању што ближе десној ивици коловоза и на толикој удаљености од ње да, с обзиром на брзину кретања возила, услове саобраћаја и стање и особине пута, не угрожава друге учеснике у саобраћају и себе не излаже опасности.

(3) Изузетно од одредбе става (2) овог члана, на путу у насељу с коловозом на којем за саобраћај возила у истом смјеру постоје најмање двије обиљежене саобраћајне траке за кретање возила, возач може да користи и саобраћајну траку која се не налази уз десну ивицу коловоза ако тиме не омета остала возила која се крећу иза возила којим управља.

(4) Одредба става (3) овог члана не односи се на возача аутобуса, возача теретног возила чија је највећа дозвољена маса већа од 3.500 кг, возача возила које на равном путу не може да развије брзину кретања већу од 40 км на час и на возача возила које се не сматра моторним возилом, осим на дијелу пута испред раскрснице или другог мјеста на којем возило скреће улијево.

Члан 40.

(1) На путу с коловозом за саобраћај возила у оба смјера на којем постоје најмање четири саобраћајне траке возач не смије возилом да прелази на коловозну траку намијењену за саобраћај возила из супротног смјера.

(2) На путу с коловозом за саобраћај возила у оба смјера на којем постоје три саобраћајне траке возач не смије возилом да се креће саобраћајном траком која се налази уз лијеву ивицу пута у смјеру кретања возила.

(3) На путу на којем су коловозне траке физички одвојене једна од друге возач не смије возилом да се креће коловозном траком намијењеном за саобраћај возила из супротног смјера.

(4) На путу с коловозом за саобраћај возила у једном смјеру возач не смије возилом да се креће у забрањеном смјеру.

Члан 41.

(1) Возач који намјерава да се креће возилом уназад може да изврши ту радњу само на кратком дијелу пута, под условом да не угрожава или не омета друге учеснике у саобраћају.

(2) Кад се возач креће возилом уназад, дужан је да се креће оном страном коловоза којом се до тада кретао вожњом унапријед.

(3) Возач не смије кретањем возила уназад да улази у непрегледну раскрсницу, да се креће путем на прелазу преко жељезничке пруге у истом нивоу, да се укључује на пут с правом првенства нити да се вози на превојима и у кривинама у којима је прегледност недовољна.

Члан 42.

(1) Возач не смије да мијења начин управљања возилом наглим смањењем брзине кретања возила, осим у случају непосредне опасности.

(2) Возач који намјерава знатније да смањи брзину кретања возила дужан је да то учини на начин којим неће угрозити друге возаче који се крећу иза њега.

Члан 43.

(1) Возач је дужан да брзину кретања возила прилагоди особинама и стању пута, видљивости, прегледности, атмосферским приликама, стању возила и терета, густини саобраћаја, саобраћајним знацима и другим саобраћајним условима, тако да возило може благовремено да заустави пред сваком препреком коју под наведеним условима може да предвиди.

(2) Возач не смије да смањи брзину кретања возила до те мере да његово возило представља сметњу нормалном одвијању саобраћаја.

(3) Приликом покретања возила из мјеста, возач не смије нагло да повећа брзину кретања тако да долази до стварања прекомјерне буке и шкрипе услед проклизавања погонских точкова возила, осим у случају опасности.

Члан 44.

(1) На путу у насељу возач не смије возилом да се креће брзином већом од 60 км. на час, осим ако саобраћајним знаком није другачије одређено.

(2) На путевима у насељу, ако саобраћајно-технички елементи то омогућавају, саобраћајним знаком може да се дозволи кретање возилом и већом брзином од прописане у ставу (1) овог члана.

(3) На путу ван насеља возач не смије возилом да се креће брзином већом од:

1) 130 км на час на аутопутевима;

2) 100 км на час на путевима резервисаним за саобраћај моторних возила и брзим путевима;

3) 80 км на час на осталим путевима.

(4) На путу ван насеља возач не смије возилом да се креће брзином већом од брзине одређене саобраћајним знаком постављеним на путу.

Члан 45.

(1) Брзина кретања моторних возила на путу под нормалним условима саобраћаја не смије да се ограничи саобраћајним знаком испод 60 км на час на магистралним путевима, а 40 км на час на осталим путевима.

(2) Брзина кретања возила утврђује се помоћу уређаја за мјерење брзине кретања возила с уређајем или без уређаја са графичким исписом брзине, датума и времена или тахографског записа или непосредним праћењем возилом, уз видео-надзор.

(3) Фотографија и видео-запис с подацима о утврђеној брзини, тахографски запис и записник о читању на радару служе као доказ о утврђеној брзини кретања возила.

(4) У записнику, који се сачињава на лицу мјеста, наводи се и изјава возача да ли има или не примједбе на текст записника.

Члан 46.

(1) На путевима брзина кретања ограничава се за следећа возила на:

1) 80 км на час - за аутобусе и аутобусе с лаком приколицом, као и за теретна моторна возила чија највећа дозвољена маса није већа од 7.500 кг;

2) 80 км на час - за моторна возила која вуку приколицу за становање (караван) или лаку приколицу;

3) 70 км на час - за аутобусе када се обавља организовани превоз дјеце, за зглобне аутобусе без мјеста за стајање, за теретна моторна возила чија је највећа дозвољена

маса већа од 7.500 кг и за теретна моторна возила с прикључним возилом;

4) 50 км на час - за аутобусе с прикључним возилом за превоз лица, тролејбусе, градске аутобусе, аутобусе који осим уграђених сједишта имају и одређена мјеста за стајање;

5) 30 км на час - за тракторе;

6) 25 км на час - за бицикл и лаки мотоцикл када се крећу бициклистичком стазом, односно траком.

(2) Кад управљају моторним возилима из става (1) овог члана, возачи су дужни да се придржавају брзина прописаних у ставу (1) овог члана и на путу на којем је овим законом или постављеним саобраћајним знаком дозвољена већа брзина.

(3) Моторна возила из тач. 1), 3) и 4) и прикључна возила из тач. 3) и 4) става (1) овог члана која су регистрована у Босни и Херцеговини, осим војних возила, на лијевој половини задњег дијела на видном мјесту морају да имају ознаку у облику круга жуте боје, оивиченог црвеном бојом, у којем је црном бојом исписан број који означава највећу дозвољену брзину кретања тих возила.

Члан 47.

(1) На осјетљивим мјестима у насељу, с интензивним саобраћајем пјешака, а посебно дјете, може да се ограничи брзина кретања возила постављањем посебних објеката на путу.

(2) Одобрење за постављање посебних објеката на путу даје надлежни орган који управља путевима.

(3) Ближе одредбе о постављању посебних објеката на путу, ради смањења брзине, правилником прописује министар у сарадњи са надлежним органом.

5. Скретање

Члан 48.

(1) Возач возила које скреће удесно дужан је да обави скретање крећући се крајњом саобраћајном траком која се протеже уз десну ивицу коловоза, осим ако саобраћајним знаком или ознаком на коловозу није другачије одређено.

(2) Возач возила које скреће улијево дужан је да обави скретање крећући се крајњом лијевог саобраћајном траком која се протеже уз средишњу линију и уз замишљени или обиљежени лук који спаја двије средишње линије бочних коловоза, односно саобраћајном траком која се протеже уз лијеву ивицу пута с једносмјерним саобраћајем, осим ако саобраћајним знаком на путу није другачије одређено.

6. Првенство пролаза

Члан 49.

(1) На раскрсници или у сусрету с другим возилом возач је дужан да пропусти возило које долази с његове десне стране, осим ако саобраћајним знаком на путу није другачије одређено.

(2) Возач возила које на раскрсници скреће улијево дужан је да пропусти возило које, долазећи из супротног смјера, на раскрсници задржава правац свог кретања или скреће удесно, осим ако постављеним саобраћајним знаком није другачије одређено.

(3) Изузетно од одредаба ст. (1) и (2) овог члана, возило које се креће по шинама има првенство пролаза на раскрсници или у сусрету с другим возилом, без обзира на то с које му стране оно наилази, осим ако постављеним саобраћајним знаком није другачије одређено.

(4) Возач који улази возилом на пут који је саобраћајним знаком означен као пут с првенством пролаза дужан је да пропусти сва возила која се крећу тим путем.

(5) Возач је дужан да пропусти сва возила која се крећу путем на који улази и кад тај пут није саобраћајним знаком означен као пут с првенством пролаза ако возилом улази са земљаног пута на пут с коловозним застором, или ако на пут улази са површине на којој се не одвија саобраћај.

(6) Возач који при скретању возила пресијеца бициклистичку стазу или траку дужан је да пропусти бицикл и бицикл с мотором који се креће бициклистичком стазом или траком.

7. Саобраћај на раскрсници

Члан 50.

(1) Возач који се приближава раскрсници мора да вози с повећаном опрезношћу, која одговара условима саобраћаја на раскрсници.

(2) Возач који се приближава раскрсници дужан је да вози таквом брзином да може да се заустави и пропусти возила која на раскрсници имају првенство пролаза.

(3) Возач је дужан да пред раскрсницом возилом заузме положај на довољној удаљености, на оној саобраћајној траци којом мора да прође кроз раскрсницу.

Члан 51.

(1) На раскрсници и на другом мјесту на којем је саобраћај регулисан уређајима за давање свјетлосних саобраћајних знакова за учеснике у саобраћају, свјетлосни саобраћајни знакови имају следећа значења:

1) црвено свјетло - забрана пролаза;

2) жуто свјетло - забрана пролаза осим за возила која се у часу кад се жуто свјетло појави налазе на толиком растојању од свјетлосног знака да се не могу безбједно зауставити а да не прођу тај знак, а за остале учеснике - забрана пролаза;

3) зелено свјетло - слободан пролаз.

(2) Жуто свјетло упаљено истовремено са црвеним свјетлом служи за упозоравање учесника у саобраћају на скори престанак забране пролаза и на појаву зеленог свјетла.

(3) Жуто трепћуће свјетло обавезује све учеснике у саобраћају на кретање с повећаном опрезношћу.

(4) Зелено трепћуће свјетло служи за упозоравање учесника у саобраћају на скори престанак слободног пролаза и на појаву жутог, односно црвеног свјетла.

Члан 52.

(1) Ако је уређају за давање свјетлосних саобраћајних знакова за регулисање саобраћаја на раскрсници додат један или више допунских знакова у облику зелене свијетлеће стрелице, возач може возилом да прође свјетлосни знак и да се креће у правцу означеном зеленом свјетлећом стрелицом и за вријеме док је упаљено црвено или жуто свјетло, при чему не смије да омета саобраћај возила која се крећу по путу на који улази и мора да пропусти пјешаке који прелазе преко коловоза.

(2) Ако зелено свјетло на уређају за давање свјетлосних саобраћајних знакова има облик стрелице, возач возилом смије да се креће само у правцу који показује та стрелица.

Члан 53.

Возач који је возилом ушао у раскрсницу на којој је саобраћај регулисан уређајима за давање свјетлосних саобраћајних знакова може да напусти раскрсницу не чекајући да свјетлосним саобраћајним знаком саобраћај буде отворен у смјеру којим намјерава да продужи кретање, под условом да пропусти све учеснике у саобраћају који се крећу у смјеру у којем је саобраћај дозвољен.

Члан 54.

Возач којем је свјетлосним саобраћајним знаком дозвољен улазак у раскрсницу не смије да уђе возилом у раскрсницу ако је густина саобраћаја таква да он возило очигледно мора да заустави у раскрсници и на тај начин, при промјени свјетлосног знака, омета или онемогући саобраћај возила која долазе са бочних коловоза.

8. Мимоилажење

Члан 55.

(1) При мимоилажењу, возач је дужан да са своје лијеве стране остави довољно растојање између возила којим управља и возила са којим се мимоилази а, по потреби, и да возило помјери ка десној ивици коловоза.

(2) Ако због неке препреке на путу или због других учесника у саобраћају возач не може да поступи према одредби става (1), дужан је да успори кретање свог возила и, по потреби, заустави га да би пропустио возило из супротног смјера.

(3) Кад на раскрсници возила долазе из супротних смјерова и скрећу улијево, возачи се мимоилазе са своје десне стране.

(4) Ако је због недовољне ширине пута или због неке препреке на путу мимоилажење онемогућено, возач којем је то лакше да изведе, с обзиром на особине пута и околности у саобраћају, дужан је да се први заустави и, по потреби, кретањем уназад или на други начин, помјери своје возило и заузме на путу положај који омогућава мимоилажење.

Члан 56.

(1) На дијелу пута с великим уздужним нагибом на којем је мимоилажење возила немогуће или је веома отежано, возач возила које се креће низ нагиб дужан је да заустави своје возило на погодном мјесту, ако примјети да му друго возило иде у сусрет уз нагиб.

(2) Изузетно од одредбе става (1) овог члана, возач возила које се креће уз нагиб дужан је да заустави возило ако испред себе има pogodно мјесто за заустављање које омогућава безбједно мимоилажење и ако би, у случају да тако не поступи, мимоилажење захтијевало кретање уназад једног од возила.

(3) На путу из става (1) овог члана, кад се једно од возила која се мимоилазе мора кретати уназад, кретање се уназад: свако возило које се сусрело с возилом које вуче прикључно возило; теретно моторно возило које се сусрело с аутобусом; лако возило које се сусрело с возилом више категорије, а ако се мимоилазе возила исте категорије - возило које се креће низ нагиб, осим ако је, с обзиром на услове и положај возила на путу, лакше да то учини возач возила које се креће уз нагиб.

9. Претицање и обилажење

Члан 57.

(1) Претицање и обилажење возач смије да обави само ако тиме не омета нормално кретање возила која долазе из супротног смјера и ако на путу има довољно простора за безбједно извођење тих радњи.

(2) Возач не смије да претиче и обилази кад тиме, с обзиром на карактеристике пута и постојеће околности на путу и у саобраћају или с обзиром на техничка својства

возила којим управља, угрожава друге учеснике у саобраћају.

Члан 58.

(1) Претицање и обилажење обавља се с лијеве стране.

(2) Претицање мора да се обавља са десне стране ако се возило на коловозу налази у таквом положају и његов возач даје такав знак да се са сигурношћу може закључити да то возило скреће улијево.

(3) Возило које се креће по шинама постављеним на средини коловоза не смије да се претиче с лијеве стране. То возило може да се претиче с десне стране ако између њега и десне ивице коловоза постоји саобраћајна трака.

Члан 59.

(1) Ако се на средини коловоза налази пјешачко острво, или обилажен или на други начин означен простор за паркирање возила, или нека друга површина која није намијењена за саобраћај возила, или неки објекат или уређај, возила морају да их обилазе с десне стране.

(2) Ако се површине, објекти или уређаји из става (1) овог члана налазе на средини пута с једносмјерним саобраћајем, а постављеним саобраћајним знаком није другачије одређено, они могу да се обилазе с обје стране.

Члан 60.

(1) Возач којем је дат знак за претицање с његове лијеве стране дужан је да помјери возило ка десној ивици коловоза.

(2) Возач не смије да повећава брзину кретања возила док га друго возило претиче.

(3) Ако због недовољне ширине коловоза или његовог стања претицање није могуће без угрожавања безбједности саобраћаја, возач возила које се креће спорије од возила која се крећу непосредно иза њега дужан је да помјери своје возило што више удесно, а ако то није довољно, чим то буде могуће, да заустави своје возило на погодном мјесту да би пропустио бржа возила.

Члан 61.

Возач не смије возилом почети да претиче или обилази:

1) колону возила;

2) ако је возач који се креће иза њега почео да претиче;

3) ако је возач који је испред њега на истој саобраћајној траци дао знак да намјерава да претекне или обиђе возило које је испред његовог возила, или да обиђе другу препреку на путу;

4) ако саобраћајна трака којом намјерава да изврши претицање није слободна на довољном растојању тако да би, водећи рачуна о разлици између брзине кретања свог возила за вријеме претицања и брзине кретања возила других учесника у саобраћају које намјерава да претекне, претицањем угрозио безбједност саобраћаја, или омео саобраћај из супротног смјера;

5) ако послѣ извршеног претицања или обилажења не би поново могао да заузме положај на саобраћајној траци којом се кретао прије претицања или обилажења, и то без ометања или угрожавања осталих учесника у саобраћају, осим кад за претицање или обилажење користи саобраћајну траку која је забрањена за саобраћај возила из супротног смјера;

6) саобраћајном траком која је намијењена за принудно заустављање возила;

7) непосредно испред тунела и у тунелу који по смјеру кретања има само једну траку.

Члан 62.

(1) Возач који претиче дужан је да држи возило на потребном растојању од возила које претиче, тако да га не омета, нити угрожава у саобраћају.

(2) Послије извршеног претицања или обилажења, возач је дужан да, чим то буде могуће, без ометања или угрожавања осталих учесника у саобраћају, возилом поново заузме положај на саобраћајној траци којом се кретао прије претицања, односно обилажења.

Члан 63.

На коловозу на којем се саобраћај обавља у два смјера возач не смије возилом да претиче друго возило испред врха превоја пута или у кривини кад је прегледност пута недовољна, осим ако на тим мјестима постоји више саобраћајних трака обиљежених уздужним ознакама на коловозу и намијењених искључиво за кретање возила у смјеру кретања његовог возила.

Члан 64.

(1) Возач не смије да претиче друго возило, осим бицикла, бицикла с мотором, лаког мотоцикла и мотоцикла без бочне приколице, непосредно испред раскрснице, или на раскрсници која није с кружним током саобраћаја, или непосредно испред и на прелазу пута преко жељезничке или трамвајске пруге у нивоу без браника или полубраника.

(2) Непосредно испред раскрснице и на раскрсници возач смије да претиче: возило које скреће улијево, а претиче се са десне стране (члан 58. став (2)); возило које скреће удесно, али да при томе својим возилом не прелази на дио коловоза намијењен за саобраћај возила из супротног смјера; возило које се креће на путу с правом првенства пролаза, као и кад је саобраћај на раскрсници регулисан свјетлосним саобраћајним знаковима или знацима које даје овлашћено лице.

(3) Непосредно испред и на прелазу пута преко жељезничке или трамвајске пруге у истом нивоу без браника или полубраника возач смије да претиче друго возило кад је саобраћај на том прелазу регулисан уређајима за давање свјетлосних саобраћајних знакова.

Члан 65.

Возач не смије да претиче друго возило које се приближава обиљеженом пјешачком прелазу, или које прелази пјешачки прелаз, или које је стало ради пропуштања пјешака на том прелазу.

Члан 66.

(1) На путу на којем постоје најмање двије саобраћајне траке намијењене за саобраћај возила у истом смјеру и на којој су колоне возила возач може да напусти траку на којој се налази само ради скретања улијево или удесно, или ради паркирања возила.

(2) На путевима и под условом из става (1) овог члана брже кретање возила на једној траци од кретања на другој траци не сматра се претицањем.

(3) Не сматра се претицањем ни пролажење са десне стране возила које према одредби члана 39. став (3) овог закона за своје кретање не користи саобраћајну траку уз десну ивицу коловоза.

10. Звучни и свјетлосни знакови упозорења

Члан 67.

(1) Возач је дужан да употреби звучни знак упозорења кад год је у питању безбједност саобраћаја, а нарочито:

1) на путу ван насеља, ради упозорења другог учесника у саобраћају да жели да га претекне или обиђе, ако би недавањем тог знака постојала опасност од саобраћајне несреће;

2) ако се поред коловоза налазе дјеца која не обраћају пажњу на кретање возила;

3) на путу ван насеља, прије уласка у непрегледну кривину или прије доласка на превој на којем је отежано мимоилажење.

(2) Возач је дужан да давање звучног знака упозорења сведе на неопходну мјеру.

Члан 68.

(1) Од првог сумрака до потпуног сванућа возач, у правилу, умјесто звучног знака упозорења, употребљава свјетлосни знак упозорења. Тај знак возач може да употреби и у насељу приликом претицања другог возила.

(2) Свјетлосни знак упозорења возач може да употреби и дању, ако такав начин упозорења другим учесницима у саобраћају више одговара условима на путу.

(3) Свјетлосни знак упозорења даје се кратким узастопним паљењем дугих свјетала, или узастопним паљењем кратких свјетала за освјетљавање пута, или наизмјеничним паљењем, у кратким размацима, дугих и кратких свјетала, водећи рачуна при томе да се тиме не заслепљују возачи који долазе из супротног смјера.

11. Заустављање и паркирање

Члан 69.

Возач не смије да заустави или паркира возило на мјесту на којем би оно угрожавало безбједност других учесника у саобраћају, или представљало сметњу за нормално одвијање саобраћаја или кретање пјешака.

Члан 70.

(1) На јавном путу ван насеља возач је дужан да увијек када за то постоји могућност заустави или паркира возило ван коловоза.

(2) Возач који је због неисправности на возилу, саобраћајне несреће или другог оправданог разлога принуђен да заустави возило на коловозу дужан је да га обиљежи безбједносним трокутом и предузме све мјере да заустављено возило не доведе у опасност друга возила и да га што прије уклони с коловоза.

(3) Ако је возач због неисправности на возилу, саобраћајне несреће или због другог оправданог разлога принуђен да заустави возило на шинама, дужан је да га са шина одмах уклони, а ако је то немогуће, да одмах предузме потребне мјере да лица која управљају возилима која се крећу по шинама на вријеме буду упозорена на опасност.

Члан 71.

(1) Возач који зауставља или паркира возило на јавном путу дужан је да заустави, односно паркира возило непосредно уз десну ивицу коловоза, а на јавном путу на којем се саобраћај одвија само у једном смјеру возило може зауставити, односно паркирати уз десну или лијеву ивицу коловоза.

(2) Ако се уз десну ивицу коловоза налазе трамвајске или друге шине, возач мора да заустави или паркира возило уз лијеву ивицу коловоза.

(3) Возач може да заустави или паркира возило на мјестима која се налазе на средини коловоза само ако су та

мјеста обиљежена одговарајућим саобраћајним знаком или ознаком на коловозу.

Члан 72.

На заустављеном или паркираном возилу не смију се отварати врата ако се тиме омета кретање других учесника у саобраћају или ако се угрожава безбједност саобраћаја.

Члан 73.

Возач не смије да заустави или паркира возило нарочито:

1) на обиљеженом пјешачком прелазу и на раздаљини мањој од пет метара од тог прелаза, као и на прелазу бициклическе стазе преко коловоза;

2) на прелазу пута преко жељезничке или трамвајске пруге у истом нивоу;

3) на жељезничким или трамвајским пругама или у близини тих пруга ако се тиме спречава или омета саобраћај возила која се крећу по шинама;

4) на раскрсници и на раздаљини мањој од пет метара од најближе ивице попречног коловоза;

5) у тунелима, на мостовима, у подвожњацима и на надвожњацима, као и на дијеловима пута испод мостова и надвожњака и на раздаљини мањој од 15 м од тих објеката;

6) на дијелу пута у близини врха превоја и у кривини гдје је прегледност пута недовољна и гдје се обилажење возила не би могло извршити без опасности;

7) на дијелу пута на којем би ширина слободног пролаза од заустављеног или паркираног возила до неиспрекидане уздужне линије на коловозу, или до супротне ивице коловоза, или до неке препреке на путу била мања од три метра;

8) на мјесту на којем би возило заклањало постављени саобраћајни знак или уређај за давање свјетлосних саобраћајних знакова;

9) на бициклическој стази, односно траци;

10) на дијелу коловоза који је као стајалиште за возила јавног саобраћаја обиљежен саобраћајним знаком и ознакама на коловозу;

11) на свим уређеним зеленим површинама, парковима и сл.;

12) на мјесту које је означено као паркинг-простор за инвалидна лица;

13) на коловозу са двије саобраћајне траке гдје се саобраћај одвија у оба смјера.

Члан 74.

Осим у случајевима из члана 73. овог закона, возач не смије да паркира возило нарочито на:

1) дијелу пута испред прелаза пута преко жељезничке или трамвајске пруге у истом нивоу, и то на раздаљини мањој од 15 м од тих прелаза;

2) раздаљини мањој од 15 м испред и иза знака којим је обиљежено стајалиште за возила јавног саобраћаја;

3) пролазима и улазима школа, установа, предузећа, стамбених зграда и других објеката и изнад прикључка на водоводну мрежу и улаза у канализациону или другу мрежу комуналних организација;

4) мјесту на коме би паркирано возило онемогућило приступ другом возилу ради паркирања или излазак неком већ паркираном возилу;

5) тротоару, односно на пјешачкој стази, ако то није изричито регулисано саобраћајним знаком, а ако је паркирање дозвољено, мора да се остави најмање 1,6 м ширине на површине за кретање пјешака, с тим што та површина не може да буде уз ивицу коловоза.

Члан 75.

(1) Овлашћено службено лице одредиће да се возило премјести на друго мјесто ако је заустављено или паркирано на мјестима из чл. 73. и 74. овог закона, возило паркирано у пјешачкој зони, као и возило паркирано на мјесту резервисаном за возила лица с инвалидитетом.

(2) Овлашћено службено лице одредиће да се возило премјести на друго мјесто и у свим другим случајевима када је заустављено или паркирано на мјесту на којем угрожава безбједност саобраћаја или омета нормално одвијање саобраћаја.

Члан 76.

(1) Премјештање возила из члана 75. овог закона обавља надлежно министарство унутрашњих послова.

(2) Изузетно од става (1) овог члана, уз претходну сагласност надлежног министарства унутрашњих послова, премјештање возила обављају организација, правно или физичко лице које овласти надлежно министарство унутрашњих послова.

(3) Трошкове премјештања возила у случајевима из члана 75. овог закона сноси власник.

(4) Ради осигурања плаћања трошкова премјештања возила, од власника возила који није држављанин Босне и Херцеговине, правно или физичко лице које је премјестило возило може да затражи гаранцију, а ако власник неће или не може да положи гаранцију, може да задржи возило.

(5) Висину трошкова премјештања возила утврђује надлежни орган јединице локалне самоуправе и управе.

Члан 77.

(1) Возач је дужан да моторно возило, трактор или прикључно возило, осим мотоцикла без бочне приколице, које је заустављено на коловозу, обиљежи посебним знаком којим се означава заустављено возило на коловозу, и то:

1) кад је био принуђен да заустави возило на мјесту или дијелу пута из члана 73. овог закона;

2) кад је возило заустављено на коловозу на таквом мјесту да возачи возила која наилазе истим смјером не могу или тешко могу благовремено да га уоче;

3) ноћу и у случају смањене видљивости на аутопуту и путу резервисаном за саобраћај моторних возила, као и на дијелу пута који није довољно прегледан.

(2) Знак из става (1) овог члана поставља се на коловоз иза заустављеног возила, у вертикалном положају и на довољној раздаљини која на путу ван насеља не смије бити мања од 50 м, тако да возачи моторних возила који наилазе из смјера на којем је знак постављен могу благовремено да зауставе своја возила, односно да безбједно обиђу заустављено возило.

(3) На исти начин тај знак се поставља и кад је на путу заустављена колона моторних возила, с тим што се умјесто једног знака на коловоз постављају два знака, један поред другог.

(4) Ако је у моторном возилу уграђен уређај за истовремено паљење свих показивача правца, у случају из става (1) овог члана тај уређај мора да буде упален.

Члан 78.

Прије него што паркира и напусти возило, возач је дужан да предузме све мјере којима се спречава да возило само крене са мјеста и да га обезбједи од неовлашћене употребе.

Члан 79.

(1) За неправилно паркирано или заустављено возило на тротоарима или било којим другим мјестима из чл. 69. до 78. овог закона у којем није присутан возач, овлашћена службена лица оставиће писмену обавијест да возач који је паркирао или зауставио возило у року од осам дана код надлежног органа на име новчане казне уплати законом прописани износ.

(2) Власник или корисник возила дужан је да овлашћеном службеном лицу надлежне службе да податке о возачу који је управљао возилом у вријеме извршења прекршаја из става (1) овог члана, као и у случају других прекршаја прописаних овим законом у којима је учествовало његово возило.

12. Пресијецање колоне пјешака

Члан 80.

Возач не смије возилом да пресијеца колону дјецe, војника, погребну поворку и сваку другу организовану колону пјешака која се креће по коловозу.

13. Вуча возила

Члан 81.

(1) У саобраћају на јавном путу моторном возилу могу да се придоду највише два прикључна возила за превоз терета, односно једно прикључно возило за превоз лица, а на аутопуту и путу резервисаном за саобраћај моторних возила само једно прикључно возило.

(2) Возилом на моторни погон смије да се вуче само прикључно возило које битно не умањује његову стабилност.

(3) Забрањена је вуча неисправних возила на аутопуту и путу резервисаном за саобраћај моторних возила.

(4) Изузетно од одредбе става (3) овог члана, вуча другог моторног возила аутопутем дозвољена је ако је разлог за вучу настао за вријеме кретања моторног возила аутопутем, али само крајњом десном саобраћајном траком до првог прикључног пута којим вучено возило може да се искључи из саобраћаја на аутопуту.

Члан 82.

(1) Возилом на моторни погон смије да се вуче друго возило на моторни погон само ако оно због неисправности или недостатака појединих дијелова не може само да се креће и ако се притом битно не умањује стабилност вучног возила.

(2) Возилом на моторни погон не смије да се вуче мотоцикл без бочне приколице или друго возило на два точка.

Члан 83.

Возило на моторни погон смије да се вуче ноћу, као и дању у случају смањене видљивости, само ако на својој задњој страни има упалена црвена свјетла за означавање возила, или ако га вуче моторно возило које има и при вучи користи жуто ротационо свјетло.

Члан 84.

(1) За вријеме вуче возила из члана 82. став (1) оба возила морају да имају знак којим се означава заустављено возило на коловозу (безбједносни трокут).

(2) На моторном возилу које вуче друго возило трокут се поставља с предње, а на вученом возилу са задње стране.

Члан 85.

(1) Возило на моторни погон на путу дозвољено је вући помоћу ужета, круте везе (руде), аутоматских вучних кука са вишестепенованом регулацијом и ослањањем или вјешањем возила на вучно возило.

(2) Помоћу ужета не смије да се вуче возило на моторни погон на којем су неисправни уређаји за управљање или уређаји за заустављање, нити теретно моторно возило и аутобус.

(3) Крутом везом не смије да се вуче возило на моторни погон које нема исправан уређај за управљање, нити возило на моторни погон теже од вучног возила - ако му је неисправна помоћна кочница.

Члан 86.

Ако се возило на моторни погон вуче помоћу ужета, аутоматских вучних кука са вишестепенованом регулацијом или круте везе, возач који управља вученим возилом мора да има одговарајућу дозволу за управљање возилом оне категорије којој припада возило које се вуче.

Члан 87.

Вуча натовареног теретног возила с прикључним возилом или без прикључног возила, односно трактора с прикључним возилом, дозвољена је само до првог мјеста погодног за претовар терета а, изузетно, и до првог мјеста на којем може да се отклони квар на возилу.

Члан 88.

(1) Растојање између вучног и вученог возила на моторни погон, ако се вуче ужетом, мора да износи три до пет метара, а ако се вуче помоћу куке или круте везе (руде), може да износи и мање од три метра.

(2) Кука и крута веза (руда) из става (1) овог члана морају да буду сертификоване према процедурама дефинисаним посебним прописом из става (3) члана 6. овог закона, а возач мора да има доказ о извршеној сертификацији.

Члан 89.

(1) Возило на моторни погон које на путу вуче друго неисправно возило на моторни погон не смије да се креће брзином већом од 40 км на час.

(2) Вученим возилом забрањено је превозити лица.

(3) Возила која превозе опасне материје не смију се вући, нити користити за вучу других возила.

(4) Изузетно од одредаба из става (3) овог члана, у случају неисправности возила које је натоварено опасним материјама, такво возило може да се превуче само до најближег мјеста погодног за претовар или поправак, а такво возило вуче се крутом везом (рудом) и брзина кретања не смије да буде већа од 40 км на час.

14. Употреба свјетала у саобраћају

Члан 90.

(1) За вријеме управљања моторним возилом дању на возилу морају да буду упалена кратка свјетла.

(2) У времену од првог сумрака до потпуног сванућа (ноћу), као и дању у случају смањене видљивости, на возилу у саобраћају на путу, осим свјетла из става (1) овог члана,

морају да буду упаљена свјетла за освјетљавање пута, и то на:

1) возилу на моторни погон - осим на бициклу са мотором, лакомотоциклу и на мотоциклу без бочне приколице - најмање два бијела или жута свјетла на предњој страни и паран број црвених свјетала на задњој страни;

2) бициклу са мотором, лакомотоциклу и на мотоциклу без бочне приколице - најмање једно бијело или жуто свјетло на предњој страни и најмање једно црвено свјетло на задњој страни;

3) бициклу - једно бијело свјетло на предњој страни и једно црвено свјетло на задњој страни;

4) запрежном возилу - најмање једно бијело свјетло на предњој страни и најмање једно црвено свјетло на задњој страни, или само једна свјетилка која је израђена тако да се с предње стране возила види бијело свјетло, а са задње стране возила црвено свјетло.

(3) Ако се на запрежном возилу једно свјетло налази на предњој страни, а друго на задњој страни, та свјетла морају да буду постављена на уздужној оси возила или на његовој лијевој страни, а ако се на запрежном возилу налази само једна свјетилка, она мора да буде постављена на лијевој страни возила.

(4) У условима из става (2) овог члана запрежно возило мора да има и два катадиоптера црвене боје, симетрично постављена на задњој страни возила, а бицикл - један катадиоптер црвене боје на задњој страни и по један катадиоптер жуте или наранџасте боје на свакој страни педале.

(5) Кад возило на моторни погон вуче једно или два прикључна возила, на задњој страни последњег прикључног возила морају да буду упаљена најмање два црвена свјетла, а ако ширина прикључног возила износи више од 1,60 м, на предњој страни првог прикључног возила морају да буду упаљена два бијела свјетла.

(6) На мотоциклу за вријеме вожње на путу морају да буду упаљена кратка свјетла.

Члан 91.

(1) Изузетно од одредаба члана 90. овог закона, не мора да има упаљена свјетла:

1) возило које је заустављено или паркирано на освјетљеном дијелу пута, тако да се јасно види с довољне удаљености;

2) возило које је заустављено или паркирано на за то посебно одређеним мјестима на коловозу или ван њега или на улицама са слабијим саобраћајем;

3) бицикл, лаки мотоцикл и мотоцикл без бочне приколице који нема акумулатор - кад су заустављени или паркирани у насељу уз саму ивицу коловоза.

(2) Возило на моторни погон чија дужина није већа од осам метара, а ширина од два метра, и којем није придодато прикључно возило, кад је заустављено или паркирано на улици у насељу, умјесто свјетала из члана 90. став (1) тачка 1) може да има упаљено само једно свјетло које се с предње стране види као бијело свјетло а са задње стране као црвено свјетло и које је постављено иа страни супротној од ивице коловоза уз коју је возило заустављено или паркирано.

Члан 92.

(1) Од првог сумрака до потпуног сванућа, као и дању у случају смањене видљивости, морају да носе упаљена свјетла кад се крећу по коловозу ван насеља:

1) група пјешака која се креће у организованој колони или поворци - најмање једно бијело или жуто свјетло на челу колоне, односно поворке, и најмање једно црвено свјетло на њеном зачељу;

2) водичи теглећих, товарних и јахаћих животиња и гоничи стоке - најмање једно бијело или жуто свјетло напријед и најмање једно црвено свјетло позади.

(2) Умјесто свјетала из става (1) овог члана могу да се употребљавају рефлектујуће материје.

Члан 93.

(1) За освјетљавање пута возач возила на моторни погон, у правилу, употребљава дуга свјетла.

(2) Возач возила на моторни погон дужан је да употребљава за освјетљавање пута кратка свјетла умјесто дугих свјетала:

1) прије мимоилажења с другим возилом на раздаљини с које оцијени да свјетлом свог возила заслепљује возача возила које му долази у сусрет, а при мимоилажењу с другим возилом - кад возач тог возила упали кратка свјетла или кад наизмјеничним паљењем и гашењем свјетала упозорава да му дуга свјетла сметају, увијек на раздаљини мањој од 200 м;

2) за вријеме кретања за другим возилом на растојању од најмање 100 м да дугим свјетлима свог возила не би заслепљивао возача возила испред себе;

3) за вријеме док возилом пролази поред организоване колоне или поворке пјешака;

4) када се креће путем који се пружа непосредно поред пловног пута или поред жељезничке или трамвајске пруге - у сусрету с пловило, односно с возилом које се креће по шинама а које наилази из супротног смјера.

(3) Ноћу, као и дању у случају смањене видљивости, возач возила на моторни погон за вријеме вожње мора да има на возилу упаљена најмање кратка свјетла за освјетљавање пута.

Члан 94.

(1) Свјетла за означавање возила на моторни погон употребљавају се у условима из члана 90. став (1) овог закона када је возило заустављено или паркирано на путу.

(2) Свјетла за означавање возила на моторни погон морају да буду упаљена за вријеме док су упаљена било која свјетла за освјетљавање пута или посебна свјетла за маглу.

Члан 95.

(1) По магли возач возила на моторни погон на возилу треба да има упаљена кратка свјетла за освјетљавање пута или свјетла за маглу или оба свјетла истовремено.

(2) Свјетла за маглу могу да се употребљавају само по магли или у случају смањене видљивости и не могу истовремено да се користе с дугим свјетлима.

(3) Свјетла за маглу која се налазе на предњој страни возила морају да буду бијеле или жуте боје, а на задњој страни - црвене боје.

15. Растојање између возила

Члан 96.

Возач је дужан да држи потребно растојање кад се креће иза другог возила, тако да не угрожава безбједност саобраћаја.

Члан 97.

(1) Кад се на јавном путу ван насеља које има само једну саобраћајну траку намијењену за саобраћај возила у једном смјеру крећу једно за другим возила на моторни погон чија је највећа дозвољена маса већа од 3.500 кг или чија је дужина већа од седам метара, возачи су дужни да између сваког од тих возила држе растојање од најмање 100 м.

(2) Одредба става (1) овог члана не односи се на дио пута на којем је претицање забрањено.

(3) Ако се на путу крећу два или више возила која превозе опасне материје, растојање између тих возила не смије да буде мање од 200 метара.

16. Саобраћај трамваја и других возила на шинама

Члан 98.

Одредбе чл. од 25. до 97. овог закона примјењују се и на саобраћај трамваја и других возила која се на путу крећу по шинама, осим ако то не искључују конструкционе карактеристике тих возила или начин њиховог кретања.

17. Саобраћај бицикала, бицикала са мотором, лаких мотоцикала и мотоцикала

Члан 99.

(1) Бициклом на категорисаном путу смије да управља лице које је навршило 12 година, а бициклом са мотором лице које је навршило 14 година.

(2) Возач бицикла и возач бицикла са мотором ако је покретан снагом возача дужни су да се крећу што ближе десној ивици коловоза, а ако постоји бицикличка стаза, по бицикличкој стази, односно траци.

(3) Ако се два или више возача бицикала или бицикла са мотором крећу у групи, дужни су да се крећу један за другим.

(4) Ако на путу постоји посебно уређена бицикличка стаза, возач бицикла са мотором ако је покретан снагом возача и возач бицикла морају да се крећу десном бицикличком стазом у односу на смјер кретања саобраћаја.

(5) На бицикличким стазама уређеним и обиљеженим за саобраћај бицикла и бицикла са мотором у оба смјера возила морају да се крећу десном страном у смјеру кретања возила.

(6) Возач бицикла и возач бицикла са мотором смију да се крећу само по оним саобраћајним површинама по којима је кретање таквим возилима дозвољено.

Члан 100.

Возач бицикла, бицикла са мотором, лаког мотоцикла и мотоцикла треба да управља возилом на начин којим се не умањује стабилност возила и не ометају други учесници у саобраћају, а нарочито не смије да скида руке с управљача, да се придржава за друго возило, превози, вуче или гура предмете који га могу ометати у управљању возилом, или да угрожава друге учеснике у саобраћају.

Члан 101.

Возач бицикла, бицикла са мотором, лаког мотоцикла и мотоцикла може да превози друга лица само ако на возилу постоје посебна сједишта и ослонци за ноге, а возач мотоцикла може то да чини и у бочној приколици.

Члан 102.

Возач бицикла, бицикла са мотором, лаког мотоцикла или мотоцикла и лица која се превозе тим возилима морају да користе заштитну kacигу за вријеме вожње.

18. Саобраћај запрежних возила и кретање стоке

Члан 103.

(1) Возач запрежног возила треба да управља возилом све вријеме док се возило креће по путу и дужан је да возило држи што ближе десној ивици коловоза.

(2) Запрежно возило не смије да се оставља без надзора на путу или уз пут.

(3) Лица која се возе запрежним возилом док је возило у покрету не смију да стоје на возилу, сједе на страницама возила, сједити на платоу возила са стране, нити да се налазе на руди возила док је возило у покрету.

Члан 104.

(1) Стоку која се креће јавним путем гонич стоке мора да држи што је могуће ближе десној ивици пута.

(2) Стока се не смије остављати на путу или уз пут без надзора гонича стоке.

19. Кретање пјешака

Члан 105.

(1) Пјешак не смије, у правилу, да се креће и задржава на коловозу.

(2) Ако се пјешак креће коловозом, он мора да се креће што ближе ивици коловоза, и то веома пажљиво и на начин којим не омета или не спречава саобраћај возила.

Члан 106.

(1) На путу који има тротоар или другу површину одређену за кретање пјешака, односно површину поред коловоза погодну за кретање пјешака, пјешак је дужан да се креће по тим површинама.

(2) На путу на којем не постоји тротоар или друга површина одређена за кретање пјешака, односно погодна за кретање пјешака, а коју пјешаци не могу да користе из било ког разлога, пјешаци могу да се крећу коловозом.

(3) На коловозу пута забрањено је играње, вожња дјечијим бициклом, ромобилом, котураљкама и слично, као и санкање, скијање и друго, осим ако је то посебно дозвољено.

Члан 107.

(1) Кад се пјешаци крећу коловозом на јавном путу ван насеља, дужни су да се крећу уз лијеву ивицу коловоза у смјеру кретања, тако да се крећу један иза другог.

(2) Изузетно од одредбе става (1) овог члана, пјешак може да се креће уз десну ивицу коловоза само кад је такво кретање за њега безбједније (непрегледна кривина, провалија, усјек, засјек, одрон и сл.).

(3) Пјешак који гура ручна колица, бицикл, лаки мотоцикл или мотоцикл, лица која се крећу помоћу покретних столица за немоћна лица, као и организована колона пјешака, морају да се крећу уз десну ивицу коловоза у смјеру кретања.

Члан 108.

(1) Пјешак је дужан да прелази преко коловоза и бицикличке стазе пажљиво и најкраћим путем, након што се прије ступања на коловоз увјери да то може да учини на безбједан начин.

(2) На путу који има обиљежене пјешачке прелазе или посебно изграђене прелазе, односно пролазе за пјешаче, при прелажењу пута пјешак је дужан да се креће тим прелазима, односно пролазима, ако они нису од њега удаљени више од 100 м.

Члан 109.

(1) На обиљеженом пјешачком прелазу на којем је саобраћај пјешака регулисан свјетлосним саобраћајним знацима за пјешаке пјешак је дужан да поступа према тим знаковима.

(2) На обиљеженом пјешачком прелазу на којем саобраћај пјешака није регулисан посебним свјетлосним саобраћајним знацима за пјешаке, али је саобраћај возила регулисан свјетлосним саобраћајним знацима за возила или знацима које дају овлашћена лица, пјешаци могу да прелазе преко коловоза само док им је датим знаком дозвољен прелаз преко коловоза.

(3) На обиљеженом пјешачком прелазу на којем саобраћај није регулисан свјетлосним саобраћајним знаковима ни знацима које даје овлашћено лице, прије ступања на пјешачки прелаз, пјешак је дужан да обрати пажњу на удаљеност и брзину возила која му се приближавају.

Члан 110.

Пјешак који намјерава да пређе коловоз на мјесту на којем не постоји обиљежен пјешачки прелаз не смије да ступи на коловоз ако тиме омета саобраћај возила.

20. Обавезе возача према пјешацима

Члан 111.

(1) Ако је саобраћај на обиљеженом пјешачком прелазу регулисан свјетлосним саобраћајним знаковима или знацима овлашћеног лица, возач је дужан да заустави возило испред пјешачког прелаза кад му је датим знаком забрањен пролаз, а ако му је на таквом прелазу датим знаком дозвољен пролаз, возач не смије да омета пролаз пјешака који су већ ступили на пјешачки прелаз.

(2) Ако се обиљежени пјешачки прелаз из става (1) овог члана налази на улазу на бочни пут, возач који скреће на тај пут дужан је да скреће смањеном брзином и пропусти пјешаке који су већ ступили или ступају на пјешачки прелаз и, према потреби, да заустави возило којим управља да би пропустио пјешаке.

(3) Ако на обиљеженом пјешачком прелазу саобраћај није регулисан уређајима за давање свјетлосних саобраћајних знакова ни знаковима овлашћеног лица, возач је дужан да заустави возило пред таквим пјешачким прелазом да би пропустио пјешаке који прелазе или ступају на пјешачки прелаз, или недвосмислено показују намјеру да пређу преко пјешачког прелаза.

Члан 112.

(1) Возач који скреће на бочни пут на чијем улазу не постоји обиљежен пјешачки прелаз дужан је да скреће смањеном брзином и не смије да угрози пјешаке који су већ ступили на коловоз.

(2) Возач који се креће мокрим коловозом у насељеном мјесту дужан је да прилагоди брзину кретања возила тако да избјегне прскање пјешака који се крећу ивицом коловоза или тротоара.

21. Саобраћај на прелазу пута преко жељезничке пруге

Члан 113.

Возач који се возилом приближава прелазу пута преко жељезничке пруге у истом нивоу дужан је да прилагоди кретање возила тако да може да га заустави пред уређајем за затварање саобраћаја на прелазу, или пред уређајем за

давање знакова којима се најављује приближавање возила која се крећу по шинама, односно да може да заустави возило прије него што ступи на жељезничку пругу.

Члан 114.

Учесници у саобраћају дужни су да се зауставе пред прелазом пута преко жељезничке пруге у истом нивоу ако је уређај за затварање саобраћаја спуштен, или ако је тај уређај већ почео да се спушта, или ако се дају свјетлосни знакови или звучни сигнали који упозоравају да ће тај уређај почети да се спушта, односно да се прелазу пута преко жељезничке пруге приближава возило које се креће шинама.

Члан 115.

(1) Пред прелазом пута преко жељезничке пруге у истом нивоу на којем су постављени свјетлосни саобраћајни знакови учесници у саобраћају дужни су да се зауставе кад се појави црвено трепћуће свјетло или црвено непрекидно свјетло.

(2) Учесници у саобраћају који прелазе преко жељезничке пруге у истом нивоу дужни су то да чине с појачаном опрезношћу и кад свјетла на прелазу нису упаљена.

(3) На прелазу пута преко жељезничке пруге у истом нивоу на којем нема уређаја за затварање саобраћаја, ни уређаја за давање знакова којима се најављује приближавање воза, учесници у саобраћају могу да пређу преко жељезничке пруге тек пошто се претходно увјере да пругом не наилази воз или неко друго возило које се креће по шинама.

22. Саобраћај на аутопуту, путу резервисаном за саобраћај моторних возила и брзом путу

Члан 116.

(1) Аутопутем не смију да се крећу пјешаци, стока, ни возила која се према одредбама овог закона не сматрају моторним возилима.

(2) Аутопутем не смију да се крећу ни моторна возила која према својим конструкционим особинама не могу да се крећу брзином већом од 40 км на час.

(3) Одредба става (2) овог члана не односи се на војна возила и на возила органа унутрашњих послова, те возила за одржавање пута када дају песебне свјетлосне знаке.

Члан 117.

(1) На аутопуту возач не смије да зауставља моторно возило, осим на површинама ван коловоза које су за то посебно уређене и обиљжене.

(2) Возач који је због неисправности возила или из других разлога принуђен да заустави возило на коловозу аутопута дужан је да га заустави на посебној траци за принудно заустављање возила, ако она на том мјесту постоји, и да предузме потребне мјере да возило што прије буде уклоњено с коловоза.

(3) На аутопуту возач не смије да обавља полукружно окретање, нити да се креће возилом уназад.

Члан 118.

На аутопут не смије да се укључи моторно возило које вуче друго моторно возило које због неисправности не може да се креће.

Члан 119.

(1) Аутопутем моторна возила морају да се крећу крајњом десном саобраћајном траком која није заузета возилима у колони.

(2) Одредба члана 39. став (3) овог закона не примјењује се на возила која се крећу дијелом аутопута који пролази кроз насеље.

Члан 120.

На аутопуту с три или више саобраћајних трака, намијењених за саобраћај возила у једном смјеру, возачи теретних моторних возила чија је највећа дозвољена маса већа од 3.500 кг и скупа возила чија је дужина већа од седам метара смију да користе само двије саобраћајне траке које се налазе уз десну ивицу коловоза.

Члан 121.

(1) Возач који се моторним возилом укључује у саобраћај на аутопуту дужан је да:

1) користи посебну траку за убрзавање, кад таква трака постоји у продужењу прикључног пута, и да се у саобраћају на аутопуту укључи дајући одговарајући знак, на начин којим не угрожава саобраћај возила која се крећу аутопутем;

2) пропусти возила која се крећу аутопутем, ако на мјесту на којем се укључује у саобраћај на аутопуту не постоји посебна трака за убрзавање.

(2) Возач који се возилом искључује из саобраћаја на аутопуту дужан је да благовремено заузме положај возилом на крајњој десној саобраћајној траци и да што прије пређе на посебну траку за успоравање, ако таква трака постоји на улазу у прикључни пут.

Члан 122.

Одредбе чл. од 116. до 121. овог закона примјењују се и на саобраћај на путу који је резервисан за саобраћај моторних возила и брзом путу.

23. Саобраћај у тунелу

Члан 123.

Возач који се возилом креће кроз тунел не смије да зауставља возило, да полукружно окреће возило или да се креће уназад у тунелу.

Члан 124.

На возилима на моторни погон за вријеме кретања кроз тунел морају да буду упаљена кратка свјетла за освјетљавање пута.

24. Возила под пратњом

Члан 125.

(1) Возилима под пратњом, у складу с овим законом, подразумевају се возила којима је додијељена пратња полиције или војне полиције, са посебним моторним возилима опремљеним уређајима за давање посебних звучних сигнала и свјетлосних знакова црвене и плаве боје, и то за вријеме док се ти знакови дају.

(2) Возач који на путу сусретне возило или колону возила под пратњом и возач којег сустигне возило или колона возила под пратњом дужни су да уступе првенство пролаза, омогуће несметан пролаз, а по потреби зауставе возило, умјесто дугих свјетала ноћу употребе кратка

свјетла за освјетљавање пута, строго се придржавају наредби које им дају лица из пратње и кретање наставе тек кад прођу сва возила под пратњом.

(3) Возила под пратњом имају право првенства пролаза у односу на сва друга возила (члан 49), осим у односу на возила која се крећу раскрсницом на којој је саобраћај регулисан свјетлосним саобраћајним знаковима или знацима овлашћеног лица, и на њих се не примјењују одредбе: о ограничењу брзине (чл. 44. и 46), о забрани претицања и обилажења колоне возила (члан 61. став (1) тачка 1)) и о забрани пресијецања колоне пјешака (члан 80), под условом да не угрожавају безбједност других учесника у саобраћају.

(4) Да би омогућили несметан пролаз возилима из става (1) овог члана, пјешаци су дужни да се склоне с коловоза док та возила прођу.

25. Возила с правом првенства пролаза

Члан 126.

(1) На возила службе хитне помоћи, ватрогасна возила и возила полиције и судске полиције, војна возила и возила Државне граничне службе, кад посебним уређајима дају свјетлосне знакове и звучне сигнале, не примјењују се одредбе о ограничењу брзине (чл. 44. и 46), о забрани претицања и обилажења колоне возила (члан 61. став (1) тачка 1) и о забрани пресијецања колоне пјешака (члан 80). Та возила имају право првенства пролаза у односу на сва друга возила (члан 49), осим у односу на возила под пратњом (члан 125) и возила која се крећу раскрсницом на којој је саобраћај регулисан свјетлосним саобраћајним знаковима или знацима овлашћеног лица, под условом да не угрожавају безбједност других учесника у саобраћају.

(2) Да би омогућили пролаз возилима из става (1) овог члана, пјешаци су дужни да се склоне с коловоза, а остала возила да их пропусте и да се, према потреби, зауставе док та возила прођу.

(3) Кад возило полиције или војно возило употребом плавих свјетала обезбјеђује пролаз једном возилу или колони возила која се крећу иза њега, возачи су дужни да обрате пажњу и на возила којима се обезбјеђује пролаз, да их пропусте и да, према потреби, зауставе своја возила док та возила прођу.

(4) У вези с међусобним правом првенства пролаза за возила из става (1) овог члана важе одредбе о првенству пролаза.

(5) Уређаји за давање посебних свјетлосних знакова и звучних сигнала смију да се уграђују и употребљавају само на возилима чија је пратња полиција или војна лица (члан 125. став (1)) и на возилима с правом првенства пролаза из ст. (1) и (3) овог члана.

26. Терет на возилу

Члан 127.

(1) Возило у саобраћају на путу не смије да буде оптерећено преко своје носивости која је уписана у књижицу возила, или преко дозвољеног осовинског оптерећења, или преко највеће дозвољене масе, или преко могућности које дозвољавају особине пута и техничко-конструкционе могућности возила.

(2) Терет на возилу треба да буде распоређен и, према потреби, причвршћен и покривен тако да:

1) не угрожава безбједност учесника у саобраћају и не наноси штету путу и објектима на путу;

2) не умањује у већој мјери стабилност возила и не отежава управљање возилом;

3) не умањује возачу прегледност пута;

4) не ствара сувишну буку и не расипа се по путу;

5) не заклања свјетлосне и свјетлосно-сигналне уређаје на возилу, регистарске таблице и друге прописане ознаке на возилу.

Члан 128.

(1) Терет на возилу не смије да пређе најудаљенију тачку на предњој страни возила више од једног метра.

(2) Терет који се превози на возилу и прикључном возилу може да пређе најудаљенију тачку на задњој страни возила највише за једну шестину своје дужине која је као континуиран терет ослоњена на товарни простор.

(3) Ако се возилом превози терет у комбинацији која се састоји од вучног возила и једноосовинске приколице, под дужином возила подразумева се укупна дужина вучног возила и једноосовинске приколице.

(4) Ако терет на возилу прелази више од једног метра најудаљенију тачку на задњој страни возила, најистуренија тачка терета мора да буде означена црвеном тканином.

(5) Најистуренија тачка терета који се превози теретним моторним или прикључним возилом у случају из става (4) овог члана мора да буде означена таблом. Та табла је квадратног облика, димензија 50 X 50 cm, обојена наизмјеничним косим тракама рефлектујуће наранџасте и бијеле боје и постављена усправно на уздужну осу возила.

Члан 129.

Ноћу, као и дању у случају смањене видљивости, најистуренија тачка на терету који се превози возилом мора да буде означена:

1) у случају из члана 128. став (4) овог закона - свјетлом и рефлектујућом материјом црвене боје;

2) кад терет на возилу на моторни погон или на прикључном возилу бочно прелази више од 20 cm вањску ивицу предњег или задњег свјетла за означавање возила - свјетлом и катадиоптером који с предње стране дају бијело свјетло, а са задње стране - црвено свјетло.

IV - САОБРАЋАЈНИ ЗНАКОВИ

1. Опште одредбе

Члан 130.

(1) Јавни путеви морају се обиљежити прописаним саобраћајним знаковима, којима се учесници у саобраћају упозоравају на опасност која им пријети на одређеном јавном путу или дијелу тог пута, стављају до знања ограничења, забране и обавезе којих се учесници у саобраћају морају придржавати и дају потребна обавјештења за безбједно и несметано одвијање саобраћаја.

(2) Саобраћајним знаковима морају се обиљежити и опасности привременог карактера, нарочито оне које настану услед изненадног оштећења или непроходности пута, као и привремена ограничења и привремене забране у саобраћају и ти знакови морају се уклонити чим престану разлози због којих су постављени.

(3) Саобраћајни знакови су: знакови опасности, знакови изричитих наредби и знакови обавјештења с допунском таблом која је саставни дио саобраћајног знака и која ближе одређује значење саобраћајног знака или без ње, свјетлосни саобраћајни знакови, ознаке на коловозу, тротоару и сл. те свјетлосне и друге ознаке на путу.

(4) Учесници у саобраћају дужни су да се придржавају ограничења, забрана и обавеза изражених помоћу постављених саобраћајних знакова.

Члан 131.

(1) Саобраћајне знакове и опрему на путу постављају и одржавају институције које управљају путевима на основу рјешења надлежног органа.

(2) Саобраћајни знакови постављају се и одржавају тако да их учесници у саобраћају и дању и ноћу на вријеме и лако могу уочити и благовремено поступити у складу с њиховим значењем.

(3) Саобраћајни знакови морају се уклонити, допунити или замијенити ако њихово значење не одговара измијењеним условима за саобраћај на путу или захтјевима безбједности у саобраћају.

Члан 132.

(1) На саобраћајни знак и на стуб на који је знак постављен забрањено је стављати све што није у вези са значењем саобраћајног знака.

(2) Забрањено је неовлашћено уклањање и оштећивање саобраћајних знакова и опреме пута или измјена значења саобраћајних знакова.

Члан 133.

На путу се не смију постављати табле, знакови, свјетла, стубови или други слични предмети којима се заклања или умањује видљивост постављених саобраћајних знакова, или који својим обликом, бојом, изгледом или мјестом постављања подражавају или личе на неки саобраћајни знак, или заслепљују учеснике у саобраћају, или одвраћају њихову пажњу у мјери која може бити опасна за безбједност саобраћаја на путу.

2. Знакови опасности, знакови изричитих наредби и знакови обавјештења

Члан 134.

(1) Знакови опасности служе да се учесници у саобраћају на путу упозоре на опасност која пријети на одређеном мјесту, односно дијелу пута, и да се обавијесте о природи те опасности.

(2) Знакови изричитих наредби стављају до знања учесницима у саобраћају на путу забране, ограничења и обавезе којих морају да се придржавају.

(3) Знакови обавјештења пружају учесницима у саобраћају потребна обавјештења о путу којим се крећу и друга обавјештења која им могу бити корисна.

Члан 135.

Знакови опасности и знакови изричитих наредби на аутопуту, путу резервисаном за саобраћај моторних возила, магистралном и регионалном путу и у насељеним мјестима морају да буду пресвучени рефлектујућим материјама или освијетљени сопственим извором свјетлости.

3. Свјетлосни саобраћајни знакови и свјетлосне ознаке

Члан 136.

(1) За регулисање саобраћаја употребљавају се уређаји којима се дају свјетлосни саобраћајни знакови црвене, жуте и зелене боје.

(2) На уређајима за давање свјетлосних саобраћајних знакова тробојним свјетлима, свјетла се постављају по вертикалној оси, једно испод другог, и то: црвено горе, жуто у средини, а зелено доље. Ако је уређај за давање свјетлосних саобраћајних знакова постављен и изнад саобраћајне траке, свјетла могу бити постављена по хоризонталној оси, једно поред другог, и то: црвено лијево,

жуто у средини, а зелено десно. Та свјетла имају облик круга, а зелено свјетло може бити и у облику једне или више стрелица смјештених у кругу црне боје.

Члан 137.

(1) На уређајима за давање свјетлосних саобраћајних знакова тробојним свјетлима:

1) црвено и зелено свјетло не смију да буду упаљена истовремено;

2) жуто свјетло може бити упаљено као самостално свјетло у временском размаку од престанка зеленог до појаве црвеног свјетла или истовремено са црвеним свјетлом, прије појаве зеленог свјетла;

3) жуто свјетло може да буде упаљено као трепћуће свјетло када не раде остали свјетлосни сигнали на раскрсници.

(2) При пројектовању нових или реконструкцији постојећих саобраћајних знакова, обавезно треба уградити зелено трепћуће свјетло, као најаву престанка слободног пролаза.

Члан 138.

(1) Уређају за давање свјетлосних саобраћајних знакова тробојним свјетлима може да се дода допунски свјетлосни знак у облику зелене свијетлеће стрелице или више таквих знакова.

(2) Допунски свјетлосни знакови из става (1) овог члана постављају се с одговарајуће стране свјетлосног саобраћајног знака, и то на висини на којој се налази зелено свјетло.

Члан 139.

(1) На уређајима за давање саобраћајних знакова којима се регулише саобраћај на коловозу с више од двије саобраћајне траке, обиљежене уздужним линијама, за сваку саобраћајну траку посебно и који се налази изнад саобраћајне траке - црвено свјетло значи забрану саобраћаја дуж саобраћајне траке изнад које је постављено, а зелено свјетло значи слободан пролаз том саобраћајном траком.

(2) Црвено свјетло из става (1) овог члана има облик укрштених линија, а зелено свјетло има облик стрелице с врхом окренутим надоље.

Члан 140.

(1) За регулисање саобраћаја пјешака могу да се употребљавају и посебни уређаји за давање свјетлосних саобраћајних знакова црвене и зелене боје и уређаји за давање звучних сигнала.

(2) Та свјетла морају бити постављена по вертикалној оси, једно испод другог, и то: црвено свјетло горе, а зелено свјетло доље.

(3) Свјетла из става (1) овог члана састоје се од свијетлеће површине црвене или зелене боје на којој се налази тамна силуета пјешака, или од тамне површине на којој се налази свијетлећа силуета пјешака црвене или зелене боје. Та свјетла не смију да буду упаљена истовремено.

Члан 141.

(1) Ако се ивице коловоза на јавном путу обиљежавају свјетлосним саобраћајним ознакама, оне се обиљежавају свјетлима, рефлексним стаклима или рефлектујућим материјама, и то десна страна коловоза - ознакама црвене боје, а лијева страна - ознакама бијеле боје.

(2) Ивице коловоза на дијелу пута кроз тунел морају да буду обиљежене ознакама из става (1) овог члана.

(3) Ако врхови пјешачких острва, острва за усмјеравање саобраћаја и други објекти на коловозу ноћу нису освијетљени, морају се обиљежити свјетлима, рефлексним стаклима или рефлектујућим материјама жуте боје.

4. Ознаке на коловозу

Члан 142.

(1) Ознаке на коловозу служе за регулисање саобраћаја на путевима и за обавјештавање и вођење учесника у саобраћају.

(2) Ознаке на коловозу могу да буду постављене саме или уз друге саобраћајне знакове ако је потребно да се значење тих знакова јаче истакне, односно потпуније одреди или објасни.

(3) Ознаке на коловозу чине линије, стрелице, натписи и друге ознаке.

(4) Ознаке на коловозу могу да имају и рефлектујућа својства.

Члан 143.

(1) Ознаке на коловозу постављају се на путевима са савременим коловозом.

(2) На јавном путу ван насеља са савременим коловозом за саобраћај у оба смјера на којем постоје само двије саобраћајне траке, те траке морају да буду одвојене одговарајућом уздужном линијом на коловозу, на магистралном путу обиљежене и ивичним линијама.

5. Туристичка и остала сигнализација на путу

Члан 144.

(1) Туристичка и остала сигнализација на путу намијењена је обавјештавању учесника у саобраћају о културним, историјским и природним и туристичким знаменитостима, те осталим објектима и садржајима.

(2) Ближе прописе о туристичкој и осталој сигнализацији на путу доноси министар, у сарадњи с надлежним органом.

6. Обиљежавање прелаза пута преко жељезничке пруге

Члан 145.

На дијелу пута испред прелаза пута преко жељезничке пруге у истом нивоу морају да буду постављени одговарајући саобраћајни знакови.

Члан 146.

(1) На прелизима пута преко жељезничке пруге у истом нивоу, осим саобраћајних знакова из члана 145. овог закона, постављају се и браници или полубраници, односно уређаји за давање знакова којима се најављује приближавање воза ако то захтијева густина саобраћаја или други услови на прелазу пута преко жељезничке пруге у истом нивоу.

(2) Услови у којима уређаји из става (1) овог члана морају да буду постављени утврђују се посебним законом или прописом донесеним на основу закона.

Члан 147.

Свјетлосни знакови којима се најављује приближавање воза на прелазу пута преко жељезничке пруге у истом нивоу дају се наизмјеничним паљењем два црвена трепћућа свјетла која имају облик круга.

Члан 148.

(1) На прелазу пута преко жељезничке пруге у истом нивоу на којем постоји уређај за давање свјетлосних знакова којима се најављује приближавање воза, односно спуштање браника или полубраника, том уређају може да се дода и уређај за давање звучних сигнала.

(2) На прелазима земљаног пута с мањим саобраћајем и пјешачке стазе преко жељезничке пруге у истом нивоу учесници у саобраћају могу да се обезбиједе само уређајем за давање звучних сигнала.

Члан 149.

(1) На прелазима пута преко жељезничке пруге у истом нивоу браници или полубраници морају да буду наизмјенично обојени црвеном и жутом бојом.

(2) Браници и полубраници, као и саобраћајни знакови постављени на дијелу пута испред прелаза пута преко жељезничке пруге у истом нивоу, морају да имају рефлексна стакла или да буду пресвучени рефлектујућим материјама одговарајуће боје.

(3) Браници и полубраници морају да буду опремљени трепћућим црвеним свјетлом.

Члан 150.

На прелазу пута преко жељезничке пруге у истом нивоу на којем се приликом наилаaska воза браници или полубраници аутоматски спуштају, као и на прелазу пута преко жељезничке пруге у истом нивоу на којем се браницима или полубраницима рукује ручно, и то с мјеста с којег се они не виде, мора се поставити уређај за давање свјетлосних знакова или уређај за давање звучних сигнала којима се учесници у саобраћају обавјештавају о спуштању браника или полубраника.

7. Обилежавање радова и препрека на путу

Члан 151.

(1) Дио пута на којем су настале препреке које се не могу одмах отклонити или на којем се изводе радови мора да буде видно обилежен и безбједан за учеснике у саобраћају.

(2) Обилежавање дијела пута из става (1) овог члана обавља се постављањем одговарајућих саобраћајних знакова, а обезбјеђење учесника у саобраћају - постављањем браника.

(3) Браници морају да буду обојени наизмјенично црвеном и бијелом бојом, опремљени рефлексним стаклима или пресвучени рефлектујућим материјама одговарајуће боје, а ноћу, као и дању у случају смањене видљивости, на њима морају да буду постављена и трепћућа свјетла наранџасте боје.

8. Знакови које дају овлашћена лица

Члан 152.

(1) Учесници у саобраћају морају да поступају по захтјевима израженим помоћу знакова или према наредби полицајца или другог лица које на основу овлашћења из закона обавља контролу и регулисање саобраћаја на путевима (у даљњем тексту: овлашћено лице).

(2) Овлашћено лице при давању знакова дужно је да се постави на путу тако да учесници у саобраћају којима су знакови намијењени могу да га уоче јасно и с довољне раздаљине.

(3) Знакови из става (1) овог члана могу да се дају и из возила.

Члан 153.

(1) Знакови које учесницима у саобраћају даје овлашћено лице су знакови који се дају рукама и положајем тијела, звучни и свјетлосни знакови.

(2) Знакови из става (1) овог члана морају да се дају тако да њихово значење учесницима у саобраћају буде јасно и недвосмислено.

(3) Ближе одредбе о саобраћајним знаковима и сигнализацији на путевима, начину обилежавања радова и препрека на путу и знаковима које учесницима у саобраћају даје овлашћено лице правилником прописује министар, у сарадњи с органом надлежним за унутрашње послове.

V - ДУЖНОСТИ У СЛУЧАЈУ САОБРАЋАЈНЕ НЕСРЕЋЕ

Члан 154.

(1) Учесник у саобраћајној несрећи у којој је неко изгубио живот или био повријеђен, или је настала већа материјална штета дужан је да:

1) остане на мјесту саобраћајне несреће, с тим што се може привремено удаљити само ради пружања помоћи лицима повријеђеним у саобраћајној несрећи, или ако му је самом потребна лџкарска помоћ;

2) предузме све што је у његовој моћи да се отклоне нове опасности које могу настати на мјесту саобраћајне несреће, омогући нормално одвијање саобраћаја и настоји да се не мијења стање на мјесту несреће и сачувају постојећи трагови под условом да предузимање тих мјера не угрожава безбједност саобраћаја;

3) обавијести најближу полицијску станицу о саобраћајној несрећи и врати се на мјесто саобраћајне несреће те сачека долазак службеног лица које обавља увиђај.

(2) Надлежни орган и друга правна или физичка лица који су обавијештени о саобраћајној несрећи у којој је неко лице било повријеђено дужни су да о томе одмах обавијесте најближу здравствену установу.

Члан 155.

Лице које се затекне или наиђе на мјесто саобраћајне несреће у којој има повријеђених дужно је да укаже помоћ лицима повријеђеним у саобраћајној несрећи.

Члан 156.

(1) Возач који се затекне или наиђе на мјесто саобраћајне несреће дужан је да на захтјев овлашћеног лица превезе лице повријеђено у саобраћајној несрећи до најближе здравствене установе.

(2) Возач је дужан да поступи према одредби става (1) овог члана и прије доласка овлашћеног лица, осим ако се несрећа догодила на мјесту на којем се може очекивати брзи долазак возила хитне помоћи, или ако возач закључи да нестручним и неодговарајућим превозом стање повријеђеног лица може да се погорша.

Члан 157.

(1) Ако је здравствена установа обавијештена о саобраћајној несрећи или је примила на лијечење лице повријеђено у саобраћајној несрећи, дужна је да о томе одмах обавијести најближу полицијску станицу.

(2) Ако лице повријеђено у саобраћајној несрећи умре од задобијених повреда, или ако постоји оправдана сумња да је код возача због повреде дошло до смањења психичке или

физичке способности за управљање возилом на моторни погон или трамвајем, здравствена установа дужна је да о томе одмах обавијести мјесни надлежни орган за издавање возачке дозволе или најближу полицијску станицу.

Члан 158.

(1) Полиција и друга овлашћена лица дужни су да изађу на мјесто саобраћајне несреће у којој има погинулих или повријеђених лица или је настала већа материјална штета, обаве фотографисање мјеста несреће, направе записник о увиђају и обаве друге потребне радње, у складу с овим законом.

(2) Возач учесник у саобраћајној несрећи обавезан је да пријави и саобраћајну несрећу с мањом материјалном штетом, ако је штета настала другом лицу односно његовом возилу или на другој ствари.

(3) Послије саобраћајне несреће у којој је проузрокована само мања материјална штета, возачи су дужни да одмах уклоне возила с коловоза и да размијене личне податке, те попуне и потпишу образац европског извјештаја о саобраћајној несрећи. Возачи не смију напустити мјесто саобраћајне несреће прије него што попуне и потпишу извјештај и размијене податке из овог става.

(4) Уколико је у саобраћајној несрећи учествовало возило стране регистарске ознаке, прије издавања потврде о оштећењу возила страних регистарских ознака или потврде о извршеном увиђају на мјесту догађаја саобраћајне несреће, обавезно је да се: обави фотографисање штете на возилу страних регистарских ознака и направи записник у који се, уз осталог, уносе подаци из пасоша, возачке дозволе и осигурања од аутомобилске одговорности - зелена карта.

(5) Надлежни орган унутрашњих послова дужан је да изађе на мјесто саобраћајне несреће у којој је настала мања материјална штета ако то захтијева један од учесника у саобраћајној несрећи.

(6) Ближе одредбе о садржају обрасца европског извјештаја о саобраћајној несрећи доноси министар, у сарадњи с органом надлежним за унутрашње послове.

Члан 159.

(1) Лице које је учествовало у саобраћајној несрећи у којој има погинулих или повријеђених лица или је настала већа материјална штета не смије да узима алкохолна пића, опојне дроге или лијекове на којима је означено да се не смију употребљавати прије и за вријеме вожње док се не изврши увиђај.

(2) Полиција је дужна да изађе на мјесто саобраћајне несреће у којој је настала мања материјална штета ако дође до неспоразума или неслагања једног од учесника приликом попуњавања обрасца европског извјештаја, или ако учесници у несрећи немају образац европског извјештаја.

(3) Овлашћено лице које врши увиђај саобраћајне несреће у којој има повријеђених лица или је настала већа материјална штета подвргнуће непосредне учеснике у саобраћајној несрећи испитивању помоћу одговарајућих средстава и апарата, или ће их упутити на стручни преглед ради провјеравања да ли имају алкохола или других опојних средстава у организму.

(4) Ако се тим испитивањима утврди да непосредни учесници саобраћајне несреће имају алкохола или других опојних средстава у организму, овлашћено лице које врши увиђај одредиће да им се узме крв или крв и урин ради анализе.

(5) Ако у саобраћајној несрећи има погинулих лица, овлашћено лице које обавља увиђај одредиће да се непосредним учесницима у несрећи узму крв и урин ради утврђивања да ли су под утицајем алкохола или других опојних средстава у организму.

Члан 160.

(1) Овлашћено лице које врши увиђај дужно је да организује попис имовине која на мјесту догађаја остаје иза лица које је у саобраћајној несрећи погинуло или теже повријеђено, обавијести организацију која уклања возила и ствари с пута или заинтересовано лице и пружи помоћ ради заштите имовине ако на мјесту догађаја нема лица које ту имовину може да преузме.

(2) Возач који је возилом учествовао у саобраћајној несрећи у којој има погинулих или повријеђених лица, као и друго лице које је непосредно учествовало у несрећи, имају право да траже личне податке и адресу од лица која су била присутна кад се несрећа догодила.

Члан 161.

(1) Ако је возило због саобраћајне несреће или неисправности онеспособљено за даље кретање на путу, возач или власник, односно корисник возила дужан је да возило, терет, ствари или други расути материјал одмах уклони с коловоза.

(2) Ако возач или власник, односно корисник возила није у стању да поступи према ставу (1) овог члана, овлашћено лице које се затекне на мјесту несреће или неисправности возила затражиће од надлежне организације која управља путевима или друге овлашћене организације да на безбједно мјесто уклони возило, терет, ствари или други расути материјал с коловоза.

(3) Организација за одржавање путева или друга овлашћена организација за одржавање пута дужна је да на захтјев овлашћеног лица хитно предузме све потребне мјере ради уклањања и чувања возила с теретом, ствари или другог расутог материјала с коловоза и обезбједи проходност пута.

(4) Ако надлежна организација која управља путевима или друга овлашћена организација не поступи према одредби става (2) овог члана, овлашћено службено лице предузеоће друге мјере да се омогући нормално одвијање саобраћаја.

VI - СПОРТСКЕ И ДРУГЕ ПРИРЕДБЕ ИЛИ АКТИВНОСТИ НА ПУТЕВИМА

Члан 162.

(1) Спортске и друге приредбе или сличне активности на путу не смију се одржавати без одобрења.

(2) Одобрење издаје надлежно министарство унутрашњих послова на чијем подручју се одржава приредба или обавља активност.

(3) Ако се због одржавања приредбе или обављања активности на путу забрањује саобраћај, одобрење се издаје уз претходну сагласност надлежног органа за саобраћај на чијем се подручју забрањује саобраћај.

Члан 163.

(1) У случају из члана 162. овог закона, ако за друге учеснике у саобраћају није обезбјеђен заобилазни пут, захтјев за издавање одобрења биће одбијен.

(2) Изузетно од одредбе става (1) овог члана, одржавање аутомобилске, мотоциклистичке или бициклистичке трке на путу може да се одобр и кад у одређеном правцу нема заобилазног пута (брдске трке и др.), али само у вријеме када се тим путем други учесници у саобраћају најмање крећу. У том случају саобраћај може да се забрани најдуже два сата.

Члан 164.

(1) Захтјев за издавање одобрења из члана 162. овог закона подноси се најкасније 15 дана прије одржавања спортске или друге приредбе или обављања активности.

(2) Уз захтјев за издавање одобрења мора се приложити: програм приредбе, односно активности, правила такмичења, преглед мјера које организатор предвиђа за обезбјеђење учесника у саобраћају, учесника и гледалаца спортске и друге приредбе или активности и знак којим ће возила из пратње такмичара да буду означена.

Члан 165.

(1) Захтјев за одржавање спортске или друге приредбе или за обављање активности на путу биће одбијен ако организатор, према процјени надлежног органа унутрашњих послова, није у стању да спроведе мјере из члана 164. став (2) овог закона.

(2) Ако би због одржавања спортске или друге приредбе или обављања активности на путу требало обуставити саобраћај на важнијим саобраћајним правцима, или ако би одржавање приредбе, односно обављања активности у већој мјери угрозило или ометало саобраћај на путу, захтјев за издавање одобрења може да буде одбијен.

Члан 166.

(1) У одобрењу за одржавање спортске или друге приредбе или за обављање активности на путу одређују се мјере обезбјеђења које организатор мора да предузме.

(2) Када се саобраћај на путу ограничава или забрањује због одржавања приредбе или обављања активности, одобрење садржи и обавезу организатора да о мјерама ограничавања или забране саобраћаја обавијести јавност путем средстава јавног информисања, најкасније 48 сати прије почетка приредбе, односно активности.

(3) Организатор не смије да почне одобравање спортске или друге приредбе или активности на путу ако нису предузете све мјере обезбјеђења одређене у одобрењу.

(4) Ако се утврди да организатор није предузео све мјере обезбјеђења одређене у одобрењу, приредба односно активности биће забрањена.

Члан 167.

(1) Организатор је дужан да прекине одржавање спортске или друге приредбе, односно активности на путу ако:

- 1) су угрожени учесници или гледаоци;
- 2) се у већој мјери наруши јавни ред и мир;
- 3) настану околности због којих приредба, односно активности не би биле одобрене;
- 4) организатор не спроводи одређене мјере обезбјеђења;
- 5) то захтијевају други безбједносни разлози.

(2) Ако организатор не прекине приредбу, односно активности у случајевима из става (1) овог члана, надлежно министарство унутрашњих послова наредиће организатору да приредбу, односно активности прекине и предузме потребне мјере да се наредба изврши.

Члан 168.

Такмичаре на спортској приредби на путу могу да прате само возила означена посебним знаком који утврди организатор.

Члан 169.

(1) Након завршетка спортске или друге приредбе, односно активности на путу организатор је дужан да одмах:

1) уклони с пута све саобраћајне знакове и друге ознаке, уређаје, предмете и објекте који су постављени због одржавања приредбе, односно обављања активности;

2) постави на пут све саобраћајне знакове и друге ознаке, предмете и објекте који су били уклоњени због одржавања приредбе, односно обављања активности;

3) поправи и доведе у првобитно стање пут и објекте на путу ако су оштећени при одржавању приредбе, односно обављања активности.

(2) Ако организатор не поступи према тач. 1) и 2) става (1) овог члана, надлежно министарство унутрашњих послова предузеће одговарајуће мјере да се о трошку организатора уклоне, односно поставе саобраћајни знакови и друге ознаке, предмети и објекти на путу.

VII - ОГРАНИЧЕЊА САОБРАЋАЈА

Члан 170.

(1) Орган надлежан за унутрашње послове, у сагласности с органом надлежним за саобраћај, на одређеном путу или дијелу пута, у одређене дане или у одређеном временском периоду, може да пропише забрану или ограничење саобраћаја за све или поједине врста возила, ограничи брзину кретања возила ако су те забране или ограничења неопходни ради спречавања или уклањања опасности за учеснике у саобраћају, или ако су у питању разлози за несметани саобраћај, односно ако се може оправдано очекивати да ће саобраћај бити посебно густ или отежан.

(2) Изузетно од одредбе става (1) овог члана, министар, у сарадњи с надлежним органом за унутрашње послове, може да донесе наредбу о ограничењу саобраћаја у дане викенда и празника за поједине путне правце.

(3) Ближе одредбе о: саобраћају у зимским условима, врсти возила којима је забрањено или ограничен саобраћај, те начину употребе зимске опреме на возилима у зимским условима правилником прописује министар, у сарадњи с органом надлежним за унутрашње послове.

Члан 171.

У случају када су у питању разлози безбједности и несметаног одвијања саобраћаја или разлози одржавања јавног реда и мира, полицијска управа, односно надлежно министарство унутрашњих послова може да забрани саобраћај или да одреди посебно ограничење саобраћаја на одређеним путевима и дијеловима путева све док постоје разлози због којих се предузимају те мјере.

VIII - ВОЗАЧИ

1. Услови за управљање возилима

Члан 172.

(1) Моторним возилом у саобраћају на путу може да управља само лице које има важећу возачку дозволу, страну возачку дозволу или међународну возачку дозволу.

(2) Кад управља моторним возилом, возач мора са собом да носи важећу возачку дозволу и дужан је да је покаже на захтјев овлашћеног лица.

(3) Власник, односно носилац права располагања возилом не смије да дозволи да управља возилом у саобраћају на путу лице које нема право да управља тим возилом, односно лице које нема право да управља категоријом моторног возила у коју се убраја то возило и лице из чл. 173. и 174. овог закона.

(4) Власник, односно носилац права располагања возилом дужан је да на захтјев овлашћеног лица да податке о идентитету лица којем је дао возило на управљање.

(5) Возач је дужан да за вријеме управљања моторним возилом у саобраћају користи помагала која су му неопходна да безбједно управља возилом.

Члан 173.

Возач који је у толикој мјери уморан или болестан, или је у таквом психичком стању да је неспособан за безбједно управљање возилом, као и возач под дјеловањем опојних дрога или других опојних средстава или лијекова на којима је означено да се не смију употребљавати прије и за вријеме војње, не смије да управља возилом у саобраћају на путу.

Члан 174.

(1) Возач не смије да управља возилом у саобраћају на путу, нити да почне да управља возилом ако је под дјеловањем алкохола.

(2) Сматраће се да је под дјеловањем алкохола лице за које се анализом крви или крви и урина или другом методом мјерења количине алкохола у организму утврди да количина алкохола у крви износи више од 0,3 г/кг, или ако је присуство алкохола у организму утврђено одговарајућим средствима или апаратима за мјерење алкохолизираности, што одговара количинама већим од 0,3 г/кг, или код којег се, без обзира на количину алкохола у крви, стручним прегледом утврди да показује знаке поремећености изазване дјелством алкохола.

(3) Сматраће се да су под дјеловањем алкохола лица за која се анализом крви или крви и урина или другом методом мјерења количине алкохола у организму утврди да количина алкохола у крви износи више од 0,0 г/кг, или ако је присуство алкохола у организму утврђено одговарајућим средствима или апаратима за мјерење алкохолизираности, што одговара количинама већим од 0,0 г/кг, или код којих се, без обзира на количину алкохола у крви, стручним прегледом утврди да показују знаке поремећености изазване дјелством алкохола.

1) возач моторног возила категорије C, CE, D и DE и возачи поткатеорије C1, C1E и D1 и D1E - за вријеме управљања возилом те категорије;

2) возач возила којим се обавља јавни превоз - за вријеме обављања јавног превоза тим возилом;

3) возач возила коме је управљање возилом основно занимање - за вријеме управљања возилом, обављајући послове тог занимања;

4) возач-инструктор за вријеме оспособљавања кандидата за возача у практичном управљању возилом;

5) кандидат за возача за вријеме обуке у практичном управљању возилом;

6) возач млађи од 21 године старости или с мање од три године возачког искуства.

2. Оспособљавање кандидата за возача моторних возила

Члан 175.

(1) Оспособљавање кандидата за возаче моторних возила обављају ауто-школе, као правна и физичка лица.

(2) Оспособљавање кандидата за возаче моторних возила могу да обављају и образовне установе редовним школовањем ученика према образовном школском програму за професионалне возаче.

(3) Ауто-школе дужне су да изводе обуку на начин којим ће се обезбиједити да кандидати науче и усвоје саобраћајна правила и етичке норме понашања у саобраћају, овладају техником управљања возилом и стекну остало

знање и вјештине потребне за безбједно учествовање у саобраћају.

(4) Возачки испит за возача моторног возила може да полаже кандидат који се претходно припремио за полагање возачког испита у ауто-школи и ако испуњава и друге услове за стицање права на управљање моторним возилом.

Члан 176.

Оспособљавање кандидата за возаче моторних возила је дјелатност од посебног друштвеног значаја, а обавља се по посебном програму који обухвата теоретски дио, практични дио и програм прве помоћи:

1. Теоретски дио оспособљавања кандидата за возаче моторних возила обухвата:

- основне прописе о друмском саобраћају, услове за управљање возилом;

- понашање учесника у друмском саобраћају, међусобне односе и споразумијевање учесника у саобраћају, чување околине, офанзивну и дефанзивну војњу, утицај алкохола, дјеловање опојних дрога на безбједно управљање возилом и утицај других неповољних психо-физичких стања (умор, болест и сл.);

- правила саобраћаја на путевима, саобраћајне знакове и њихово значење, знакове које дају овлашћена лица, уочавање и предвиђање саобраћајне ситуације, опасности које настају због непрописног предузимања радњи у саобраћају и сл.;

- возило у функцији безбједности саобраћаја, извођење радњи значајних за успјешно и безбједно управљање у складу са саобраћајним правилима и условима на путу и у саобраћају, основе техничког функционисања уређаја на моторном возилу значајних за безбједност саобраћаја на путевима (уређаји за заустављање, уређаји за управљање, уређаји за давање свјетлосно-сигналних знакова и за освјетљавање пута и возила, пнеуматици, силе које дјелују на возило, безбједносне мјере при вучи возила, превоз терета и лица, те припрема возила за војњу);

- садржаје који доприносе повећању безбједности свих учесника у саобраћају, садржаје који доприносе развијању хуманих односа и односа узajамног поштовања и разумијевања међу учесницима у саобраћају, поступак и дужности у случају саобраћајне несреће, контролу саобраћаја и казнену одговорност.

2. Практични дио оспособљавања кандидата за возаче моторних возила обухвата:

- упознавање с возилом, припрему возила за војњу, учење основних елемената војње на полигону или одговарајућој површини (полазак, кочење и заустављање, промјена степена преноса, промјена смјера војње, војња уназад и полукружно окретање);

- учење војње на путевима с мањим интензитетом саобраћаја у насељу и ван насеља (укључивање и искључивање, окретање и војња уназад, кочење и заустављање, паркирање, мимоилажење и обилажење, престројавање и војња кроз раскрсницу, одржавање растојања, војња на уздужном нагибу, прилагођавање војње, предвиђање и избјегавање опасности);

- учење војње на путевима с интензивним саобраћајем у насељу и ван насеља, војњу у граду, прилагођавање брзине, војњу кроз раскрсницу с различитим начином уређења саобраћаја (овлашћено лице, семафор, саобраћајни знакови и саобраћајна правила), војњу у једносмјерној улици, војњу на путу с више саобраћајних трака, престројавање, мимоилажење и претицање, војњу на прелазу пута преко железничке пруге;

- учење војње у сложеним саобраћајним условима, војњу у колони, војњу у вршном оптерећењу друмског саобраћаја, понашање према пјешацима и другим

учесницима у саобраћају, самосталну вожњу, вожњу у посебним условима (ноћ, киша, снијег, магла и сл.).

3. Програм прве помоћи обухвата:

- циљеве, задатке и значај прве помоћи,
- поступак радњи при пружању прве помоћи (мјере оживљавања, престанак дисања и рада срца, бесвјесно стање, крварење, отворене повреде-ране);
- повреде које захтијевају имобилизацију и евакуацију повријеђеног лица;
- остале повреде и оштећења;
- значај здравствене способности за безбједно управљање моторним возилом.

Члан 177.

(1) Оспособљавање кандидата за возаче и полагање возачког испита обавља се према прописима које доноси министар, у сарадњи с органом надлежним за образовање.

(2) Оспособљавање кандидата за возаче обављају ауто-школе по овлашћењу министара ентитета, кантона и министра Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, надлежних за образовање, након што се утврди да испуњавају услове одређене законом и прописима донесеним на основу закона.

(3) Оспособљавање кандидата који имају физички инвалидитет за возаче мора се обављати на прилагођеном возилу за инвалиде које мора да атестира овлашћена институција или предузеће.

(4) Контролу и надзор над спровођењем прописа из става (1) овог члана, путем заједничког стручног тијела, обављају органи надлежни за образовање и унутрашње послове.

Члан 178.

(1) Оспособљавање кандидата из области прописа о безбједности саобраћаја може да обавља лиценцирано лице с високом спремом саобраћајног смјера.

(2) Лице из става (1) овог члана, осим доказа о завршеној школској спреми, мора да има возачку дозволу и најмање три године искуства на пословима безбједности друмског саобраћаја.

(3) Оспособљавање кандидата за возаче у практичном управљању возилом на моторни погон обавља возач-инструктор.

(4) Оспособљавање кандидата за возаче из наставног предмета пружања прве помоћи лицима повријеђеним у саобраћајној несрећи обавља љекар, а организује и спроводи Црвени крст.

(5) О успјешно завршеној обуци за возача моторних возила ауто-школа и Црвени крст издају потврде.

(6) Ближе одредбе о организовању обуке за оспособљавање кандидата правилником прописује министар, у сарадњи с органом надлежним за образовање, односно ближе одредбе о пружању прве помоћи лицима повријеђеним у саобраћајној несрећи правилником прописује министар, у сарадњи с органом надлежним за здравство.

3. Возачки испит и провјеравање оспособљености

Члан 179.

(1) За послове спровођења и организовања полагања возачког испита одговорни су органи ентитета, кантона и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, надлежни за образовање.

(2) Полагање возачког испита обавља се пред комисијом коју именују органи из става (1) овог члана, а предсједник комисије и њени чланови имају лиценцу за испитивача.

(3) О положеном возачком испиту издаје се увјерење.

(4) Ближе одредбе о начину и условима за полагање и организовање возачког испита, као и за добијање лиценце за испитивача, правилником прописује министар, у сарадњи с органом надлежним за образовање.

Члан 180.

(1) Кандидат за возача који се припрема за полагање возачког испита, ради оспособљавања, може и прије положеног возачког испита да управља моторним возилом оне категорије за коју припрема испит ако возилом управља под надзором возача-инструктора.

(2) За вријеме управљања моторним возилом кандидат за возача мора да има код себе увјерење да је физички и психички способан за управљање моторним возилом и дужан је да га покаже на захтјев овлашћеног лица.

Члан 181.

(1) Звање возача-инструктора моторних возила, осим искуства у управљању возилом одговарајуће категорије од најмање три године, стиче се:

1) завршеним VII степеном саобраћајне струке и посебно положеним испитом из области познавања саобраћајних правила и прописа, методике управљања моторним возилом и практичног управљања моторним возилом за возача-инструктора, те да му је надлежни орган издао дозволу за возача-инструктора, или

2) завршеним V или VI степеном и положеним испитом за возача-инструктора или с најмање завршеном средњом школом и положеним испитом за возача-инструктора.

(2) Ближе одредбе о стицању звања возача-инструктора моторних возила правилником прописује министар, у сарадњи с органом надлежним за образовање.

Члан 182.

На возачком испиту комисија за полагање возачких испита утврђује да ли је кандидат у довољној мјери оспособљен за безбједно управљање моторним возилом одређене категорије, према прописаном програму из члана 176. овог закона.

Члан 183.

(1) Моторно возило на којем се кандидат за возача оспособљава у практичном управљању возилом на путу мора да буде означено посебним таблицама.

(2) Таблице из става (1) овог члана имају облик квадрата, плаве су боје и на њима је бијелом бојом написано латиничко слово L.

(3) Ближе одредбе о оспособљавању возача моторних возила правилником прописује министар, у сарадњи с органом надлежним за образовање.

4. Стицање права управљања моторним возилом

Члан 184.

(1) Право да управља моторним возилом има лице које испуњава сљедеће услове:

1. да је физички и психички способно да управља моторним возилом;

2. да је навршило године живота одређене овим чланом зависно од категорије, односно поткатегорије возила;

3. да је положило возачки испит за управљање моторним возилом одређене категорије;

4. да му одлуком надлежног органа није забрањено управљање моторним возилом.

(2) Право да управља моторним возилом за поједине категорије, односно поткатегије стиче лице које има:

1. 16 година за поткатегије А1 и В1;
2. 18 година за категорије А, В, ВЕ и поткатегије С1 и С1Е;
3. категорије С и СЕ, уз услов да је управљало моторним возилом поткатегије С1 или С1Е најмање једну годину;
4. категорије D и DE и поткатегије D1 и D1E под условом да је управљао моторним возилом категорије С или СЕ најмање двије године.

Члан 185.

(1) Возачка дозвола издаје се за управљање моторним и прикључним возилима која се разврставају у категорије: А, В, ВЕ, С, СЕ, D и DE и поткатегије: А1, В1, С1, D1, С1Е и D1Е.

(2) Возачка дозвола издаје се за следеће категорије возила: А, В, ВЕ, С, СЕ, D и DE.

(3) У категорију А убрајају се мотоцикли с бочном приколицом или без ње, чија запремина мотора прелази 125 cm^3 , а снага прелази 11kW.

(4) У категорију В убрајају се моторна возила, осим возила категорије А, чија највећа дозвољена маса није већа од 3.500 кг и која немају више од осам сједишта не рачунајући сједиште за возача.

(5) У категорију ВЕ убрајају се скупови возила чија се вучна возила убрајају у категорију В, а прикључна возила имају највећу дозвољену масу до 750 кг, и моторно возило В категорије са приколицом чија је највећа дозвољена маса већа од 750 кг, која није већа од масе вучног возила без терета, а укупна дозвољена маса вучног и прикључног возила није већа од 3.500 кг.

(6) У категорију С убрајају се моторна возила за превоз терета чија је највећа дозвољена маса већа од 7.500 кг.

(7) У категорију СЕ убрајају се скупови возила чија се вучна возила убрајају у категорију С, а прикључна возила имају највећу дозвољену масу већу од 750 кг.

(8) У категорију D убрајају се моторна возила за превоз лица која, осим сједишта за возача, имају више од осам сједишта.

(9) У категорију DE убрајају се скупови возила чија се вучна возила убрајају у категорију D, а прикључна возила имају највећу дозвољену масу већу од 750 кг и прикључно возило се не користи за превоз лица.

(10) Возачка дозвола издаје се за следеће поткатегије возила: А1, В1, С1, D1, С1Е и D1Е.

(11) У поткатегију А1 убраја се лаки мотоцикл чија запремина мотора не прелази 125 cm^3 , а снага не прелази 11kW.

(12) У поткатегију В1 убрајају се трицикл и четвороцикл на моторни погон.

(13) У поткатегију С1 убрајају се моторна возила за превоз терета чија је највећа дозвољена маса већа од 3.500 кг, а мања од 7.500 кг.

(14) У поткатегију С1Е убрајају се скупови возила чија се вучна возила убрајају у поткатегију С1, а прикључна возила имају највећу дозвољену масу већу од 750 кг, с тим да највећа дозвољена маса скупа возила не прелази 12.000 кг и да највећа дозвољена маса прикључног возила не прелази масу неоптерећеног вучног возила.

(15) У поткатегију D1 убрајају се моторна возила која служе за превоз лица и која, осим сједишта за возача, имају више од осам, а мање од шеснаест сједишта.

(16) У поткатегију D1Е убрајају се скупови возила чија се вучна возила убрајају у поткатегију D1, а прикључна возила имају највећу дозвољену масу већу од 750 кг, с тим да највећа дозвољена маса овог скупа возила не прелази 12.000 кг, а највећа дозвољена маса прикључног

возила не прелази масу неоптерећеног вучног возила и да се прикључно возило не користи за превоз лица.

(17) Возачи моторних возила категорија В, С, D и поткатегија С1 и D1 имају право да управљају моторним возилима тих категорија и кад су им придодате лаке приколице.

(18) Возач којем је издата возачка дозвола за управљање моторним возилом категорије D има право да управља моторним возилом категорија В и С и поткатегија В1, С1 и D1, а возач којем је издата возачка дозвола за управљање моторним возилом категорије С има право да управља и моторним возилом категорије С и поткатегија В1 и С1.

(19) Возач којем је издата возачка дозвола за управљање моторним возилом категорије СЕ има право да управља моторним возилом категорије ВЕ, а возач којем је издата возачка дозвола категорије DE има право да управља моторним возилом категорија ВЕ и СЕ и поткатегије С1Е.

(20) Право да управљају моторним возилом категорија ВЕ, СЕ и DE возач стиче само ако је претходно стекао право да управља возилима категорија В, С и D.

(21) Возачи моторних возила категорија В, С, D, ВЕ, СЕ и DE и поткатегија В1, С1, D1, С1Е и D1Е имају право да управљају трактором и радном машином.

(22) Возач моторног возила категорије А има право да управља моторним возилом поткатегије А1, а возач моторног возила категорије В има право да управља моторним возилом поткатегије В1, возач моторног возила категорије С има право да управља моторним возилом поткатегије С1, а возач моторног возила категорије D има право да управља моторним возилом поткатегије D1.

Члан 186.

(1) Возачка дозвола издаће се лицу на његов захтјев ако испуњава услове из члана 184. овог закона.

(2) Возачку дозволу издаје надлежни орган.

(3) Возачка дозвола издаје се лицу и продужава с роком важења од 10 година, а лицима старијим од 65 година живота с роком важења од три године.

(4) Рок важења возачке дозволе од 10 година рачуна се од дана њеног издавања, односно продужења њеног важења.

(5) Лицима која у вријеме издавања возачке дозволе имају више од 55 година живота издаје се возачка дозвола чији је рок важења до навршених 65 година живота, с тим што тај рок не може да буде краћи од три године.

(6) Изузетно од одредбе става (3), возачка дозвола може да се изда или њено важење може да се ограничи и на рокове краће од утврђених, на основу налаза и мишљења здравствене установе, датим у увјерењу о здравственој способности лица, али не на рок краћи од двије године.

(7) Лице које је положило возачки испит и добило возачку дозволу за категорију возила А1, А, В или С и С1 не смије двије године од дана издавања возачке дозволе да управља возилом на путу брзином већом од 70 км на час, на путу намијењеном искључиво за саобраћај моторних возила и брзом путу брзином већом од 90 км на час, односно 120 км на час на аутопуту, а лаким мотоциклом 40 км на час, нити тим возилом смије да вуче прикључно возило, а ни организовано да превози дјецу.

(8) Лице из става (7) овог члана, млађе од 23 године, не смије да управља возилом у саобраћају на путу у времену од 23 часа до 5 часова, осим ако је с њим у возилу лице старије од 25 година које има возачку дозволу и којем у посљедњој години није изрицана заштитна мјера или мјера безбједности забране управљања моторним возилом.

(9) Лица која први пут стекну возачку дозволу обавезна су да, у трајању од двије године, обиљеже возило којим управљају посебним знаком.

(10) Ближе одредбе о посебном знаку из претходног става прописује министар, у сарадњи с органом надлежним за унутрашње послове.

Члан 187.

(1) У возачку дозволу уписују се све категорије и поткатегорије возила којима возач има право да управља.

(2) Возач има право да управља само моторним возилом оне или оних категорија и поткатегорија које су уписане у возачкој дозволи.

(3) Ближе одредбе о обрасцу и садржају обрасца возачке дозволе, о категоријама и поткатегоријама моторних и прикључних возила и начину уписа категорија и поткатегорија у возачку дозволу, поступку и начину издавања, продужењу важења и замјени возачке дозволе и стране возачке дозволе и начину вођења евиденције о возачким дозволама уредиће се правилницима које доноси министар у сарадњи с министрима ентитета, министрима кантона и министром Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, надлежним за унутрашње послове.

Члан 188.

(1) Странац који привремено борави у Босни и Херцеговини и држављанин Босне и Херцеговине који борави или пребива у иностранству, па привремено дође у Босну и Херцеговину, на основу важеће стране возачке дозволе коју је издао надлежни орган стране државе, може да управља моторним возилом на територији Босне и Херцеговине за вријеме привременог боравка у Босни и Херцеговини.

(2) Лице из става (1) овог члана које управља возилом мора да има међународну возачку дозволу или домаћу возачку дозволу издату у складу с Бечком конвенцијом о друмском саобраћају.

Члан 189.

Уколико установи да се програм оспособљавања возача моторних возила у појединим земљама битно разликује од услова и програма утврђених овим законом, Министарство комуникација и транспорта Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: надлежно министарство) може да одлучи да се не признаје важење тих возачких дозвола издатих у тој земљи, и то у цјелини или за поједине категорије.

Члан 190.

(1) Странац којем је одобрено стално настањење у Босни и Херцеговини и држављанин Босне и Херцеговине који се из иностранства врати у Босну и Херцеговину да се у њој стално настани, као и особље дипломатских и конзуларних представништава и мисија страних држава и представништава међународних организација у Босни и Херцеговини, страних трговинских, саобраћајних, културних и других представништава и страних дописништава, могу да управљају моторним возилима на основу важеће стране возачке дозволе за вријеме од шест мјесеци од дана уласка у Босну и Херцеговину, или од дана када је одобрено стално настањење, ако је то за њих повољније.

(2) Лицима из става (1) овог члана важећа страна возачка дозвола замијениће се, под условима из чл. 184. и 186. овог закона, на њихов захтјев, без полагања возачког испита, возачком дозволом из члана 188. овог закона за управљање оном категоријом моторних возила у коју се убрајају моторна возила за чије су управљање овлашћена страном возачком дозволом.

(3) Изузетно од одредбе става (2) овог члана, од особља дипломатских и конзуларних представништава и мисија

страних држава и представништава међународних организација у Босни и Херцеговини, приликом замјене стране возачке дозволе неће се захтијевати докази о испуњавању услова из члана 184. овог закона, осим ако то није захтијевано реципроцитетом.

(4) Држављанину Босне и Херцеговине замијениће се страна возачка дозвола возачком дозволом из члана 189. овог закона ако је у земљи у којој му је издата страна возачка дозвола боравио дуже од шест мјесеци.

(5) Страна возачка дозвола из чијег се текста не може закључити за коју је категорију, односно врсту моторних возила издата, или да ли јој је истекао рок важења, може се замијенити у складу са ставом (2) само ако подносилац захтјева приложи исправу из које непобитно може да се утврди којим моторним возилима може да управља, односно да јој није истекао рок важења.

Члан 191.

(1) Одредбе чл. 188. и 189. и члана 190. став (1) овог закона о управљању моторним возилима на основу стране возачке дозволе, према томе, примјењују се и на управљање моторним возилима на основу важеће међународне возачке дозволе.

(2) Међународна возачка дозвола издаје се на период важења од двије године, односно на период прописан међународним уговором.

(3) Међународна возачка дозвола признаће се само ако су је издали надлежни органи или организације стране државе и не може се замијенити возачком дозволом Босне и Херцеговине.

Члан 192.

(1) Возачу којем је издата возачка дозвола из члана 186. овог закона, на његов захтјев, може да се изда и међународна возачка дозвола.

(2) Међународне возачке дозволе издају ауто-мото клубови/савези и ауто-мото друштва, овлашћени за издавање тих дозвола за државе за које је потребна међународна возачка дозвола.

(3) Међународна возачка дозвола не може се издати возачу којем је одлуком надлежног органа изречена мјера безбједности или заштитна мјера забране управљања моторним возилом док та забрана траје.

(4) Међународна возачка дозвола издата у Босни и Херцеговини не може да користи за управљање моторним возилима на територији Босне и Херцеговине.

(5) Ближе одредбе о обрасцу и садржају међународне возачке дозволе, поступку и начину издавања, начину давања овлашћења ауто-мото клубовима/савезима и ауто-мото друштвима и начину вођења евиденције о издатим возачким дозволама уредиће се правилником који доноси министар, у сарадњи с органом надлежним за унутрашње послове.

5. Здравствени прегледи возача моторних возила

Члан 193.

(1) Кандидат за возача моторног возила дужан је да прије почетка оспособљавања за возача моторног возила обави здравствени преглед у овлашћеној здравственој институцији и на основу тога добије љекарско увјерење.

(2) Љекарско увјерење из става (1) овог члана важи 12 мјесеци од дана издавања.

(3) Возачи моторних возила дужни су да обављају редовне здравствене прегледе, а ванредним здравственим прегледима подвргавају се на захтјев надлежног органа.

Члан 194.

(1) Здравственим прегледима утврђује се да ли кандидат за возача или возач има потребну физичку и психичку способност за управљање моторним возилима.

(2) Здравствене прегледе кандидата за возача и возача обављају здравствене установе које су за то овлашћене у складу са законима ентитета, кантона и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Члан 195.

Редовном здравственом прегледу подлијежу возачи:

1. који управљају возилима на моторни погон којим се врши јавни превоз, возачи-инструктори и возачи трамваја - сваке три године;

2. којима је издата возачка дозвола за управљање моторним возилима категорија D, DE и поткатегорија D1 и D1E - приликом сваког продужења важења возачке дозволе;

3. моторних возила којима је возачка дозвола издата на краћи рок важења због ослабљеног здравственог стања и возачи који су навршили 65 година живота - приликом сваког продужења возачке дозволе.

Члан 196.

(1) На ванредни здравствени преглед упућује се возач моторног возила за којег се основано посумња да због здравствених разлога више није способан да безбједно управља моторним возилима оних категорија за које му је издата возачка дозвола.

(2) Ако здравствена организација приликом лијечења возача оправдано посумња да због здравствених разлога није више способан да безбједно управља возилом, дужна је да у року од осам дана о томе обавијести орган код којег се возач води у евиденцији или најближу полицијску станицу.

(3) Захтјев за упућивање на ванредни здравствени преглед може да поднесе и сваки орган надлежан за контролу саобраћаја на путу, јавно тужилаштво, суд, судија за прекршаје, као и предузеће, организација или орган у којем је возач запослен и обавља послове возача.

(4) На ванредни здравствени преглед упућује орган код којег се возач води у евиденцији.

Члан 197.

Правна и физичка лица која запошљавају возаче не смију да дозволе да њиховим моторним возилима управља возач који није обавио редован и ванредан здравствени преглед на који је упућен.

Члан 198.

Ближе одредбе о здравственим условима које морају да испуњавају возачи моторних возила правилником прописује министар, у сарадњи с органом надлежним за здравство.

6. Трајање управљања моторним возилом

Члан 199.

(1) Возач који управља аутобусом или теретним моторним возилом или скупом возила чија је највећа дозвољена маса већа од 3.500 кг не смије непрекидно да управља возилом дуже од четири и по сата, након чега мора да користи одмор у трајању од 45 минута.

(2) Одмор из става (1) овог члана може да буде подијељен на два или три дијела, с тим што појединачан одмор не може да буде краћи од 15 минута током вожње од

четири сата и 30 минута, тако да укупно вријеме вожње и одмора износи пет сати и 15 минута.

(3) Укупно трајање управљања моторним возилима из става (1) овог члана не смије да буде дуже од девет сати током 24 часа.

Члан 200.

(1) Возач који управља возилом из члана 199. став (1) овог закона, прије почетка свог радног дана, мора да има непрекидан одмор од најмање 11 сати.

(2) Ако се у управљању возилом из члана 199. став (1) овог закона смјењују два возача и ако се у возилу налази уграђен лежај који омогућава једном од њих да се одмара у лежећем положају, сваки возач мора да има непрекидан одмор од најмање осам сати током сваких 30 сати путовања.

(3) Непрекидан одмор возач мора да користи ван возила.

(4) Изузетно од одредбе става (3) овог члана, ако се у возилу налази уграђен лежај који омогућава возачу одмарање у лежећем положају, возач може да користи одмор на таквом лежају, под условом да се за то вријеме возило не креће,

(5) Кад управља моторним возилом, возач мора код себе да има индивидуалну контролну књижицу и у њу да уписује своје активности и дужан је да је покаже на захтјев овлашћеног лица.

(6) Изузетно од одредбе става (5) овог члана, индивидуалну контролну књижицу не мора да има возач ако је у возило уграђен уређај који обезбјеђује уписивање времена вожње чланова посаде, временаведеног у вожњи, као и времена одмора, брзине возила и пређеног растојања.

Члан 201.

Возача који управља аутобусом, теретним моторним возилом или скупом возила чија је највећа дозвољена маса већа од 20 тона, кад у току 24 часа прелази више од 500 км, мора да замијени други возач, најкасније након девет сати управљања, у складу с одредбом члана 199. овог закона, односно након пређених 500 км пута.

Члан 202.

(1) Одредбе овог закона о трајању управљања моторним возилом и одморима возача примјењују се и на возаче моторних возила регистрованих у иностранству кад тим возилима управљају на територији Босне и Херцеговине, ако међународним уговором није другачије одређено.

(2) Ближе одредбе о укупном трајању управљања возилом, одмору возача и начину рада удвојених посада на возилима, у обиму који утиче на безбједно управљање моторним возилом, као и обрасцу индивидуалне контролне књижице и упутству за њено попуњавање, правилником прописује министар, у сарадњи с органима надлежним за здравство и унутрашње послове.

IX - ВОЗИЛА

1. Опште одредбе

Члан 203.

(1) Возила у саобраћају на путу морају да испуњавају прописане услове у погледу димензија, укупне масе и осовинског оптерећења, заштите човјекове околине, као и да имају исправне прописане уређаје и опрему.

(2) Возила која не испуњавају прописане услове у погледу димензија, укупне масе и осовинског оптерећења могу да учествују у саобраћају на јавном путу ако

испуњавају посебне услове који омогућавају безбједан и несметан саобраћај, утврђене у одобрењу које је издало надлежно министарство.

(3) Ближе одредбе о димензијама, укупној маси и осовинском оптерећењу возила, уређајима и опреми коју морају да имају возила и основним условима које морају да испуњавају уређаји и опрема у саобраћају на путевима правилником прописује министар, у сарадњи с органом надлежним за унутрашње послове.

Члан 204.

Моторна и прикључна возила регистрована у иностранству могу да учествују у саобраћају на територији Босне и Херцеговине ако имају исправне уређаје и опрему прописану важећом међународном конвенцијом о саобраћају на путевима, а у погледу димензија, највеће дозвољене масе и осовинског оптерећења, ако испуњавају услове прописане за моторна и прикључна возила регистрована у Босни и Херцеговини.

Члан 205.

(1) Моторна и прикључна возила која се први пут региструју на територији Босне и Херцеговине, као и њихови дијелови, уређаји и опрема, према својим конструкционим и безбједносним карактеристикама, морају да одговарају прописима у Босни и Херцеговини и европским стандардима и прописима који се примјењују у Босни и Херцеговини.

(2) Поступак утврђивања и провјеравања усклађености конструкционих и безбједносних карактеристика из става (1) овог члана у односу на важеће прописе и стандарде у Босни и Херцеговини, као и захтјеве европских прописа и стандарда, односно хомологација моторних возила, спроводи се код:

1) новоконструисаних и нехомологованих возила спровођењем одговарајућих испитивања у овлашћеним организацијама према процедурама прописа и стандарда у Босни и Херцеговини и европских прописа и стандарда и на основу позитивних резултата издаје се сертификат о усклађености;

2) увоза возила хомологованих у иностранству, провјером вјеродостојности извршене хомологације и на основу позитивних резултата, издаје се хомологациони лист.

(3) Ближе услове о хомологацији возила, дијелова уређаја и опреме, одређивању организација које могу обављати административне и техничке послове у области хомологације правилником прописује министар, у сарадњи с органом надлежним за послове енергетике и индустрије.

Члан 206.

(1) Моторна и прикључна возила која се појединачно производе, преправљају или поправљају у већем обиму или су им оштећени склопови и уређаји битни за безбједно учествовање у саобраћају на путевима, прије пуштања у саобраћај морају да буду подвргнута оцјењивању усклађености конструкционих и безбједносних карактеристика с одговарајућим важећим прописима у Босни и Херцеговини, а на основу позитивних резултата издаје се увјерење (сертификат).

(2) Оцјењивање усклађености возила из става (1) овог члана обављају овлашћене организације за сертификавање возила које одреди министар, у складу са чланом 6. став (2) овог закона.

2. Регистровање моторних и прикључних возила

Члан 207.

(1) Моторна и прикључна возила која учествују у саобраћају на путу морају да буду регистрована, о чему се води евиденција, у складу с одговарајућим законом о централној евиденцији и размјени података.

(2) Изузетно од одредбе става (1) овог члана, не морају да буду регистрована моторна и прикључна возила која су преправљена или поправљена и којима се обавља пробна вожња ради испитивања и приказивања њихових карактеристика или која се крећу од мјеста производње до складишта, као и моторна и прикључна возила која се крећу од мјеста у којем су преузета нерегистрована до мјеста у којем ће да буду регистрована, под условом да су означена пробним таблицама.

(3) За возила из става (2) овог члана издаје се потврда о коришћењу пробних таблица.

Члан 208.

(1) Регистровати се могу моторна и прикључна возила за која се на техничком прегледу утврди да су исправна.

(2) За регистровано возило издају се: регистарске таблице, потврда о регистрацији, привремена потврда о регистрацији, потврда о власништву возила и стикер наљепница.

(3) Потврда о регистрацији издаје се с роком важења од једне године.

(4) Власник возила, ако не продужи регистрацију возила у року од 30 дана од дана истицања важења потврде о регистрацији, дужан је да врати регистарске таблице надлежном органу у року од осам дана.

(5) Власник возила дужан је да одјави возило ако је продато, уништено или отписано и ако је власник промијенио стално пребивалиште, односно сједиште, у року од 15 дана. У истом року власник возила дужан је да пријави промјену било којег податка који је уписан у потврди о регистрацији и потврди о власништву возила.

Члан 209.

(1) За возила која се региструју у Босни и Херцеговини издаје се једна од следећих регистарских таблица:

- 1) регистарске таблице за моторна возила;
- 2) регистарске таблице за прикључна возила;
- 3) регистарске таблице за мотоцикле;
- 4) регистарске таблице за моторна и прикључна возила дипломатских и конзуларних представништава и мисија страних држава и представништава међународних организација у Босни и Херцеговини и њиховог особља;
- 5) регистарске таблице за возила која се извозе из Босне и Херцеговине и регистроваће се у иностранству;
- 6) таблице за привремено регистрована возила и
- 7) пробне таблице.

(2) Ознаке на регистарским таблицама састоје се од одређених слова и бројева.

(3) Возило регистровано у Босни и Херцеговини не може да напусти територију Босне и Херцеговине ако не носи истакнуту међународну ознаку Босне и Херцеговине.

(4) Забрањено је истицање међународне ознаке друге државе на возилима регистрованим у Босни и Херцеговини.

Члан 210.

(1) Моторна возила, осим мотоцикала, у саобраћају на путу морају да имају по двије регистарске таблице, а лаки мотоцикли, мотоцикли и прикључна возила по једну регистарску таблицу.

(2) Регистарске таблице на возилу морају да буду постављене тако да су добро видљиве и читљиве, од којих је једна на предњој, а друга на задњој страни, а код лаког

мотоцикла, мотоцикла и прикључних возила - на задњој страни.

Члан 211.

(1) Кад управља моторним и прикључним возилом, возач мора да има код себе важећу потврду о регистрацији издату за то возило, као и полису обавезног осигурања, а моторна и прикључна возила регистрована у иностраној земљи и међународну исправу о осигурању од аутомобилске одговорности која важи на подручју Босне и Херцеговине и дужан је да је покаже на захтјев полицајца или другог овлашћеног лица.

(2) Кад управља возилом које је означено пробним таблицама, возач мора да има код себе важећу потврду и дужан је да је покаже на захтјев овлашћеног лица.

Члан 212.

Моторна и прикључна возила регистрована у иностраној земљи могу да учествују у саобраћају на територији Босне и Херцеговине само ако имају важећу потврду о регистрацији возила и регистарске таблице које је издао надлежни орган земље у којој је возило регистровано, као и међународну ознаку земље регистрације.

Члан 213.

(1) Моторна и прикључна возила дипломатских и конзуларних представништава и мисија страних држава и представништава међународних организација у Босни и Херцеговини и њиховог особља, страних трговинских, саобраћајних, културних и других представништава, страних дописништава и сталних страних дописника, одаосно странаца, сталних службеника страних дописништава и моторна и прикључна возила странаца којима је ради школовања, специјализације, научних истраживања, запошљавања или обављања професионалне дјелатности, пружања азила или признавања статуса избјеглог лица издато одобрење за привремени боравак дужи од шест мјесеци или за стално настанјење у Босни и Херцеговини, као и моторна и прикључна возила држављана Босне и Херцеговине који се врате из иностранства, односно дођу у Босну и Херцеговину да у њој стално остану, могу да учествују у саобраћају у Босни и Херцеговини само ако су регистрована у Босни и Херцеговини.

(2) Учествовање возила међународних оружаних снага стационираних у Босни и Херцеговини у саобраћају на путевима у Босни и Херцеговини регулисало се посебним међународним уговором.

Члан 214.

(1) Привремено могу да се региструју моторна и прикључна возила увезена из иностранства или набављена у Босни и Херцеговини чији су власници странци који у Босни и Херцеговини привремено бораве на основу важеће путне исправе, или држављани Босне и Херцеговине који ради школовања, специјализације, научног истраживања, запошљавања или обављања професионалне дјелатности привремено бораве у иностранству, моторна и прикључна возила која се користе на основу уговора о пословној сарадњи или уговора о закупу закљученог између домаћег и страног превозника, као и моторна и прикључна возила која се користе на сајмовима и спортским такмичењима.

(2) Возило које у Босну и Херцеговину уђе са страним регистарским таблицама на којима ознаке и број нису у складу с одредбама међународних уговора које је ратификовала Босна и Херцеговина мора се привремено регистровати.

(3) Привремена регистрација возила важи најдуже једну годину и може се, из оправданих разлога, продужити најдуже за још једну годину.

Члан 215.

(1) За привремено регистровано возило издају се: потврда о регистрацији, потврда о власништву возила, стикер наљепница и одговарајуће регистарске таблице.

(2) Кад управља привремено регистрованим возилом, возач код себе мора да има важећу потврду о регистрацији возила и дужан је да је покаже на захтјев овлашћеног лица.

(3) Ближе одредбе о поступку и начину регистрације возила, изгледу и садржају привремене потврде о регистрацији, потврде о регистрацији, потврде о власништву возила, стикер наљепнице и регистарских таблица, о изгледу међународне ознаке Босне и Херцеговине и о димензијама, облику, боји, садржају, врсти и квалитету материјала регистарских таблица правилником прописује министар, у сарадњи с органом надлежним за унутрашње послове.

Члан 216.

(1) Регистрацију моторних и прикључних возила, те издавање регистарских таблица обављају органи надлежни за унутрашње послове

(2) Одредбе става (1) овог члана односе се на власнике возила који имају пребивалиште или сједиште, а расељена лица боравиште на територији Босне и Херцеговине.

3. Технички прегледи моторних и прикључних возила

Члан 217.

(1) Ради провјеравања техничке исправности моторних и прикључних возила, обављају се технички прегледи тих возила.

(2) Технички преглед возила може да буде редовни и ванредни.

(3) На техничком прегледу утврђује се да ли моторно или прикључно возило има прописане уређаје и опрему и да ли је у исправном стању, те да ли оно испуњава и друге прописане услове за учествовање у саобраћају.

(4) О извршеном техничком прегледу моторних и прикључних возила води се евиденција.

Члан 218.

(1) Новопроизведена моторна и прикључна возила власници су дужни да одвезу на редован технички преглед у току мјесеца у којем истиче рок од 24 мјесеца од дана прве регистрације.

(2) Возила стара двије и више година власници су дужни да одвезу на технички преглед сваких 12 мјесеци.

(3) Рок важења редовног техничког прегледа означава се посебним знаком-наљепницом.

Члан 219.

(1) Редовни технички преглед возила обавља се једанпут годишње, а за одређена моторна и прикључна возила сваких шест мјесеци, осим ако овим законом није другачије уређено.

(2) Одобрење за рад, надзор над радом станица техничког прегледа моторних и прикључних возила издају и спроводе ентитетска и кантонална министарства и министарство Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, надлежна за саобраћај.

(3) Надлежни органи из става (2) овог члана дио послова из своје надлежности могу да пренесу на одговарајуће стручне институције.

(4) Ближе одредбе о садржају и начину обављања техничких прегледа, евиденцијама које се воде и обрасцима који се издају, условима које морају да задовоље овлашћене организације за обављање техничких прегледа, правилником прописује министар, у сарадњи с органом надлежним за унутрашње послове.

Х - ПОСЕБНЕ МЈЕРЕ БЕЗБЈЕДНОСТИ

Члан 220.

(1) Овлашћено лице може возача или возача-инструктора да подвргне контроли помоћу одговарајућих средстава и апарата, или да га упути на стручни љекарски преглед ради провјеравања да ли има алкохола у организму или да ли показује знакове поремећености изазване дејством алкохола, односно да ли је под дејством опојних дрога или психоактивних лијекова на којима је означено да се не смију употребљавати прије и за вријеме вожње.

(2) Возач или возач-инструктор из става (1) овог члана дужан је да приступи испитивању, односно стручном прегледу на који је упућен.

(3) Анализа крви или урина обавља се код возача или возача-инструктора који пориче да је под дејством алкохола, чије је присуство у организму утврђено одговарајућим средствима или апаратима, као и да је под дејством опојних дрога или лијекова на којима је означено да не смију да се употребљавају прије и за вријеме вожње уколико би то изазвало штетне посљедице по његово здравље.

(4) Ако је испитивањем спроведеним према одредбама овог члана утврђено да је возач или возач-инструктор под дејством алкохола, опојних дрога или лијекова на којима је означено да не смију да се употребљавају прије и за вријеме вожње, трошкове испитивања сноси возач, односно возач-инструктор.

Члан 221.

(1) Брзина кретања возила утврђује се помоћу уређаја за мјерење брзине кретања возила, тахографског записа или непосредним праћењем возилом (видео-надзор).

(2) Фотографија и видео-запис с подацима о утврђеној брзини, тахографски запис и записник о читању на радару који нема запис или брзиномјер служе као доказ о утврђеној брзини кретања возила.

Члан 222.

Ако је возачу или возачу-инструктору изречена мјера безбједности или заштитна мјера забране управљања моторним возилом, орган који возача води у евиденцији одузеће му дозволу и држаће је код себе док забрана траје.

Члан 223.

(1) Ако здравствена организација приликом прегледа возача или возача-инструктора утврди да је постао физички или психички неспособан за управљање моторним возилима, дужна је да о свом налазу и мишљењу одмах обавијести орган надлежан за издавање возачке дозволе, који ће на основу тога возачу или возачу-инструктору одузети возачку дозволу за вријеме трајања те неспособности.

(2) Возачу или возачу-инструктору који има право да управља моторним возилом више категорија, а то право за поједине категорије буде му ограничено из разлога предвиђених у ставу (1) овог члана, издаће се нова возачка

дозвола у коју ће се уписати оне категорије моторних возила којима има право да управља.

(3) Возачу или возачу-инструктору који не обави ванредни здравствени преглед на који је упућен, биће одузета возачка дозвола док се не подвргне том прегледу.

Члан 224.

(1) Овлашћено лице на лицу мјеста привремено ће одузети возачку дозволу и искључити из саобраћаја возача којег затекне да управља возилом или да покушава да управља возилом ако је очигледно да је возач у таквом психо-физичком стању (умор, болест, дејство опојних дрога или лијекова на којима је означено да се не смију употребљавати прије и за вријеме вожње) да није способан безбједно да управља возилом.

(2) Овлашћено лице поступиће на начин из става (1) овог члана према возачу из члана 174. став (2) овог закона за којег утврди да у организму има алкохола или да показује знаке поремећености изазване дејством алкохола, као и према возачу за којег утврди да је под дејством алкохола, у складу са чланом 174. став (3) овог закона.

(3) Овлашћено лице искључиће из саобраћаја и возача којег затекне да управља моторним возилом а нема возачку дозволу одређене категорије, или да управља возилом у вријеме док је на снази мјера надлежног органа којом је возачу забрањено управљање моторним возилом.

(4) Овлашћено лице поступиће на начин из ст. (1) и (3) овог члана и према возачу-инструктору којег затекне да оспособљава кандидата за возача под дејством алкохола, у складу са чланом 174. став (3) овог закона, или који показује знаке поремећености изазване дејством алкохола, као и кад га затекне да оспособљава кандидата за возача а нема возачку дозволу одређене категорије, или у вријеме кад је на снази мјера надлежног органа којом је возачу-инструктору забрањено управљање моторним возилом.

(5) Овлашћено лице поступиће на начин из става (1) овог члана према возачу из члана 199. овог закона који непрекидно управља возилом дуже од четири сата и 30 минута, односно који у току 24 часа управља возилом дуже од девет сати, као и према возачу из члана 201. овог закона који у току 24 часа возилом пређе више од 500 км пута, односно који управља возилом непрекидно дуже од девет сати.

(6) Овлашћено лице поступиће на начин из става (1) овог члана према возачу или возачу-инструктору из члана 219. став (2) овог закона који одбије да се подвргне испитивању, односно стручном прегледу на који је упућен.

(7) Надлежни орган чије је овлашћено лице одузело возачку дозволу према одредбама ст. (1), (2), (4), (5) и (6) овог члана дужан је да врати дозволу возачу чим престану разлози због којих је одузета, а најкасније у року од 24 часа од дана одузимања, ако су престали разлози због којих је дозвола одузета.

(8) Ако возач не преузме возачку дозволу у року од три дана од дана одузимања, а возачка дозвола се не води у евиденцији органа чије је овлашћено лице ту дозволу одузело, надлежни орган доставиће возачку дозволу органу у чијој се евиденцији та дозвола води.

(9) Овлашћено лице које је одузело возачку дозволу према одредбама ст. (1), (2), (4), (5) и (6) овог члана дужно је да о томе изда возачу потврду која садржи: име и презиме возача, број одузете возачке дозволе, дан и сат њеног одузимања и начин њеног враћања.

Члан 225.

(1) Возачу моторног возила који је правоснажном судском одлуком кажњен за прекршаје кажњиве према одредбама члана 235. ст. (1) и (2), члана 236, члана 237. став

(2), члана 238. став (2) или члана 239. став (2) овог закона, осим казни прописаних казним одредбама овог закона, одређују се и казни бодови.

(2) Број казних бодова је један и два, зависно од тежине учињеног прекршаја.

(3) Казни бодови евидентирају се у евиденцији возача, на основу правоснажне судске одлуке.

(4) У случају стицања казних бодова, казна се изриче за прекршај који носи већи број казних бодова.

(5) Возача којем је у року од једне године због учињених прекршаја из овог закона одређено најмање десет казних бодова надлежни орган код којег се води у евиденцији позива на предавања о посљедицама које произлазе из непоштовања или непознавања саобраћајних прописа.

(6) Возачу који се не одазове на предавања из става (5) овог члана рјешењем ће се привремено одузети возачка дозвола, док се не одазове на предавања.

(7) Жалба на рјешење о привременом одузимању возачке дозволе не одгађа извршење рјешења.

(8) Возачу којем је у року од једне године због учињених прекршаја из овог закона одређено најмање петнаест казних бодова биће одузета возачка дозвола у трајању од 30 дана и биће упућен на провјеру познавања саобраћајних прописа.

(9) Возачка дозвола одузета на основу става (8) овог члана биће враћена возачу по истеку рока из става (8) овог члана уз предочење доказа да је задовољно на провјери познавања саобраћајних прописа.

(10) Возачу којем у року од двије године због учињених прекршаја из овог закона поново буде одређено петнаест казних бодова биће одузета возачка дозвола у трајању од 60 дана.

(11) Рјешење о одузимању возачке дозволе доноси орган код којег се возач води у евиденцији.

(12) Жалба на рјешење не одгађа извршење рјешења.

(13) Возачка дозвола одузета на основу става (10) овог члана биће враћена возачу по истеку рока из става (10) овог члана, уз предочење доказа да је задовољно на провјери познавања саобраћајних прописа.

Члан 226.

(1) Возач који је позван на предавања и који приступи провјери познавања саобраћајних прописа сноси трошкове предавања, односно провјере у висини коју одреди надлежни орган.

(2) Возач моторног возила који на провјери не покаже потребно знање може се, на свој захтјев, подврћи поново провјери после истека 15 дана од дана претходне провјере.

(3) Ако возач моторног возила и после двије провјере не покаже довољно знање, не може да приступи даљњој провјери док не истекне два мјесеца од дана посљедње провјере.

(4) Казни бодови за појединачан прекршај бришу се из евиденције након истека 12 мјесеци од дана када су одређени, а за возаче којима су изречене мјере из члана 225. ст. (8) и (10) овог закона.

Члан 227.

Возач којем је одлуком надлежног органа забрањено управљање моторним возилом на основу члана 221. овог закона, возач којем је возачка дозвола одузета на основу члана 222. став (1) овог закона, возач којем је возачка дозвола привремено одузета на лицу мјеста на основу члана 223. овог закона, као и возач којем је возачка дозвола задржана на основу члана 225. ст. (1) и (3) овог закона не смије у саобраћају на путу да управља моторним возилом за

вријеме трајања забране, односно за вријеме за које му је возачка дозвола одузета или задржана.

Члан 228.

(1) Ако овлашћено лице затекне возило које због техничке неисправности угрожава или смета другим учесницима у саобраћају, или на којем је терет неправилно натоварен, односно недовољно обезбијеђен, или којим се, без дозволе, превози терет чије димензије, односно маса прекорачују највеће дозвољене димензије, односно масу или осовинско оптерећење, или које се креће путем на којем је кретање те врсте возила забрањено, или се креће без зимске опреме на дијелу пута и у вријеме кад је зимска опрема обавезна наредиће возачу да одмах прекине кретање возилом и отклони неисправност, или да возило одвезе до одређеног мјеста гдје може да отклони неисправност, односно да возилом настави кретање на путу на којем је кретање те врсте возила дозвољено, односно да употреби зимску опрему.

(2) Ако возач не поступи по наређењу из става (1) овог члана, овлашћено лице искључиће возило из саобраћаја и одузеће књижицу возила.

(3) Возач односно власник возила искљученог из саобраћаја одговоран је за чување возила од крађе или других незаконитих радњи према возилу.

Члан 229.

(1) Овлашћено службено лице наредиће да се возило премјести на друго мјесто ако је возило заустављено или паркирано на мјестима из члана 74. овог закона, ако је возило паркирано у пјешачкој зони, као и ако је возило паркирано на мјесту резервисаном за возила инвалида.

(2) Овлашћено службено лице одредиће да се возило премјести на друго мјесто и у свим другим случајевима када је заустављено или паркирано на мјесту на којем угрожава безбједност саобраћаја, или омета нормалан ток саобраћаја, односно кретање пјешака.

(3) Трошкове премјештања возила у свим случајевима сноси возач или власник возила.

(4) Премјештање возила на друго мјесто уређује се прописима ентитета, кантона и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Члан 230.

(1) Овлашћено лице искључиће из саобраћаја возило које није регистровано, или које нема прописане регистарске таблице.

(2) Овлашћено лице које је искључило возило из саобраћаја возачу ће на лицу мјеста привремено одузети потврду о власништву возила, а за прекршај из става (1) овог члана одузеће и регистарске таблице.

(3) Надлежни орган чије је овлашћено лице привремено одузело потврду о власништву возила, према одредбама овог члана и члана 228. став (2) овог закона, дужан је да возачу врати потврду о власништву возила чим престану разлози због којих је одузета, а најкасније у року од 24 часа по престанку постојања тих разлога, а регистарске таблице доставити надлежном органу код којег се возило води у евиденцији у року од три дана.

(4) Овлашћено лице које је привремено одузело потврду о власништву возила или регистарске-таблице дужно је да о томе изда возачу потврду која садржи назив и сједиште органа чије је овлашћено лице одузело потврду о власништву возила и регистарске таблице, врсту и регистарски број возила, назив органа који је издао потврду о власништву возила, име и презиме власника и његову адресу, име и презиме возача и његову адресу, разлог

одузимања, датум, вријеме, пут и мјесто одузимања, начин и вријеме враћања потврде о власништву возила и печат и потпис овлашћеног лица.

(5) Ако возач не преузме одузету потврду о власништву возила у року од три дана од дана одузимања, потврда о власништву возила биће достављена надлежном органу, у чијој се евиденцији возило води.

Члан 231.

(1) На ванредни технички преглед упутиће се моторно или прикључно возило које је искључено из саобраћаја због техничке неисправности уређаја за управљање или уређаја за заустављање, возило које је у саобраћајној несрећи толико оштећено да се оправдано може закључити да су на њему оштећени склопови и уређаји који су битни за безбједност саобраћаја, возило за које се основано посумња да има неисправан уређај за погон на течни гас, возило за које се основано посумња да има неисправан уређај за спајање вучног и прикључног возила, возило које издувним гасовима или на други начин прекомјерно загађује ваздух, као и возило које производи прекомјерну буку.

(2) Уколико се у случају из става (1) овог члана на ванредном техничком прегледу потврде неисправности због којих је возило упућено на ванредни технички преглед, или се установи друга неисправност за коју је прописано искључивање из саобраћаја, надлежни орган који је упутио возило на ванредни технички преглед привремено ће одузети и задржати књижицу возила док се наведене неисправности не отклоне и док се то не потврди на новом техничком прегледу, о чему издаје потврду у складу са чланом 330. став (4) овог закона.

(3) Уколико возач, односно власник возила из става (2) овог члана не преузме привремено одузету и задржану књижицу возила у року од три дана од дана одузимања, а књижица возила се не води у евиденцији органа чије је овлашћено лице књижицу одузело, потврда о власништву возила биће достављена надлежном органу код којег се возило води у евиденцији.

(4) Ближе одредбе о садржају програма и начину одржавања предавања о последицама које произлазе из непоштовања или непознавања саобраћајних прописа и програму и начину провере познавања саобраћајних прописа, саобраћајних знакова и вјештине управљања моторним возилом, извршењу мјера безбједности и заштитних мјера забране управљања моторним возилом правилником прописује министар, у сарадњи с органом надлежним за унутрашње послове.

XI - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 232.

(1) Новчаном казном у износу **од 2.000,00 КМ до 10.000,00 КМ** казниће се за прекршај предузеће и друго правно лице, а новчаном казном у износу **од 1.000,00 КМ до 5.000,00 КМ** казниће се за прекршај физичко лице које самостално обавља дјелатност ако:

1) не одржава јавне путеве за безбједан и несметан саобраћај или не организује и трајно контролише стање и одржавање јавних путева, објеката, саобраћајне сигнализације и опреме на путевима (члан 4);

2) производи, одржава, поправља или преправља возила или пушта у саобраћај возила, уређаје или резервне дијелове за возила противно одредбама члана 6;

3) не успостави Централни регистар или редовно не доставља одговарајуће податке Централном регистру (члан 10);

4) поставља посебне објекте на путу противно одредбама члана 47;

5) не обезбједи возачу који управља аутобусом, теретним моторним возилом или скупом возила чија је највећа дозвољена маса већа од 3.500 кг непрекидан једанаесточасовни одмор прије почетка његовог радног дана (члан 200. став (1));

6) не обезбједи да возача који управља аутобусом, теретним моторним возилом или скупом возила чија је највећа дозвољена маса већа од 20 тона, кад у току 24 часа прелази више од 500 км, замијени други возач најкасније након девет сати управљања возилом, односно након пређених 500 км пута (члан 201);

7) пушта у саобраћај моторна и прикључна возила, резервне дијелове, опрему и уређаје за возила произведене у иностранству противно одредбама члана 205;

8) појединачно производи, преправља или поправља у већем обиму возила на моторни погон и прикључна возила противно одредбама члана 206.

(2) За прекршај из става (1) казниће се новчаном казном **од 500,00 КМ до 1.000,00 КМ** одговорно лице у предузећу или другом правном лицу.

Члан 233.

(1) Новчаном казном **од 1.000,00 КМ до 8.000,00 КМ** казниће се за прекршај предузеће или друго правно лице ако:

1) не пројектује, не изграђује, не опрема и не одржава путеве тако да одговарају својој намени и безбједности саобраћаја (члан 11. став (1));

2) нареди или дозволи да се његовим возилом на моторни погон вуче прикључно возило противно одредбама члана 81;

3) нареди или дозволи вучу натовареног теретног возила с прикључним возилом или без прикључног возила, односно трактора с приколицом, противно одредбама члана 87;

4) нареди или дозволи да се на његово возило уграде уређаји за давање посебних знакова, или да се такво возило употребљава у саобраћају на путу противно одредбама члана 126. став (5);

5) нареди или дозволи да се његово возило у саобраћају на путу оптерети преко дозвољене носивости, или преко дозвољеног осовинског оптерећења, или преко највеће дозвољене масе, или преко могућности које дозвољавају особине пута и техничко-конструкционе могућности возила, или ако се његовим возилом превози терет који није распоређен или причвршћен на начин одређен у члану 127;

6) у погледу обиљежавања јавних путева саобраћајним знаковима не поступи према одредбама члана 130. ст. (1) и (2);

7) не постави или не одржава саобраћајне знакове на путу тако да буду лако уочљиви дању и ноћу, или ако не уклони, не допуни или не замијени саобраћајне знакове који не одговарају измијењеним условима саобраћаја на путу или захтјевима безбједности саобраћаја (члан 131);

8) на јавном путу постави табле, знакове, свјетла, стубове или друге сличне предмете којима се заклања или умањује видљивост постављених саобраћајних знакова, или који својим обликом, бојом, изгледом или мјестом постављања подражавају или личе на неки саобраћајни знак, или заслепљују учеснике у саобраћају, или одвраћају њихову пажњу у мјери која може бити опасна за безбједност саобраћаја (члан 133);

9) на јавном путу ван насеља са савременим коловозом за саобраћај у оба смјера на којем постоје само двије саобраћајне траке не одвоји те траке одговарајућом уздужном линијом на коловозу, а на магистралном путу не обиљежи их и ивичним линијама (члан 143. став (2));

10) не постави одговарајуће саобраћајне знакове испред прелаза пута преко жељезничке пруге у истом нивоу (члан 145);

11) поступи противно одредбама члана 149;

12) не постави уређај за давање свјетлосних знакова или уређај за давање звучних сигнала на прелазу пута преко жељезничке пруге у истом нивоу у случајевима из члана 150;

13) на путу на којем су настале препреке које се не могу одмах отклонити или на којем се изводе радови не поступи према одредбама члана 151. ст. (1) и (2);

14) не обавијести најближу полицијску станицу о пријему лица повријеђеног у саобраћајној несрећи или о смрти лица повријеђеног у саобраћајној несрећи (члан 157);

15) нареди или дозволи да његовим возилом управља лице које нема право да управља моторним возилом, или нема право да управља возилом оне категорије у коју се убраја возило (члан 172. став (3));

16) нареди или дозволи да возилом управља возач за којег се може закључити да због умора, болести, тешког психичког стања или употребе опојних дрога или лијекова на којима је означено да се не смију употребљавати прије и за вријеме вожње није у стању да безбједно управља возилом (члан 173.);

17) нареди или дозволи да возач, односно возач-инструктор који у организму има алкохола или показује знаке поремећености изазване дејством алкохола почне да управља возилом, односно да оспособљава кандидата за возача у практичном управљању возилом противно одредбама члана 174.;

18) возач аутобуса или теретног моторног возила или скупа возила чија је највећа дозвољена маса већа од 3.500 кг управља возилом непрекидно дуже од четири сата и тридесет минута (члан 199. став (1));

19) у саобраћају на путу користи возило које не испуњава прописане услове у погледу димензија, укупне масе или осовинског оптерећења, или нема исправне прописане уређаје за управљање, уређаје за заустављање, уређаје за спајање вучног и прикључног возила, тахограф и пнеуматике (члан 203. став (1));

20) поступи противно одредбама члана 206;

21) на возилу користи регистарске таблице које нису издате за то возило (члан 209. став (1));

22) нареди или дозволи да возач управља моторним врзилом у саобраћају противно одредби члана 227;

23) нареди или дозволи да у саобраћају на путу учествује моторно или прикључно возило које је упућено на ванредни технички преглед, а није обављен тај преглед (члан 231).

(2) За прекршај из става (1) казниће се новчаном казном **од 100,00 КМ до 300,00 КМ** и одговорно лице у предузећу или другом правном лицу.

(3) За прекршај из става (1) казниће се новчаном казном **од 100,00 КМ до 300,00 КМ** и одговорно лице у државном органу.

(4) За прекршаје из става (1) казниће се новчаном казном **од 500,00 КМ до 1.500,00 КМ** и физичко лице које самостално обавља дјелатност властитим радом и средствима у виду занатске дјелатности.

Члан 234.

(1) Новчаном казном **од 400,00 КМ до 5.000,00 КМ** казниће се за прекршај предузеће или друго правно лице ако:

1) поступи противно одредби члана 7.;

2) не поступи према одредбама члана 20;

3) не предузима практичне мјере ради отклањања одређених недостатака на путу, гдје је пут узрок саобраћајних несрећа (члан 21. став (1));

4) не поступи према одредбама члана 22;

5) не поступи у складу са чланом 23;

6) остави на путу оштећена возила, предмете или материје које могу да ометају или угрозе безбједност саобраћаја или загађују околину (члан 26. став (1));

7) нареди или дозволи да у саобраћају на путу учествује возило за превоз дјете које није обиљежено посебним знаком (члан 30. став (5));

8) на своја моторна или прикључна возила не стави прописану ознаку о највећој дозвољеној брзини кретања за та возила (члан 46. став (3));

9) нареди или дозволи вучу неисправног возила на моторни погон противно одредбама члана 85. став (2);

10) нареди или дозволи да се његовим возилом превози терет противно одредбама члана 129;

11) не обезбједи да терет на возилу ноћу, као и дању у случају смањене видљивости, буде означен на начин утврђен у члану 129;

12) ако уклони или оштети саобраћајни знак или измијени значење саобраћајног знака (члан 132. став (2));

13) на аутопуту, путу резервисаном за саобраћај моторних возила, магистралном, регионалном и локалном путу знакове опасности и знакове изричитих наредби не пресвуче рефлектујућим материјама, или их не освијетли сопственим извором свјетлости (члан 135);

14) ивице коловоза на дијелу пута кроз тунел, као и врхове пјешачких острва, острва за усмјеравање саобраћаја и друге објекте на коловозу који ноћу нису довољно освијетљени не обиљежи на начин прописан у члану 141. ст. (2) и (3);

15) приликом извођења радова на путу постави бранике који нису обојени, односно освијетљени на начин прописан у члану 151. став (3);

16) управља возилом, или дозволи, или нареди да његовим возилом управља лице које нема право да управља моторним возилом, или нема право да управља возилом оне категорије у коју се убраја возило (члан 172. став (3));

17) моторно возило на којем се кандидат за возача оспособљава за практично управљање возилом не обиљежи посебним таблицама (члан 183.);

18) изда међународну возачку дозволу противно одредби члана 192. став (3);

19) дозволи да се кандидат за возача моторног возила обучава из практичног дијела обуке без здравственог прегледа (члан 193. став (1));

20) дозволи да његовим возилом управља лице које није обавило контролни здравствени преглед, односно управља возилом а није обавило контролни здравствени преглед (чл.195, 196. и 197);

21) нареди или дозволи да његовим моторним и прикључним возилом у саобраћају управља возач противно одредбама члана 200;

22) нареди или дозволи да се у саобраћају на путу користи возило које нема прописану опрему или исправне прописане уређаје, осим уређаја за: управљање, заустављање, спајање вучног или прикључног возила, тахограф и пнеуматике (члан 203);

23) нареди или дозволи да његова нерегистрована моторна или прикључна возила учествују у саобраћају на путу (члан 207. став (1));

24) нареди или дозволи да његова моторна или прикључна возила учествују у саобраћају на путу без пробних таблица, или послје истека важења пробних таблица (члан 207. ст. (2) и (3));

25) нареди или дозволи да у саобраћају на путу учествује његово моторно или прикључно возило послје истека важења саобраћајне дозволе или потврде о коришћењу пробних таблица (члан 211);

26) обавља технички преглед супротно одредбама члана 217.

(2) За прекршаје из става (1) казниће се новчаном казном **од 500,00 КМ до 1.000,00 КМ** и физичко лице које самостално обавља дјелатност.

(3) За прекршај из става (1) казниће се новчаном казном **од 100,00 КМ до 300,00 КМ** и одговорно лице у предузећу или другом правном лицу.

(4) За прекршај из става (1) казниће се новчаном казном **од 100,00 КМ до 300,00 КМ** и одговорно лице у државном органу.

Члан 235.

(1) Новчаном казном **од 100,00 КМ до 300,00 КМ** казниће се за прекршај:

1) возач који не заустави возило кад наиђе на возило којим се превозе дјеца, кад је то возило заустављено на коловозу ради улажења или излажења дјеце (члан 30. став (4));

2) возач који на путу поступа противно одредбама члана 40. став (3);

3) возач који се возилом на путу у насељу креће брзином која је за више од 30 км на сат већа од дозвољене брзине, односно возач који се возилом на путу ван насеља креће брзином која је за више од 50 км на сат већа од дозвољене брзине (чл. 44. и 46. ст. (1) и (2));

4) возач који у вези с пропуштањем возила поступи противно одредбама члана 49;

5) возач који на мјесту на којем је саобраћај регулисан свјетлосним саобраћајним знаковима не заустави возило на знак црвеног свјетла (члан 51. став (1) тачка 1));

6) возач који недозвољено претиче са десне стране (члан 58. став (1));

7) возач који с лијеве стране претиче возило које је на коловозу заузело такав положај и чији возач даје такав знак да се са сигурношћу може закључити да то возило скреће улијево (члан 58. став (2));

8) возач који с лијеве стране претиче возило које се креће по шинама постављеним на средини коловоза, или ако га претиче са десне стране кад између тог возила и десне ивице коловоза не постоји саобраћајна трака (члан 58. став (3));

9) возач који повећава брзину кретања свог возила док га друго возило претиче (члан 60. став (2));

10) возач који почне претицање заустављене колоне возила или колоне возила у кретању (члан 61. став (1) тачка 1));

11) возач који почне претицање или обилажење кад је возач возила које се креће иза њега почео претицање (члан 61. став (1) тачка 2));

12) возач који почне претицање кад је возач возила које се на истој саобраћајној траци креће испред њега дао знак да намјерава да изврши претицање или обилажење (члан 61. став (1) тачка 3));

13) возач који почне претицање кад саобраћајна трака којом намјерава да то учини није слободна на довољном растојању и тиме угрози или омета саобраћај из супротног смјера (члан 61. став (1) тачка 4));

14) возач који почне претицање или обилажење на саобраћајној траци која је намијењена кретању возила из супротног смјера ако по извршеном претицању или обилажењу не може без ометања или угрожавања других учесника у саобраћају поново да заузме положај на саобраћајној траци којом се кретао прије почетка претицања или обилажења, као и возач који почне претицање на саобраћајној траци која је намијењена принудном заустављању возила (члан 61. став (1) тач. 5) и 6));

15) возач који обавља претицање на саобраћајној траци која је намијењена саобраћају из супротног смјера испред врха превоја пута или у кривини гдје је прегледност недовољна (члан 63);

16) возач који претиче друго возило противно одредбама члана 64;

17) возач који претиче возило које је стало испред обиљеженог пјешачког прелаза ради пропуштања пјешака (члан 65);

18) возач који не заустави возило испред обиљеженог пјешачког прелаза кад му је датим знаком забрањен пролаз (члан 111. став (1));

19) возач или гонич стоке који се не заустави пред прелазом пута преко жељезничке пруге у истом нивоу ако је уређај за затварање спуштен, или ако је тај уређај већ почео да се спушта, или ако се дају свјетлосни или звучни сигнали упозорења да ће тај уређај почети да се спушта, односно да пругом наилази воз (члан 114.);

20) возач или гонич стоке који се не заустави пред прелазом пута преко жељезничке пруге у истом нивоу на којем су постављени свјетлосни саобраћајни знакови кад се појави црвено трепћуће или црвено непрекидно свјетло (члан 115. став (1));

21) возач који у саобраћају на путу употребљава возило противно одредби члана 126. став (5);

22) лице које уклони или оштети саобраћајни знак или опрему пута, или измијени значење саобраћајног знака (члан 132. став (2));

23) лице које поступи противно одредби члана 133;

24) учесник у саобраћају који не поступа по захтјеvu израженом помоћу знака или према . наредби овлашћеног лица (члан 152. став (1));

25) возач који управља возилом под дејством опојних дрога или лијекова на којима је означено да не смију да се употребљавају прије и за вријеме вожње (члан 173.);

26) возач који управља или почне да управља возилом у саобраћају на путу или возач-инструктор док оспособљава кандидата за возача у практичном управљању возилом, код којег се утврди количина алкохола у крви преко 1 г/кг (члан 174. став (2));

27) возач који у саобраћају на путу управља моторним возилом прије стицања права на управљање моторним возилом (члан 184);

28) возач који управља моторним возилом оне категорије која није назначена у његовој возачкој дозволи (члан 185);

29) возач који у саобраћају на путу управља возилом које не испуњава прописане услове у погледу димензија, укупне масе или осовинског оптерећења, или нема исправне прописане уређаје за управљање, уређаје за заустављање, уређаје за спајање вучног и прикључног возила, тахограф, пнеуматике или нема тахограф, или ако га за вријеме вожње не укључи (члан 203. став (1));

30) возач који учествује у саобраћају с нерегистрованим возилом (члан 207);

31) возач који у саобраћају на путу управља моторним или прикључним возилом које није регистровано (члан 208. став (1));

32) возач који у саобраћају на путу управља моторним или прикључним возилом после истека важења саобраћајне дозволе или потврде о коришћењу пробних таблица (члан 211. став (2));

33) возач или возач-инструктор који одбија да се обави испитивање помоћу одговарајућих средстава и апарата или стручни преглед ради провјеравања да ли има алкохола у организму или да ли показује знаке поремећености изазване дејством алкохола, односно да ли се налази под дејством опојних дрога или лијекова на којима је означено да не смију да се употребљавају прије и за вријеме вожње (члан 220. ст. (1) и (2));

34) возач који у саобраћају на путу управља возилом противно одредби члана 227.

(2) За прекршаје из тач. 1), 2), 3), 5), 10), 11), 13), 14), 15), 17), 18), 25), 26), 32) и 33) става (1) овог члана, возачу или возачу-инструктору, уз казну, изрећи ће се заштитна мјера забране управљања моторним возилом у трајању од

једног до четири мјесеца, а и за друге прекршаје из тог става та мјера може се изрећи у истом периоду.

(3) За прекршаје из става (1) овог члана којим је изазвана саобраћајна несрећа, учинилац ће се казнити новчаном казном **од 300,00 КМ до 1.000,00 КМ**, а возачу, уз казну, изрећи ће се и заштитна мјера забране управљања моторним возилом у трајању од једног мјесеца до шест мјесеци.

(4) Осим новчане казне за прекршаје из става (2) овог члана, возачу или возачу-инструктору одређују се и два казнена бода, а за остале прекршаје из става (1) овог члана возачу или возачу-инструктору, осим новчане казне, одређује се и један казнени бод.

Члан 236.

(1) Новчаном казном **од 50,00 КМ до 250,00 КМ** казниће се за прекршај:

1) лице које на путу остави оштећено возило, предмете или материје које могу да ометају или угрозе безбједност саобраћаја (члан 26. став (1));

2) возач који са коловоза не уклони предмете који са возила падну на пут и предмете које је приликом заустављања возила ставио на пут (члан 26. став (3));

3) возач који се несмањеном брзином креће поред возила јавног превоза путника или поред аутобуса којим се обавља превоз за властите потребе заустављеног на стајалишту и тиме угрози лица која у то возило улазе или из њега излазе (члан 30. став (1));

4) возач који намјерава да на путу обави неку радњу возилом а претходно се није увјерио да то може да учини без опасности за друге учеснике у саобраћају или за имовину (члан 36);

5) возач који се не креће десном страном коловоза у смјеру кретања (члан 39. став (1)) или који возило у кретању држи противно одредбама члана 39. став (2);

6) возач који на путу са коловозом за саобраћај возила у оба смјера, на којем постоје најмање четири саобраћајне траке, прелази возилом на коловозну траку намијењену за саобраћај возила из супратног смјера (члан 40. став 1.));

7) возач који брзину кретања свог возила не прилагоди особинама и стању пута и другим саобраћајним условима тако да возило не може благовремено да заустави пред препреком коју под датим условима може да предвиди (члан 43. став (1));

8) возач који се приближава раскрсници толиком брзином да не може да се заустави и пропусти возила која на раскрсници имају првенство пролаза (члан 50. став (2));

9) возач који обавља претицање или обилажење кад с обзиром на карактеристике пута и постојеће околности на путу у саобраћају или на техничке особине возила угрожава друге учеснике у саобраћају (члан 58. став (2));

10) лице које поступи противно одредбама члана 70. став (2);

11) возач који возилом пресијече колону дјете, војника, погребну поворку или другу организовану поворку која се креће по коловозу (члан 80);

12) возач возила на моторни погон који приликом вуче прикључног возила поступи противно одредбама члана 81;

13) пјешак, односно водич или гонич стоке који поступи противно одредби члана 92. став (1);

14) гонич стоке који не надзире стоку која се креће по путу (члан 104. став (1));

15) возач који у односу на пјешака који је ступио или ступа на обиљежени пјешачки прелаз поступа противно одредбама члана 111. ст. (2) и (3);

16) возач који се возилом приближава прелазу пута преко железничке пруге у истом нивоу на начин противан одредбама члана 113;

17) возач моторног возила које вуче друго моторно возило ако поступи противно одредбама члана 118. став (1) и члана 122;

18) возач или пјешак који у односу на возила под пратњом поступи противно одредбама члана 125;

19) возач или пјешак који у односу на возила с правом првенства пролаза поступи противно одредбама члана 126. ст. од (1) до (4);

20) возач који возилом превози терет којим се угрожава безбједност учесника у саобраћају, или наноси штета путу или објектима на путу (члан 127. став (2) тачка 1);

21) возач који се возилом креће саобраћајном траком на којој је свјетлосним саобраћајним знаком означено да је забрањен саобраћај у смјеру у којем се он креће (члан 139. став (1));

22) лице које је учествовало у саобраћајној несрећи ако поступи противно одредбама члана 154. став (1);

23) возач који на захтјев овлашћеног лица не превезе лице повријеђено у саобраћајној несрећи до најближе здравствене установе (члан 156. став (1));

24) ако не поступи према одредбама члана 158. ст. (2) и (3);

25) власник возила који своје возило да на управљање лицу из члана 172. став (3);

26) власник возила који не поднесе податке о идентитету лица којем је дао возило на управљање (члан 172. став (4));

27) возач који управља или почне да управља возилом у саобраћају на путу или возач-инструктор док оспособљава кандидата за возача у практичном управљању возилом, код којег се утврди да количина алкохола у крви прелази количину од 0,3 г/кг до 1 г/кг (члан 174. став (2));

28) возач који поступи противно одредбама члана 190. став (1);

29) власник возила ако у року од осам дана не врати регистарске таблице надлежном органу (члан 208. став (4));

30) власник возила који поступи противно одредбама члана 208. став (5);

31) возач који у саобраћају на путу учествује моторним или прикључним возилом које је упућено на технички преглед, а није подвргнуто том прегледу (члан 231).

(2) Ако је прекршајем из става (1) овог члана изазвана непосредна опасност за другог учесника у саобраћају, или проузрокована саобраћајна несрећа, учинилац прекршаја казниће се новчаном казном **од 100,00 КМ до 300,00 КМ** и одредиће му се један или два казнена бода, а ако је учинилац прекршаја возач моторног возила, може се изрећи и заштитна мјера забране управљања моторним возилом у трајању до два мјесеца.

(3) Осим новчане казне, за прекршаје из става (1) овог члана возачу се одређују и један или два казнена бода.

Члан 237.

(1) Новчаном казном **од 50,00 КМ** казниће се за прекршај:

1) возач који не заустави возило иза возила јавног превоза путника, или иза аутобуса којим се обавља превоз за властите потребе заустављеног на стајалишту када лица морају да пређу преко саобраћајне траке или бициклистичке траке којом се његово возило креће (члан 30. став (3));

2) возач који мијења начин управљања возилом наглим смањивањем брзине кретања возила (члан 42. став (1));

3) возач који се возилом на путу у насељу креће брзином која је за више од 20 до 30 км на час већа од дозвољене брзине, односно возач који се возилом на путу ван насеља креће брзином која је од 30 до 50 км на час већа од дозвољене брзине (члан 44. и члан 46. ст. (1) и (2));

4) возач који на раскрсници скрене возилом у правцу означеном зеленом свијетлећом стрелицом и при томе омета

саобраћај возила која се крећу по путу на који улази, или не пропусти пјешаке који прелазе преко коловоза (члан 52. став (1));

5) возач који у случајевима из члана 60. став (3) не помјери своје возило ка десној ивици коловоза, односно не заустави возило на погодном мјесту;

6) возач који послје извршеног претицања или обилажења возилом поново не заузме положај на саобраћајној траци којом се до тада кретао (члан 62);

7) возач који возилом претиче друго возило које се приближава обиљеженом пјешачком прелазу, или које прелази пјешачки прелаз (члан 65);

8) возач који прије него што напусти возило не предузме све мјере којима се спречава да оно само крене с мјеста на којем је остављено (члан 78);

9) возач који својим возилом ноћу вуче возило на моторни погон противно одредбама члана 83;

10) возач који поступи противно одредбама члана 90;

11) возач возила на моторни погон који употребљава свјетла за означавање возила противно одредбама члана 94;

12) возач возила на моторни погон који по магли не употребљава прописана свјетла, или ако та свјетла употребљава на начин супротан одредбама члана 95;

13) возач који не држи потребно растојање кад се креће иза другог возила (члан 96);

14) возач возила на моторни погон чија је највећа дозвољена маса већа од 3.500 кг, или му је дужина већа од седам метара, ако не држи своје возило на прописаном растојању од истог таквог возила испред себе (члан 97. став (1));

15) возач мотоцикла и лаког мотоцикла и лица која се превозе тим возилом ако у саобраћају на путу не носе одговарајућу заштитну kacигу за вријеме вожње (члан 102);

16) пјешак који на обиљеженом пјешачком прелазу на којем је саобраћај пјешака регулисан свјетлосним саобраћајним знаковима за пјешаке не поступи према тим знаковима (члан 109. став (1));

17) учесник у саобраћају који је приликом прелажења преко жељезничке пруге у истом нивоу поступи противно одредбама члана 115. ст. (2) и (3);

18) пјешак, гонич стоке и возач возила које се не сматра моторним возилом, или возач моторног возила које не може да развије брзину од најмање 40 км на час ако се крећу по аутопуту или путу резервисаном за саобраћај моторних возила или брзом путу (члан 116. ст. (1) и (2) и члан 120.);

19) возач моторног возила који заустави возило на аутопуту или на аутопуту обавља полукружно окретање возилом из једног смјера саобраћаја у супротни смјер, или кретање уназад (члан 117. ст. (1) и (3));

20) возач моторног возила који поступи противно одредби члана 120;

21) возач који возилом на путу кроз тунел изводи радње чије је извођење у тунелу забрањено (члан 123.);

22) возач возила на моторни погон који за вријеме кретања кроз тунел не држи упаљена кратка свјетла за освјетљавање пута (члан 124);

23) возач који управља возилом које је оптерећено противно одредби члана 127. став (1);

24) возач који оптерети возило којим управља противно одредбама члана 127. став (2) тач. од 2) до 5);

25) возач који у вези са распоређивањем терета на возилу или означавањем терета поступи противно одредбама члана 128;

26) возач који терет на возилу ноћу, као и дању у случају смањене видљивости, не означи на начин из члана 129;

27) возач који поступа супротно одредбама члана 186. ст. (7) и (8);

28) возач који теретним моторним возилом чија је највећа дозвољена маса већа од 3.500 кг или аутобусом

управља непрекидно дуже од четири сата и 30 минута, или кад у току 24 часа управља дуже од девет сати (члан 199. ст. (1) и (3));

29) возач који поступа супротно одредбама члана 200. ст. (2);

30) возач који поступа противно одредби члана 209. став (4).

(2) Ако је прекршајем из става (1) изазвана саобраћајна несрећа, учинилац ће се казнити новчаном казном **од 50,00 КМ до 200,00 КМ**, а ако је учинилац прекршаја возач моторног возила, одредиће му се један или два казнена бода.

(3) За прекршај из става (1) којим је изазвана саобраћајна несрећа возачу се може изрећи забрана управљања моторним возилом у трајању до два мјесеца.

Члан 238.

(1) Новчаном казном **од 40,00 КМ** казниће се за прекршај:

1) возач који управља возилом за превоз дјете које није обиљежено посебним знаком (члан 30. став (5));

2) возач који не омогући укључивање у саобраћај возилу јавног градског превоза путника, или посебно обиљеженом возилу за превоз дјете, кад та возила излазе са стајалишта (члан 31. став (1));

3) возач возила јавног градског превоза путника, као и возач посебно обиљеженог возила за превоз дјете, који приликом укључивања у саобраћај са стајалишта поступи противно одредби члана 31. став (2);

4) возач који приликом управљања возилом користи мобилни телефон противно одредбама члана 33;

5) возач чије возило, противно одредбама члана 35. став (1), има на предњој страни свјетлосне, свјетлосно-сигналне и рефлектујуће уређаје или материје који дају свјетла црвене боје, а на задњој страни свјетла бијеле боје;

6) возач који приликом знатнијег смањивања брзине кретања возила поступи противно одредби члана 42. став 2.);

7) возач који приликом покретања возила из мјеста нагло повећава брзину кретања на начин да долази до стварања прекомјерне буке и шкрипе (члан 43. став (3));

8) возач који приликом пролаза кроз раскрсницу поступи противно одредби члана 50. став (3);

9) возач који се возилом не креће у обавезном правцу означаеном зеленим свјетлом у облику зелене свијетлеће стрелице (члан 52. став (2));

10) возач који обавља мимоилажење противно одредбама члана 55;

11) возач који у случају из члана 60. став (1) не помјери своје возило ка десној ивици коловоза;

12) возач који при претицању не држи своје возило на потребном растојању од возила које претиче (члан 62);

13) возач који при заустављању или паркирању возила не поступи према одредбама члана 70;

14) возач који заустави или паркира своје возило противно одредбама чл. 73. и 74;

15) возач који возило заустављено на коловозу не означи посебним знаком на начин прописан у члау 77;

16) возач моторног возила који при вучи другог моторног возила поступи супротно члану 81. став 4;

17) возач који вуче неисправно возило на моторни погон противно одредбама члана 85; ст. (2) и (3);

18) возач који вуче натоварено теретно моторно возило, односно трактор с прикључним возилом противно одредбама члана 87;

19) возач који при вучи неисправног возила на моторни погон поступи противно одредбама члана 89;

20) возач возила на моторни погон који у вези с употребом кратких свјетала поступи противно одредбама члана 93. став (2);

21) возач бицикла, бицикла са мотором, лаког мотоцикла или мотоцикла који се не креће на начин прописан у члану 99;

22) возач бицикла, бицикла са мотором, лаког мотоцикла или мотоцикла који поступи противно одредбама члана 100;

23) возач бицикла, бицикла са мотором, лаког мотоцикла или мотоцикла који превози друго лице противно одредбама члана 101;

24) возачи бицикла и бицикла са мотором и лица која се превозе тим возилом ако у саобраћају на путу не носе одговарајућу заштитну kacигу за вријеме вожње (члан 102);

25) возач запрежног возила који не управља запрежним возилом које се креће по путу, или који запрежно возило остави без надзора на путу (члан 103);

26) пјешак који се непотребно задржава на коловозу или се креће по коловозу на начин којим се омета или спречава саобраћај возила (члан 105);

27) пјешак који се на путу који има тротоар или другу површину одређену за кретање пјешака креће коловозом (члан 106. став (1));

28) пјешак који преко коловоза и бициклистичке стазе или траке прелази на начин противан одредбама члана 108;

29) пјешак који на обиљеженом пјешачком прелазу поступи противно одредбама члана 109. ст; (2) и (3);

30) пјешак који приликом прелажења преко коловоза на мјесту на којем није обиљежен пјешачки прелаз омета саобраћај возила (члан 110);

31) возач који омета пролаз пјешака који су ступили на обиљежени пјешачки прелаз на којем је саобраћај регулисан свјетлосним саобраћајним знаковима, или знацима које даје овлашћено лице, а којима је на таквом прелазу дозвољен пролаз (члан 111. став (1));

32) возач моторног возила који на путу резервисаном за саобраћај моторних возила поступи противно одредбама члана 117. ст. (1) и (3) и члана 118. став (1) и чл. 120. и 122;

33) возач који не заустави своје возило на посебној траци за принудно заустављање возила и не предузме потребне мјере да га што прије уклони с коловоза аутопута или пута резервисаног за саобраћај моторних возила или брзог пута (члан 117. став (2));

34) возач моторног возила који се на аутопуту не креће крајњом десном саобраћајном траком која није заузета возилима у колони (члан 119);

35) возач моторног возила који приликом укључивања на аутопут, односно искључивања с аутопута поступи противно одредбама члана 121;

36) учесник у саобраћају који се не придржава ограничења, забрана или обавеза изражених помоћу постављених саобраћајних знакова, осим саобраћајних знакова ограничења брзине (члан 130. став (4));

37) ако не обиљежи возило посебним знаком (члан 186. став (9));

38) возач који у саобраћају на путу управља возилом које нема исправне прописане уређаје и опрему осим уређаја за управљање, уређаја за заустављање, уређаја за спајање вучног и прикључног возила, тахографа и пнеуматика (члан 203. став (1));

39) возач моторног и прикључног возила регистрованог у иностраној земљи ако нема важећу саобраћајну дозволу, регистарске таблице и међународну ознаку земље регистрације према одредбама члана 212,

(2) Ако је прекршајем из става (1) изазвана саобраћајна несрећа, учинилац ће се казнити новчаном казном **од 50,00 КМ до 200,00 КМ**, а ако је учинилац прекршаја возач моторног возила, одредиће му се један казни бод.

(3) За прекршај из става (1) којим је изазвана саобраћајна несрећа возачу моторног возила може се изрећи и забрана управљања моторним возилом у трајању до два мјесеца.

Члан 239.

(1) Новчаном казном **од 30,00 КМ** казниће се за прекршај:

1) лице које се превози возилом ако на било који начин омета возача у управљању возилом, или ако утиче на њега да управља возилом на начин којим се умањује безбједност саобраћаја (члан 32);

2) возач или друго лице које се за вријеме вожње у моторном возилу не веже безбједносним појасем (члан 34. став (1));

3) возач који у путничком аутомобилу превози дијете противно одредби члана 34. став (2);

4) возач који прије обављања одређених радњи возилом не обавијести о својој намјери друге учеснике у саобраћају (члан 37);

5) возач који за кретање свог возила користи пут, односно коловоз или саобраћајну траку, односно стазу која није намијењена за саобраћај оне врсте возила којој то возило припада (члан 38);

6) возач који приликом кретања возила уназад поступи противно одредбама члана 41;

7) возач који смањи брзину кретања возила до те мјере да својим возилом причињава сметње нормалном одвијању саобраћаја (члан 43. став (2));

8) возач који се возилом на путу ван насеља креће брзином која је од 10 до 20 км на час већа од дозвољене брзине (члан 44. ст. (3) и (4) и члан 46. ст. (1) и (2));

9) возач који у саобраћају на путу управља возилом на којем нема прописану ознаку највеће дозвољене брзине за то возило (члан 46. став (3));

10) возач који приликом скретања поступи противно одредбама члана 48.;

11) возач који приликом напуштања раскрснице у случају из члана 53. не пропусти све учеснике у саобраћају који се крећу правцем у којем је саобраћај отворен;

12) возач којем је свјетлосним саобраћајним знаком дозвољен улазак у раскрсницу ако возилом уђе у раскрсницу и ако је густина саобраћаја таква да се на раскрсници мора зауставити и на тај начин омета или онемогућава саобраћај другим возилима која долазе с бочних коловоза (члан 54);

13) возач који обавља мимоилажење противно одредбама чл. 55. и 56;

14) возач који обавља обилажење противно одредбама члана 59. став (1);

15) возач који приликом давања звучних знакова упозорења поступи противно одредбама члана 67;

16) возач који заустави или паркира возило противно одредбама члана 71;

17) лице које на заустављеном или паркираном возилу отвара врата и тиме омета кретање других учесника у саобраћају, или угрожава безбједност саобраћаја (члан 72);

18) возач возила на моторна погон који својим возилом вуче друго возило противно одредбама члана 81;

19) возач који приликом вуче возила на моторни погон не поступи на начин прописан у члану 84;

20) лице које управља неисправним возилом на моторни погон које се вуче помоћу ужета или круте везе ако нема одговарајућу дозволу (члан 86);

21) возач који неисправно возило на моторни погон вуче помоћу ужета ако је растојање између вучног и вученог возила краће од прописаног (члан 88);

22) возач који управља моторним возилом без упаљеног кратког свјетла (члан 90. тач. 1);

23) гонич стоке који стоку не држи што ближе десној ивици пута (члан 104. став (1));

24) пјешак који се коловозом креће противно одредбама чл. 106. и 107;

25) возач који поступи противно члану 112;

26) пјешак који се не заустави пред прелазом пута преко жељезничке пруге у истом нивоу ако је уређај за затварање саобраћаја спуштен, или ако је тај уређај већ почео да се спушта, или ако се дају свјетлосни и звучни знакови који упозоравају да ће тај уређај почети да се спушта, односно да се прелазу пута преко жељезничке пруге приближава возило које се креће по шинама (члан 114.);

27) пјешак који се не заустави пред прелазом пута преко жељезничке пруге у истом нивоу на којем су постављени свјетлосни саобраћајни знакови, кад се појави црвено трепћуће свјетло или црвено непрекидно свјетло (члан 115. став (1));

28) возач који у саобраћају на путу управља моторним возилом а његовој возачкој дозволи је истекао рок важења (члан 172. став (1));

29) возач који нема код себе одговарајућу важећу возачку дозволу, или је не покаже на захтјев овлашћеног лица (члан 172. став (2));

30) ако возач за вријеме управљања моторним возилом не користи помагала која су уписана у образац његове возачке дозволе (члан 172. став (5));

31) возач-инструктор који на путу оспособљава кандидата за возача на моторном возилу које није означено посебним таблицама (члан 183. став (1));

32) возач моторног возила које нема прописан број регистарских таблица, или на којем су те таблице постављене тако да се добро не виде или нису читљиве (члан 210);

33) возач који код себе нема важећу потврду за коришћење пробних таблица, или је не покаже на захтјев овлашћеног лица (члан 211. став (2));

34) возач који код себе нема важећу саобраћајну дозволу за возило којим управља, или је не покаже на захтјев овлашћеног лица (члан 211. став (1) и члан 212).

(2) Ако је прекршајем из става (1) изазвана саобраћајна несрећа, учинилац ће се казнити новчаном казном **од 50,00 КМ до 150,00 КМ**, а ако је учинилац прекршаја возач моторног возила, одредиће му се један казнени бод.

(3) За прекршај из става (1) којим је издзвана саобраћајна несрећа, возачу моторног возила може се изрећи и забрана управљања моторним возилом у трајању до два мјесеца.

Члан 240.

Сви приходи настали примјеном овог закона припадају надлежним органима, у складу са чланом 2. овог закона.

Члан 241.

Спровођење овог закона, покретање и вођење поступка за прекршаје и предузимање других мјера за спровођење овог закона врше надлежни органи.

Члан 242.

Изрицање новчане казне у износу **до 50,00 КМ** на лицу мјеста, односно издавање прекршајног налога обавља овлашћено лице надлежног органа за послове контроле и регулisaња саобраћаја на путевима у ентитетима, кантонима и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине.

Члан 243.

Ако је одлуком надлежног органа забрањено возачу-инструктору управљање моторним возилом, возач-инструктор не смије да се бави обучавањем кандидата за возача у управљању моторним возилом за вријеме трајања те забране.

Члан 244.

(1) О изреченим казнама, забранама управљања моторним возилима, саобраћајним несрећама, посљедицама саобраћајних несрећа, моторним и прикључним возилима и возачима моторних возила води се евиденција према мјесту пребивалишта.

(2) Надлежни орган који изрекне казну или забрану управљања моторним возилом, или другу мјеру прописану законом ентитета, кантона и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине дужан је да обавијести о томе орган који води евиденцију о тим казнама, забранама и мјерама.

(3) Податке из евиденције предвиђене у ставу (1) овог члана могу да користе: правосудни органи, органи који воде прекршајни, односно административни поступак, полиција, државни органи, здравствене установе, предузећа, образовне установе и невладине организације које се баве питањима безбједности саобраћаја на путевима, као и предузећа која обављају јавни превоз или превоз за властите потребе.

(4) Евиденција о изреченим казнама, забранама и мјерама из става (2) овог члана возачима моторних возила и моторним возилима води се код надлежног органа према мјесту пребивалишта.

Члан 245.

(1) Трајање заштитне мјере забране управљања моторним возилом рачуна се од дана уписа заштитне мјере у возачку дозволу за ону категорију или поткатегорију за коју је забрана изречена.

(2) Вријеме проведено на издржавању казне затвора не рачуна се у вријеме трајања забране управљања моторним возилом.

Члан 246.

(1) Надлежни орган који води прекршајни поступак, у складу с прописом ентитета, кантона или Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, може да одгоди извршење забране управљања моторним возилом осим за прекршај из тач. 25), 26), 32) и 33) члана 235. овог закона, под условом да учинилац прекршаја у одређеном року, који не може бити краћи од шест мјесеци нити дужи од једне године, не учини прекршај за који се може изрећи та забрана.

(2) Одгођено извршење забране из става (1) опозваће се ако учинилац прекршаја у року за који је извршење одгођено учини нови прекршај за који је прописано изрицање или могућност изрицања забране управљања моторним возилом.

(3) Извршење мјере из става (2) овог члана не може се одгађати.

Члан 247.

Под условом реципроцитета, против возача који има пребивалиште у Босни и Херцеговини а у иностраној земљи учини саобраћајни прекршај према прописима те земље, у Босни и Херцеговини покренуће се прекршајни поступак ако то захтијева надлежни страни орган - а возач за тај прекршај може да буде кажњен на основу овог закона ако за тај прекршај није био кажњен у земљи у којој је прекршај учињен.

Члан 248.

(1) Ако возач који има страну возачку дозволу на територији Босне и Херцеговине учини прекршај за који је овим законом предвиђено да се мора или може изрећи забрана управљања моторним возилом, том возачу, умјесто забране управљања моторним возилом, може се изрећи забрана коришћења стране возачке дозволе у истом трајању.

Члан 255.

(1) Надлежни органи ускладиће законе из своје надлежности с овим законом у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(2) Надлежни органи уредиће сва питања из своје надлежности утврђена овим законом у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 256.

(1) Овај закон ступа на снагу осам дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а примјењиваће се након шест мјесеци од дана ступања на снагу.

(2) Овај закон биће објављен и у службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

ПС БиХ број 262/05
22. децембра 2005. године
Сарајево

Председавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
др **Никола Шпирић**, с.р.

Председавајући
Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ
Мустафа Памук, с.р.

"Службени гласник БиХ", број 6, од 31. јануара 2006. године

Уграђене измјене и допуне:

